



รายงานการศึกษากลุ่ม
(Group Project)

เรื่อง ต้นแบบแห่งชาติของการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต :
กรณีศึกษาอำเภอวังน้อย

จัดทำโดย กลุ่มที่ 2 รุ่นที่ 98

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม

หลักสูตรนักบริหารระดับสูง : ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และคุณธรรม รุ่นที่ 98
วิทยาลัยนักบริหาร สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ.

ประจำปี 2566

ลิขสิทธิ์ของสำนักงาน ก.พ.



รายงานการศึกษากลุ่ม (Group Project)

เรื่อง ต้นแบบแห่งชาติของการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต :
กรณีศึกษาอำเภอวังน้อย

จัดทำโดย กลุ่มที่ 2 รุ่นที่ 98

- | | |
|------------------------|-----------------|
| 1. นางรัชนี | ศรีสุข |
| 2. นางสาวดารารัตน์ | โฆสิตพิพัฒน์ |
| 3. นางชญาณิชฐ์ | ปาสาทิกะ |
| 4. นายธเนศร์ | สมบูรณ์ |
| 5. นายยงยุทธ์ | เพ็งเมือง |
| 6. นางธิรดา | ชัยเดชอัครกุล |
| 7. นายธีรเมธ | เทพวิชัยศิลปกุล |
| 8. ร้อยตำรวจเอกพลสันต์ | เทิดสงวน |
| 9. นายรุจจพันธ์ | เกตุกล้า |
| 10. นายชัยวิชิต | ลิขิตาภรณ์ |

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารระดับสูง : ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และคุณธรรม รุ่นที่ 98
วิทยาลัยนักบริหาร สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ.
ประจำปี 2566
สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน



สำนักงาน ก.พ.

เอกสารรายงานการศึกษาส่วนบุคคลนี้ อนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมหลักสูตร
นักบริหารระดับสูง : ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และคุณธรรม ของสำนักงาน ก.พ.

วัชรวิชญ์ กীরตดุสิตโรจน์
อาจารย์ที่ปรึกษา

ไพจิตร วิบูลย์ธนสาร
อาจารย์ที่ปรึกษา

สุรพันธ์ ปุสสเด็จ
อาจารย์ที่ปรึกษา

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐข้อ 4.2 กำหนดให้ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ ทุกพื้นที่ ประกอบกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย การบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2560 กำหนดให้มียุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเป็นแผนกำหนดทิศทาง การพัฒนาในภาพรวมของพื้นที่ และเป็นเครื่องมือบูรณาการแผนของส่วนราชการ เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ ผ่านกลไกการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาจังหวัด นอกจากนี้ยังมีแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน ซึ่งแผนพัฒนาในทุกระดับล้วนมีความสำคัญ เป็นแผนพัฒนาที่ต้องผ่านกระบวนการจัดทำตามขั้นตอนระเบียบ กฎหมาย โดยหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องจะเป็นผู้ดำเนินการในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนา มีการประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน ภาคประชาชนในทุกกระดับ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมและตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่มากที่สุด

คณะผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตการศึกษาเฉพาะในส่วนของการบูรณาการแผนพัฒนาระดับอำเภอ ซึ่งประกอบด้วยแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนพัฒนาตำบล หมู่บ้าน และแผนพัฒนาที่ดำเนินการในพื้นที่อำเภอโดยหน่วยงานอื่นๆตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. 2562 ซึ่งมุ่งเน้นให้มีการบูรณาการการจัดทำแผนในระดับพื้นที่อำเภอ ให้มีลักษณะเป็นแผนเดียว (One Plan) ตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และสามารถที่จะนำแผนงานโครงการของงบประมาณเพื่อพัฒนาพื้นที่อำเภอให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีอำเภอเป็นกลไกในการบูรณาการรวบรวมข้อมูลและประสานแผนงาน/โครงการของแต่ละหน่วยงานในรูปของแผนพัฒนาอำเภอ

จากการศึกษาพบว่า ปัญหาที่สำคัญในการบริหารอำเภอ ได้แก่ ปัญหาการเงินและงบประมาณ ปัญหาการจัดการที่ดินและการใช้ประโยชน์ที่ดิน ปัญหาด้านสาธารณสุขและพัฒนาเมือง ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความเปราะบาง ปัญหาด้านสิทธิและความยุติธรรม ปัญหาความสามารถในการบริหาร และปัญหาการขาดความร่วมมือ นอกจากนี้ ปัญหาของการพัฒนาอำเภอ ได้แก่ ปัญหาด้านความมั่นคง ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ปัญหาด้านทรัพยากรมนุษย์ ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ปัญหาด้านสังคมและวัฒนธรรม และ ปัญหาด้านการบริหารจัดการภาครัฐ

การพัฒนาอำเภอแห่งอนาคตจึงควรมีทิศทางในการพัฒนาที่ประกอบด้วย การมุ่งเน้นในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ เพื่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีการสร้างงานที่เพิ่มขึ้น และดึงดูดการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่น การสร้างโรงงานหรือพื้นที่อุตสาหกรรม การเป็นศูนย์กลางการค้าและบริการ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของอำเภอได้ การพัฒนาพื้นที่ เพื่อเพิ่มพื้นที่ใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม เช่น การกีฬา การสร้างสนามกอล์ฟ เป็นต้น นอกจากนี้อำเภออาจเสริมสร้างพื้นที่สีเขียวที่ยังคงความสมดุลระหว่างการพัฒนาและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การพัฒนาสาธารณสุขอำเภอควรเน้นไปที่การพัฒนาปรับปรุงระบบโครงข่ายขนส่ง การสร้างถนนที่สะดวกสบาย การพัฒนาระบบสาธารณสุขและการศึกษา ซึ่งจะช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีกว่าและสะดวกสบายต่อประชาชน และการพัฒนาเทคโนโลยีหากอำเภอมีการพัฒนาเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น การมีโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง การส่งเสริมการใช้

เทคโนโลยีในการพัฒนาเศรษฐกิจและการบริการ จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจและการนำเทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีพื้นที่ 224 ตารางกิโลเมตร ระยะทางห่างจากตัวจังหวัด 23 กิโลเมตร และห่างจากกรุงเทพฯ 65 กิโลเมตร แบ่งเขตการปกครอง ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 แบ่งเป็น 10 ตำบล (68 หมู่บ้าน) มีความเหมาะสมในการเป็นต้นแบบสำหรับศึกษาเป็นกรณีตัวอย่างในการพัฒนาเป็นอำเภอแห่งอนาคต เนื่องจากมีความหลากหลายในอาชีพหลัก เช่น การทำเกษตรกรรม ปลูกข้าว ทำสวน เลี้ยงสัตว์ ลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม และค้าขาย อำเภอวังน้อยเป็นแหล่งอุตสาหกรรมใกล้กรุงเทพมหานคร เป็นเส้นทางหลักที่สามารถเชื่อมโยงไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ได้ มีงานหัตถกรรมฝีมือคุณภาพเป็นภูมิปัญญาของชาวอำเภอวังน้อย มีสถานที่ตั้งวัด สถานที่สำคัญทางพุทธศาสนา และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ รวมถึงสถานที่ตั้งสถาบันการศึกษา พระพุทธศาสนาของพระภิกษุสงฆ์

คณะผู้ศึกษาจัดทำการศึกษา “ต้นแบบแห่งชาติของการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต : กรณีศึกษาอำเภอวังน้อย” ได้กำหนดเป้าหมายหลัก 4 เป้าหมาย (2E2S) แยกเป็นด้านเศรษฐกิจ (Economics) เป้าหมายหลัก คือ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) เพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 ปี ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) เป้าหมายหลัก คือ ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Performance Index - EPI) ด้านสังคม (Social) เป้าหมายหลัก คือ ดัชนีชี้วัดความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ทั้ง 6 องค์ประกอบสูงขึ้น และด้านความมั่นคง (Security) เป้าหมายหลัก คือ อัตราคดีอาชญากรรมต่อประชากรแสนคนลดลง ร้อยละ 20 โดยได้นำเสนอเป้าหมายรอง 4 เป้าหมาย เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายหลัก ได้แก่ (1) Policy Deploy to One Plan (2) Mission Transform (3) Smart and Sustain 8S(36s) และ (4) Area Potential Competitiveness

“วังน้อย” อำเภอแห่งอนาคต จะเป็น “เมืองที่เป็นศูนย์กลางของความสุขที่ใคร ๆ ก็อยากอยู่” (City of ELITES) โดยมีแนวทางขับเคลื่อน 6 แนวทาง ได้แก่ City of Eco-friendly: เมืองแห่งอุตสาหกรรมสีเขียว City of Logistics: เมืองแห่งศูนย์กลางคมนาคมและการท่องเที่ยว City of Investment: เมืองแห่งการลงทุน City of Technology and Innovations: เมืองแห่งเทคโนโลยีและนวัตกรรม City of Energy: เมืองแห่งพลังงาน และ City of Serenity: เมืองแห่งศาสนา วัฒนธรรม และความสงบสุข

ทั้งนี้ อำเภอวังน้อยจะเป็นต้นแบบแห่งชาติของการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคตให้แก่อำเภออื่น ๆ ที่มีองค์ประกอบและศักยภาพเหมือนหรือใกล้เคียงอำเภอวังน้อยต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำรายงานการศึกษากลุ่ม (Group Project - GP) ฉบับนี้ เรื่อง “ต้นแบบแห่งชาติของการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต : กรณีศึกษาอำเภอวังน้อย” สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์ของอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งสามท่าน คณะผู้ศึกษาขอขอบคุณ อาจารย์วัชรวิชัย กิรติดุสิตโรจน์ อาจารย์ไพจิตร วิบูลย์ธนสาร และอาจารย์สุรพันธ์ ปุสสเด็จ อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้กรุณาให้ความรู้ ชี้แนะแนวทาง ให้คำปรึกษา และคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ จนทำให้รายงานฉบับนี้มีความสมบูรณ์

ขอขอบคุณคณะผู้บริหารของแต่ละหน่วยงานที่ให้โอกาสคณะผู้ศึกษาเข้าร่วมการฝึกอบรมหลักสูตรหลักสูตรนักรับบริหารระดับสูง (นบส. 1) : ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และคุณธรรม รุ่นที่ 98 และขอขอบคุณวิทยากรทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ ตลอดระยะเวลาของการฝึกอบรมนี้ ซึ่งล้วนเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำรายงานการศึกษาได้อย่างดี รวมถึงการนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการต่อไป

ขอขอบคุณนายนิวัฒน์ รุ่งสาคร ผู้ว่าราชการพระนครศรีอยุธยา นางสาวบงกช แจ่มทวี ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นางณัฐนิชา สอนดี ประธานหอการค้าจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อำเภอวังน้อย ผู้สนับสนุนข้อมูลสำคัญที่นำมาประกอบการจัดทำรายงานฉบับนี้

ขอขอบคุณ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน คณะผู้จัดการฝึกอบรม ทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ดูแลผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง นอกจากนี้ ขอขอบคุณเพื่อน นบส. 1 รุ่น 98 ที่ได้แบ่งปันประสบการณ์ และแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ตลอดระยะเวลาที่อบรมร่วมกัน

ท้ายสุดนี้ ขอขอบคุณความร่วมมือของคณะผู้ศึกษา GP2 ที่ได้ร่วมแรง ร่วมใจ และระดมความคิดในการจัดทำรายงานจนสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

คณะผู้ศึกษา กลุ่มที่ 2

29 สิงหาคม 2566

สารบัญ

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ง
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ฅ
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	ญ
1. สภาพทั่วไปของปัญหา	1
2. การคาดการณ์ปัญหาและโอกาสการพัฒนาของประเทศในอนาคต	17
3. แนวทางแก้ปัญหา และ/หรือ การพัฒนา	28
4. การนำแนวทางบรรลุเป้าหมายสู่การปฏิบัติ	54
5. สรุปในภาพรวม	63
บรรณานุกรม	69
ภาคผนวก	70
คณะผู้จัดทำ	76

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ปัญหาที่พบในอำเภอของประเทศไทย	5
ตารางที่ 2 การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ประมง) อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปี 2560-2565	10

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 แนวคิดการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต 4 มิติ	4
ภาพที่ 2 แผนที่อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	7
ภาพที่ 3 จำนวนสถานศึกษาในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	8
ภาพที่ 4 จำนวนอาชญากรรม ปี 2560-2566 อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	8
ภาพที่ 5 จำนวนผู้ใช้น้ำ (การประปาส่วนภูมิภาค) ผู้ใช้ไฟฟ้า อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	8
ภาพที่ 6 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	9
ภาพที่ 7 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวนาปี นาปรัง ปี 2563 - 2565	10
ภาพที่ 8 ปริมาณการกำจัดขยะอย่างถูกต้องของอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	11
ภาพที่ 9 สรุปปัญหาของการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต	16
ภาพที่ 10 การพยากรณ์แนวโน้มตัวชี้วัด “ผลิตภาพการผลิตรวม ภาคอุตสาหกรรมและบริการ”	17
ภาพที่ 11 การพยากรณ์แนวโน้มตัวชี้วัด “สัดส่วน GDP รวมของประเทศด้านการท่องเที่ยว ต่อ GDP รวมของประเทศ”	18
ภาพที่ 12 การพยากรณ์แนวโน้มตัวชี้วัด “รายได้สินค้า OTOP”	19
ภาพที่ 13 การพยากรณ์แนวโน้มตัวชี้วัด “จำนวนอุบัติเหตุทางถนน	19
ภาพที่ 14 การพยากรณ์แนวโน้มตัวชี้วัด “จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมสีเขียว”	20
ภาพที่ 15 สรุปภาพรวมการคาดการณ์ปัญหาและโอกาสการพัฒนาของอำเภอวังน้อยในอนาคต	27
ภาพที่ 16 การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างแผนระดับต่าง ๆ กับเป้าหมายหลัก	33
ภาพที่ 17 แผนบูรณาการอำเภอที่มีศักยภาพสูง (แผน 5 ปี)	36
ภาพที่ 18 แผนการพัฒนาพื้นที่อำเภอในรูปแบบ “One Stop Service ชุมชน”	39
ภาพที่ 19 เป้าหมายรองที่ 3 8S(36s) : อำเภอแห่งอนาคตต้อง Smart and Sustain	46
ภาพที่ 20 เป้าหมายรองที่ 4 Area Potential Competitiveness : ศักยภาพการแข่งขันของพื้นที่	52
ภาพที่ 21 แผนภาพ Blueprint for Change Model	53
ภาพที่ 22 ต้นแบบแห่งชาติของการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต : กรณีศึกษาอำเภอวังน้อย	64

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

สปน.	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
กพร.	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
กต.	กระทรวงการต่างประเทศ
กษ	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
คค	กระทรวงคมนาคม
ดศ	กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
มท.	กระทรวงมหาดไทย
ยธ.	กระทรวงยุติธรรม
อว.	กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
อก.	กระทรวงอุตสาหกรรม
กก.	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ทส.	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
พน.	กระทรวงพลังงาน
พณ.	กระทรวงพาณิชย์
รง.	กระทรวงแรงงาน
วธ.	กระทรวงวัฒนธรรม
สธ.	กระทรวงสาธารณสุข
กค.	กระทรวงการคลัง
ทปค.อ.	ที่ทำการปกครองอำเภอ
อบจ.	องค์การบริหารส่วนจังหวัด
อบต.	องค์การบริหารส่วนตำบล

1. สภาพทั่วไปของปัญหา

1.1 ปัญหา ความท้าทาย หรือการพัฒนาประเทศ

1.1.1 ปัญหาในการบริหารอำเภอและการพัฒนาอำเภอ

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบ การบริหารจัดการภาครัฐข้อ 4.2 กำหนดให้ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็น เป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ ทุกพื้นที่ ประกอบกับระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรีว่าด้วย การบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2560 กำหนดให้มียุทธศาสตร์การพัฒนา ภาคเป็นแผนกำหนดทิศทางการพัฒนาในภาพรวมของพื้นที่ และเป็นเครื่องมือบูรณาการแผนของส่วนราชการ เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ ผ่านกลไกการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนพัฒนา จังหวัด (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, 2562) ที่ผ่านมาในการจัดทำแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ที่พบปัญหา และอุปสรรค ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

(1) ระดับหมู่บ้าน/ชุมชน : ขาดการบูรณาการเกี่ยวกับการจัดเวทีประชาคม และการประสาน แผนพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนกับแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนอื่น ๆ ในพื้นที่ รวมทั้งขาด การสนับสนุนข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการของพื้นที่

(2) ระดับตำบล : บทบาทและอำนาจหน้าที่ในการจัดทำและประสานแผนชุมชนระดับตำบล ของ คณะกรรมการศูนย์ประสานงานองค์การชุมชนระดับตำบล (ศอช.ต.) ภายใต้ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการดำเนินงานศูนย์ประสานงานองค์การชุมชน พ.ศ.2551 ไม่ชัดเจน ประกอบกับกรมการพัฒนาชุมชน ยังไม่สามารถสนับสนุนให้ ศอช.ต. จัดทำแผนได้ครอบคลุมทุกตำบล

(3) ระดับอำเภอ : การจัดทำแผนพัฒนาอำเภอยังไม่มีระเบียบ/กฎหมายรองรับ ทำให้ภาคส่วน ต่าง ๆ ไม่ให้ความสำคัญในการจัดทำแผนและสนับสนุนงบประมาณตามแผนพัฒนาอำเภอ รวมทั้งขาดแนวทาง ปฏิบัติในการประสานแผนพัฒนาตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน/ชุมชน ตำบลมาใช้ประกอบการจัดทำแผนพัฒนาอำเภอ

อำเภอเป็นระดับท้องถิ่นที่สำคัญมีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศ ทั้งในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ สร้างโอกาสให้กับภาคใต้เศรษฐกิจ การสร้างสรรค์ชุมชนและสังคมที่แข็งแกร่ง หรือการ พัฒนาท่องเที่ยวในอำเภอช่วยสร้างรายได้ให้กับชุมชนท้องถิ่นดังนั้น อำเภอจึงเป็นหน้าด่านที่สำคัญและ ควรได้รับการพัฒนาเพื่อพัฒนาอำเภอให้เป็นอำเภอที่น่าอยู่ และเป็นอำเภอในพื้นที่ประชาชนต้องการ เพื่อให้ รองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ปัจจุบันพบปัญหาในการบริหารอำเภอในหลายเรื่อง ๆ ซึ่งอาจ แตกต่างกันไปตามสถานที่และสภาพความเป็นอยู่ของแต่ละอำเภอ อย่างไรก็ตาม พบว่าปัญหาที่สำคัญในการ บริหารอำเภอ ได้แก่

1) ปัญหาการเงินและงบประมาณ ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินงานและการให้บริการ สาธารณะต่าง ๆ ที่ควรจะได้รับ การสนับสนุนและการพัฒนา

2) ปัญหาการจัดการที่ดินและการใช้ประโยชน์ที่ดิน ซึ่งอำเภอมักมีการใช้ประโยชน์ที่ดินใน หลากหลายรูปแบบ เช่น การเกษตร การพัฒนาเมือง การใช้ที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรม การจัดสรรที่ดินใน ลักษณะที่เหมาะสมและยั่งยืน อาจเป็นปัญหาในบางพื้นที่

3) ปัญหาด้านสาธารณูปโภคและพัฒนาเมือง ซึ่งในการบริหารอำเภอต้องให้ความสำคัญกับสาธารณูปโภค เช่น ถนน สะพาน โรงพยาบาล โรงเรียน การเข้าถึงพื้นที่ที่สะดวกสบายสำหรับประชาชน การขาดแคลนน้ำ แหล่งน้ำเสื่อมโทรม ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การสนับสนุนให้เกิดการเจริญเติบโตในเมืองเพื่อเพิ่มโอกาสในการหางานและการทำธุรกิจ

4) ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ ซึ่งการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ของประชาชนในอำเภอ อาจเป็นเรื่องยากที่ต้องพิจารณา เช่น การสนับสนุนผู้ประกอบการเล็กๆ ในพื้นที่นั้น การจัดการกับภัยพิบัติธรรมชาติ และการดูแลผู้สูงอายุ ซึ่งอาจต้องให้ความสำคัญและหาทางแก้ไขเพื่อเพิ่มคุณค่าในชีวิตของประชาชนในพื้นที่นั้น

5) ปัญหาด้านสิทธิและความยุติธรรม ซึ่งอาจเป็นเรื่องที่ซับซ้อนเนื่องจากอำเภอเป็นหน่วยงานที่สำคัญในการให้บริการแก่ประชาชน ทั้งในการให้ความยุติธรรมในการใช้สิทธิบัตรและความโปร่งใสในกระบวนการต่าง ๆ และในการประกันสิทธิของประชาชนที่สัมพันธ์กับหน่วยงานของอำเภอ

6) ปัญหาความสามารถในการบริหาร ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในบางพื้นที่ที่ความสามารถในการบริหารอำเภอที่ไม่เพียงพอ ทำให้ขาดความสามารถในการพัฒนาอย่างเหมาะสม สิ่งที่ควรเป็นและการดำเนินงานที่ควรเป็น อาจไม่สามารถดำเนินการได้ตามที่ควรจะเป็น เช่น การสร้างนโยบายที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการและความเป็นอยู่ของประชาชน และการบริหารที่ไม่โปร่งใส

7) ปัญหาการขาดแคลนความร่วมมือ เนื่องจากการพัฒนาอำเภอต้องการความร่วมมือของหลายภาคส่วน เช่น ภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน หากขาดความร่วมมือและการทำงานร่วมกัน อาจทำให้ยากต่อการดำเนินการและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ในการพัฒนาอำเภอ

การแก้ปัญหาในการบริหารอำเภอเป็นภาระงานที่ซับซ้อนและท้าทาย มีหลายปัจจัยที่อาจทำให้กระบวนการแก้ปัญหาเป็นอย่างยาก ซึ่งความท้าทายที่อาจเกิดขึ้นในการแก้ปัญหาในการบริหารอำเภอ ได้แก่

1) ความซับซ้อนของปัญหา: บางปัญหาในการบริหารอำเภออาจมีความซับซ้อนที่ต้องการการวิเคราะห์และการสำรวจอย่างละเอียด เช่น ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการที่ดินและสิทธิในที่ดิน ซึ่งอาจต้องให้ความสำคัญในการตรวจสอบข้อมูลและการร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญ

2) การสร้างความตกลงและความเห็นชอบ: การแก้ปัญหาในการบริหารอำเภออาจต้องการความร่วมมือและความเห็นชอบจากส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ความเห็นของผู้บริหารท้องถิ่น ความเห็นของประชาชน และส่วนสนับสนุนจากภาครัฐและภาคเอกชน การสร้างความตกลงและความเห็นชอบอาจเป็นที่ยากลำบาก

3) ข้อจำกัดทางการเงินและทรัพยากร: การแก้ปัญหาในการบริหารอำเภออาจต้องขึ้นอยู่กับความสามารถในการจัดหาทรัพยากรและทรัพย์สินที่เพียงพอในการดำเนินงาน การมีทรัพยากรทางการเงินและบุคลากรที่เพียงพอเพื่อดำเนินการแก้ปัญหาอาจเป็นความท้าทาย

4) ความยากลำบากในการดำเนินการร่วมกัน: การแก้ปัญหาในการบริหารอำเภออาจต้องการความร่วมมือและการดำเนินการร่วมกันระหว่างหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม การรวมกลุ่มและดำเนินการร่วมกันอาจมีความยากลำบากในบางครั้ง

5) การสร้างความสำเร็จที่ยั่งยืน: การแก้ปัญหาในการบริหารอำเภอควรให้ความสำคัญในการสร้างความสำเร็จที่ยั่งยืนและความยั่งยืนในการดำเนินการ

6) ความต้องการเวลาและความอดทน: การแก้ปัญหาในการบริหารอำเภออาจใช้เวลาและความอดทนในการดำเนินงาน บางครั้งการแก้ปัญหาอาจไม่ให้ผลอย่างรวดเร็วและต้องมีการแก้ไขแบบเป็นขั้นบันได

จากปัญหาในการบริหารอำเภอดังกล่าว จึงต้องมีการพัฒนาอำเภอซึ่งมีหลายแนวทางที่สามารถนำมาปรับใช้เพื่อสร้างความเจริญของพื้นที่และประชากรในอำเภอได้ เพื่อสร้างสังคมที่ยั่งยืนและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นสำหรับประชากรในอำเภอ สามารถสรุปแนวทางในการพัฒนาอำเภอได้ดังนี้

1) การสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่น: การพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอำเภอ แนวคิดนี้เน้นการสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมเศรษฐกิจที่มีรากฐานท้องถิ่น เช่น การสนับสนุนผู้ประกอบการท้องถิ่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการ การสนับสนุนการเกษตรท้องถิ่น การสร้างอุตสาหกรรมท้องถิ่น เพื่อสร้างงานที่มั่นคงและเพิ่มรายได้ให้กับประชากรในอำเภอ

2) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์: แนวคิดนี้เน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในอำเภอ เช่น การสนับสนุนการศึกษาและการอบรมที่เหมาะสม การสร้างโอกาสในการทำงาน การส่งเสริมศักยภาพและทักษะของประชากร และการสนับสนุนสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญเพราะเป็นตัวขับเคลื่อนและทรัพยากรสำคัญในการพัฒนาอำเภออย่างยั่งยืน

3) การสร้างสังคมที่ยั่งยืน: แนวคิดนี้เน้นการสร้างสังคมที่ยั่งยืนที่เป็นโอกาสเท่าเทียม และส่งเสริมความเท่าเทียมทางสังคม การสนับสนุนสุขภาพและการศึกษาที่ดี การสร้างวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ยั่งยืน และการสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจกันเป็นอย่างดีในชุมชน การพัฒนาสังคมที่ยั่งยืนมีความสำคัญในการสร้างสังคมที่มีความเป็นอยู่ที่ยั่งยืนและเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชากรในอำเภอ

4) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม: แนวคิดนี้เน้นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในอำเภออย่างยั่งยืน โดยการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างรอบคอบและยั่งยืน เช่น การจัดการทรัพยากรน้ำ การจัดการป่าไม้ การสร้างพื้นที่สีเขียว และการใช้เทคโนโลยีเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

5) การสร้างการปกครองที่ดี: แนวคิดนี้เน้นการสร้างการปกครองที่ดีและมีความโปร่งใส โดยการสนับสนุนความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน การสร้างการตรวจสอบและการควบคุมเพื่อให้มีการดำเนินงานที่โปร่งใส และการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการบริหารจัดการท้องถิ่น

จากปัญหา ความท้าทาย และแนวทางในการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต จึงควรมีทิศทางสอดคล้องกับกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการจัดทำแผนพัฒนาอำเภอ โดยยึดแนวทางการบริหารอำเภอตามช่วงเวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ซึ่งจำเป็นที่จะต้องอาศัยความเข้าใจในบริบทสถานการณ์การพัฒนาที่เป็นเงื่อนไขสำคัญในการรับมือกับสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีความผันแปรสูงและเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และสามารถเป็นได้ทั้งโอกาสที่ช่วยเสริมสร้างประโยชน์หรือปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการพัฒนาได้ ดังนั้น แนวคิดในการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต ต้องครอบคลุมการพัฒนาใน 4 มิติ ดังนี้

1) มิติทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาอำเภอเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการ การสนับสนุนการเกษตรท้องถิ่น การสร้างอุตสาหกรรมท้องถิ่น การขาดความหลากหลายในฐานการผลิต การขาดแคลนแรงงานที่มีความชำนาญในอาชีพ การขาดการสนับสนุนทางการเงินและธุรกิจที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่ การสร้างความเชื่อมั่นให้กับธุรกิจและนักลงทุนในพื้นที่

2) **มิติทางด้านสังคมและทรัพยากรมนุษย์** ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาอำเภอเกี่ยวกับการสร้างโอกาสในการทำงาน การสร้างโอกาสในการศึกษา การส่งเสริมศักยภาพและทักษะของประชากร การสนับสนุนการศึกษาและการอบรมที่เหมาะสม การสนับสนุนกิจกรรมที่สร้างชุมชนและความเข้าใจร่วมกัน การสนับสนุนนโยบายทางสังคม การแก้ปัญหาความเท่าเทียมทางสังคม และการแก้ปัญหาความยากจนและการเข้าถึงสิทธิพื้นฐาน

3) **มิติทางด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาอำเภอเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรน้ำ การจัดการป่าไม้ การสร้างพื้นที่สีเขียว การเชื่อมสภาพทรัพยากรดิน การเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการใช้เทคโนโลยีเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

4) **มิติการบริหารจัดการภาครัฐ** ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาอำเภอเกี่ยวกับการสร้างการปกครองที่ดีและมีความโปร่งใส การสนับสนุนความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการบริหารจัดการท้องถิ่น



ภาพที่ 1 แนวคิดการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต 4 มิติ

1.1.2 ประเทศไทยกำลังประสบปัญหาในการบริหารอำเภอ

อำเภอเป็นหน่วยงานการปกครองระดับที่สองในประเทศไทย ลำดับรองลงมาจากจังหวัด จัดตั้งขึ้นโดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน มีนายอำเภอ เป็นหัวหน้าปกครอง โดยในแต่ละอำเภอจะแบ่งส่วนย่อยออกเป็นตำบล ในปัจจุบันประเทศไทยมี 878 อำเภอ ใน 76 จังหวัด ซึ่งไม่รวม 50 เขตของกรุงเทพมหานคร โดยมีการแบ่งภูมิภาคทางภูมิศาสตร์ตามเกณฑ์ในด้านลักษณะภูมิประเทศเป็นสำคัญ แต่ก็ได้นำลักษณะทางด้านภูมิอากาศ วัฒนธรรมด้านเชื้อชาติ ภาษา และความเป็นอยู่ของผู้คนในท้องถิ่นมาเป็นส่วนประกอบในการพิจารณาด้วย ทั้งนี้ได้แบ่งประเทศไทยออกเป็น 6 ภูมิภาค ดังนี้

1. ภาคเหนือ มี 9 จังหวัด
2. ภาคกลาง มี 21 จังหวัด และกรุงเทพมหานคร

3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี 20 จังหวัด
4. ภาคตะวันออก มี 7 จังหวัด
5. ภาคตะวันตก มี 5 จังหวัด
6. ภาคใต้ มี 14 จังหวัด

จากการแบ่งภูมิภาคทางภูมิศาสตร์ข้างต้น ทำให้เห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นกับอำเภอต่าง ๆ ในประเทศไทย อาจแตกต่างกันไปตามพื้นที่และสภาพสังคม แต่มีบางปัญหาที่เป็นที่พบกันอย่างทั่วไปที่อำเภอในประเทศไทย ได้แก่

1. ภัยพิบัติและภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม ดินถล่ม พายุ ซึ่งอาจทำให้เกิดความเสียหายและส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
2. การขาดแคลนทรัพยากร เช่น น้ำสะอาด อาหาร และพลังงาน ทำให้ประชาชนในพื้นที่ต้องพบเจอความยากลำบากในการเข้าถึงทรัพยากรพื้นฐานนี้
3. ความขัดแย้งในพื้นที่ เช่น เกิดขึ้นระหว่างกลุ่มคน หรือ กลุ่มชนที่มีความขัดแย้งกัน เช่น ความขัดแย้งในเกี่ยวกับที่ดิน การใช้น้ำ หรือสิทธิในทรัพย์สิน
4. การขาดแคลนสาธารณูปโภค เช่น ถนน ทางขนส่ง ระบบน้ำประปา ระบบไฟฟ้า และการสื่อสาร ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความสะดวกสบายในการดำเนินชีวิตของประชาชนในพื้นที่
5. อาชญากรรมและความปลอดภัย บางอำเภออาจมีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม การควบคุมการจราจร และความปลอดภัยที่อาจส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่
6. การศึกษาและพัฒนาทรัพยากรบุคคล เช่น การศึกษาที่ไม่เพียงพอ การฝึกอาชีพ และการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพ
7. ปัญหาสิทธิเสรีภาพและความเท่าเทียม เช่น ความไม่เสมอภาคในการเข้าถึงการบริการ สาธารณสุข การศึกษา และสิทธิการเข้าถึงยุทธการทางการเมือง

จากปัญหาที่พบกันอย่างทั่วไปที่อำเภอในประเทศไทย ยังพบปัญหาอื่น ๆ ที่อำเภอในประเทศไทย อาจพบเจอ ซึ่งแบ่งปัญหาที่เกิดขึ้นตามการแบ่งภูมิภาค 6 ภาค ตามแนวคิดการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต 4 มิติ ดังนี้

ตารางที่ 1 ปัญหาที่พบในอำเภอของประเทศไทย

ปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละภาค	เศรษฐกิจ	สังคม										สิ่งแวดล้อม			บริหารจัดการ					
	การจรรยาและ การขนส่ง	ความขัดแย้งใน พื้นที่	การขาดแคลน สาธารณูปโภค	อาชญากรรมและความปลอดภัย	การศึกษาและพัฒนาทรัพยากรบุคคล	การทุจริตและประพฤติมิชอบ	ความขัดแย้งและการทะเลาะ	ปัญหาความไม่สงบ	การเข้าถึงบริการ สาธารณสุขและการศึกษา	ปัญหาเชิงอยู่ของชนกลุ่มน้อย	ปัญหาการกีดกันทางวัฒนธรรม	ปัญหาสิทธิเสรีภาพและความเท่าเทียม	ความยากลำบากในการเข้าถึงอาหารและน้ำ	การย้ายถิ่นฐานของชนกลุ่มน้อย	การขาดแคลนทรัพยากร	ภัยพิบัติและภัยธรรมชาติ	การขาดพลังงาน	การขาดความสามารถในการดำรงงาน	การขาดสัสนโยบายและ บัญชี	การทำงาน กระบวนการ และ หน่วยงาน
ภาพรวมทั่วประเทศ		✓	✓	✓	✓							✓			✓	✓				
ภาคเหนือ		✓	✓	✓	✓	✓	✓						✓		✓	✓		✓	✓	✓
ภาคใต้		✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓			✓	✓					
ภาคกลาง	✓	✓	✓	✓	✓	✓					✓			✓	✓					✓
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		✓	✓	✓	✓	✓		✓			✓			✓	✓	✓	✓	✓		✓
ภาคตะวันออก		✓	✓	✓	✓	✓	✓							✓	✓					✓
ภาคตะวันตก		✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓				
ปัญหาที่ประสบทั่วไป		3	4	5	6							7		2	1					

โดยปัญหาอื่น ๆ ที่พบให้แต่ละภาค พบว่ามีบางปัญหาที่พบเฉพาะรายภาค เช่น

1. ภาคเหนือ จะพบปัญหาในมิติของการบริหารจัดการ ได้แก่ ปัญหาการขาดความสามารถในการวางแผนและการดำเนินงาน การสับสนในกฎหมายและข้อบังคับ
2. ภาคใต้ จะพบปัญหาในมิติของสังคม ได้แก่ ปัญหาความเป็นอยู่ของชนกลุ่มน้อย ปัญหาการเหมือนกันทางวัฒนธรรม
3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะพบปัญหาในมิติของสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ปัญหาการขาดแคลนพลังงาน
4. ภาคกลาง จะพบปัญหาในมิติของเศรษฐกิจ ได้แก่ ปัญหาการจราจรและการขนส่ง
5. ภาคตะวันออก จะพบปัญหาในมิติของสังคม ได้แก่ ปัญหาความขัดแย้งและการทะเลาะ
6. ภาคตะวันตก จะพบปัญหาในมิติของสังคม ได้แก่ ปัญหาความไม่สงบ ปัญหาความยากลำบากในการเข้าถึงอาหารและน้ำ การย้ายถิ่นฐานของชนกลุ่มน้อย

1.1.3 ความสำคัญของการพัฒนาอำเภอและความสำคัญที่ต้องเลือกอำเภองาน้อย

การพัฒนาอำเภอมิบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างมาก เนื่องจากอำเภอเป็นระดับหนึ่งของการบริหารจัดการท้องถิ่น ซึ่งส่งผลต่อเศรษฐกิจและสังคมในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศด้วย ดังนั้นการพัฒนาอำเภอจึงมีความสำคัญในการที่จะขับเคลื่อนเศรษฐกิจท้องถิ่นที่เข้มแข็ง แรงงานท้องถิ่นที่มีความรู้และทักษะ สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ สถานที่เชื่อมโยงและพื้นที่สาธารณะที่ดี นโยบายและกฎหมายที่สร้างสภาวะที่เอื้อต่อการลงทุน จะสร้างการพัฒนาที่มั่นคงและยั่งยืนให้กับประเทศ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. **การสร้างกระแสเศรษฐกิจท้องถิ่นที่เข้มแข็ง:** การพัฒนาอำเภอที่มีเศรษฐกิจท้องถิ่นที่เข้มแข็งและเติบโตเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างกระแสเศรษฐกิจของประเทศ การสร้างธุรกิจท้องถิ่นที่เป็นรากฐานและการสนับสนุนการร่วมมือระหว่างธุรกิจท้องถิ่นเป็นต้น เมื่อกระแสเศรษฐกิจท้องถิ่นเติบโตและมีความเสถียรจะส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตและมั่นคง
2. **การสร้างแรงงานท้องถิ่นที่มีความรู้และทักษะ:** การพัฒนาอำเภอที่ส่งเสริมการศึกษาและการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และทักษะของประชากรในอำเภอ เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างแรงงานท้องถิ่นที่มีความสามารถในการทำงานในภาคเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว แรงงานท้องถิ่นที่มีความรู้และทักษะที่เพียงพอพร้อมจะส่งผลให้สามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและนวัตกรรมในเทคโนโลยีได้
3. **การสร้างสถานที่ท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวก:** การพัฒนาอำเภอให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจและมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดี เป็นปัจจัยสำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งภายในและต่างชาติมาเยือน การพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอจะสร้างรายได้และช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่นและประเทศ
4. **การสร้างสถานที่เชื่อมโยงและพื้นที่สาธารณะ:** การพัฒนาอำเภอให้มีสถานที่เชื่อมโยงและพื้นที่สาธารณะที่มีคุณค่า อาทิเช่น ทางด่วน ทางรถไฟ ท่าเรือ สนามบิน และสถานีขนส่ง เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความเชื่อมโยงทางพาหนะและความสะดวกในการเคลื่อนย้ายสินค้าและบุคคล ซึ่งส่งผลให้สามารถส่งเสริมการเติบโตและการพัฒนาในระดับท้องถิ่นและประเทศ
5. **การสร้างนโยบายและกฎหมายที่สร้างสภาวะที่เอื้อต่อการลงทุน:** การสร้างนโยบายและกฎหมายที่ส่งเสริมการลงทุนที่มีคุณค่าและยั่งยืนในอำเภอเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาอำเภอและประเทศ

นโยบายที่ชัดเจนและมีความโปร่งใส รวมถึงการสร้างสภาวะที่เอื้อต่อการลงทุน เช่น การลดภาษีและการสนับสนุนในการลงทุนท้องถิ่น จะช่วยดึงดูดนักลงทุนมาที่อำเภอและสร้างโอกาสในการพัฒนาอย่างยั่งยืน

อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีพื้นที่ 224 ตารางกิโลเมตร ระยะทางห่างจากตัวจังหวัด 23 กิโลเมตร และห่างจากกรุงเทพฯ 65 กิโลเมตร แบ่งเขตการปกครอง ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 แบ่งเป็น 10 ตำบล (68 หมู่บ้าน) มีความเหมาะสมในการเป็นต้นแบบสำหรับศึกษาเป็นกรณีตัวอย่างในการพัฒนาเป็นอำเภอแห่งอนาคต เนื่องจากมีความหลากหลายในอาชีพหลัก เช่น การทำเกษตรกรรม ปลูกข้าว ทำสวน เลี้ยงสัตว์ ลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม และค้าขาย อำเภอวังน้อยเป็นแหล่งอุตสาหกรรมใกล้กรุงเทพมหานคร เป็นเส้นทางหลักที่สามารถเชื่อมโยงไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ได้ มีงานหัตถกรรมฝีมือคุณภาพเป็นภูมิปัญญาของชาวอำเภอวังน้อย มีสถานที่ที่จัดวัด สถานที่สำคัญทางพุทธศาสนา และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ รวมถึงสถานที่ตั้งสถาบันการศึกษา พระพุทธศาสนาของพระภิกษุสงฆ์

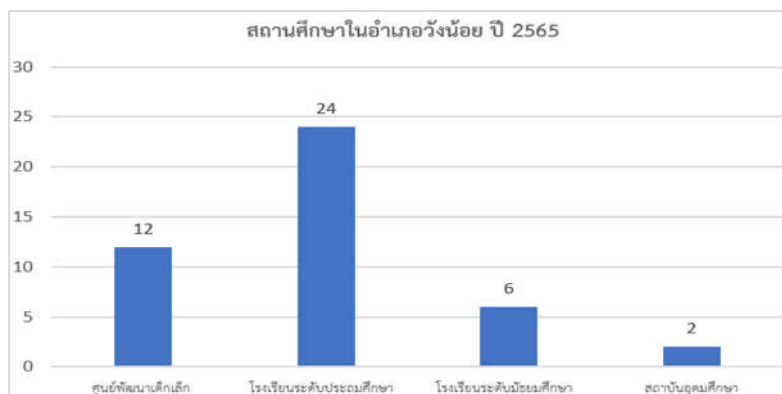


ภาพที่ 2 แผนที่อำเภอวังน้อย

1.2 บทวิเคราะห์การดำเนินการย้อนหลังในอดีตจนถึงปัจจุบัน

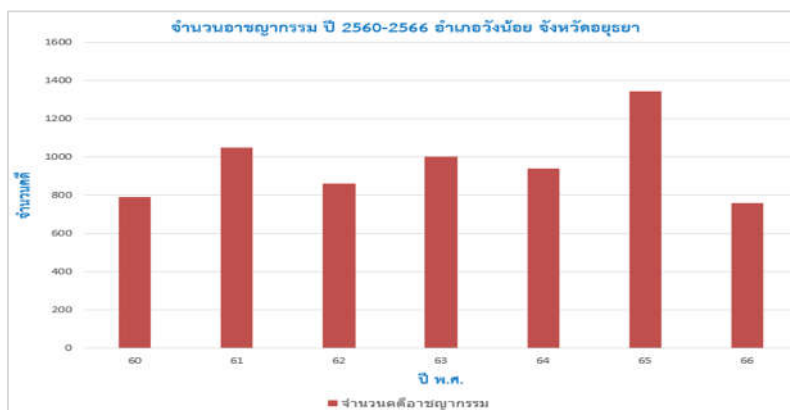
การดำเนินงานที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่า ได้มีความพยายามแก้ไขปัญหาของอำเภอวังน้อย ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) **ด้านระบบการศึกษา** ในอดีตของอำเภอวังน้อยจำนวนสถานศึกษาไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชากร และจำนวนของสถานศึกษาไม่ครอบคลุมในท้องถิ่น ในปัจจุบันกระทรวงศึกษาได้มีการพัฒนาทำให้เพียงพอต่อความต้องการในด้านการศึกษา และในอนาคตจะนำเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาเสริมการศึกษาให้ครอบคลุมยุคสมัยในปัจจุบันและอนาคต อีกทั้งยังประเมินความต้องการอาชีพ เพื่อพัฒนาการศึกษาบุคลากรออกมาให้เป็นที่ต้องการ เพื่อลดปัญหาการตกงาน

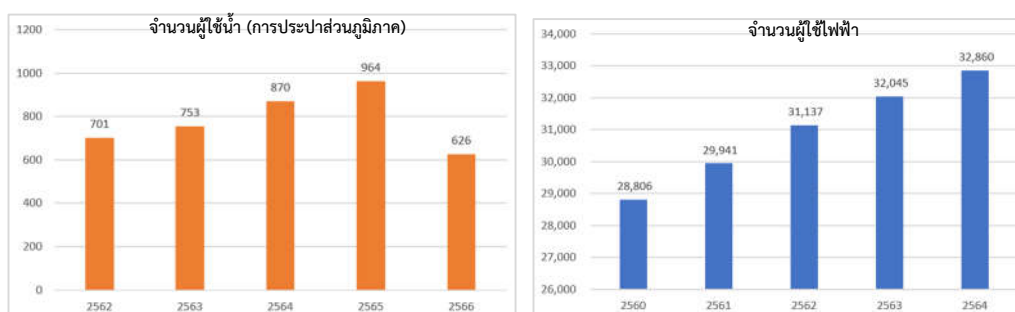


ภาพที่ 3 จำนวนสถานศึกษาในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2) **ด้านสาธารณูปโภค** ในอดีตอำเภอวังน้อย โครงสร้างพื้นฐานที่ยังไม่เพียงพอ น้ำประปา ไฟฟ้า ขนส่งสาธารณะ และถนนการเดินทางสัญจร ยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ในอำเภอวังน้อย กระทรวงมหาดไทยได้มีพัฒนาให้โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ สามารถครอบคลุมในพื้นที่อำเภอ และตำบลต่าง ๆ โดยสามารถเข้าถึงได้ ทุกคนลดปัญหาการเหลื่อมล้ำ และในแผนพัฒนาต่อไปในอนาคตจะพัฒนาให้เมือง และชุมชนน่าอยู่ โดยการพัฒนาและปรับปรุงถนน สะพาน ทางเท้า ไฟส่องทางสาธารณะ และระบบประปา พัฒนาระบบจราจรเพื่อความปลอดภัยบนถนน และสนับสนุนการประกอบการอุตสาหกรรมและการขนส่ง (Logistic)

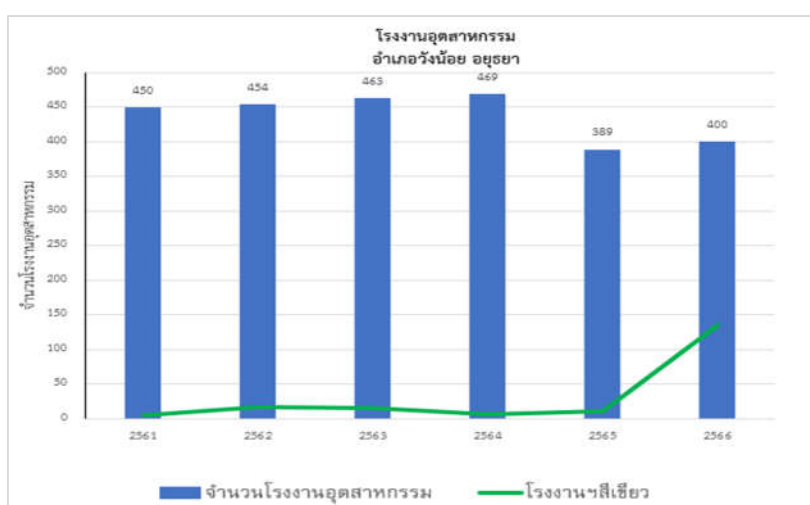


ภาพที่ 4 จำนวนอาชญากรรม ปี 2560-2566 อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา



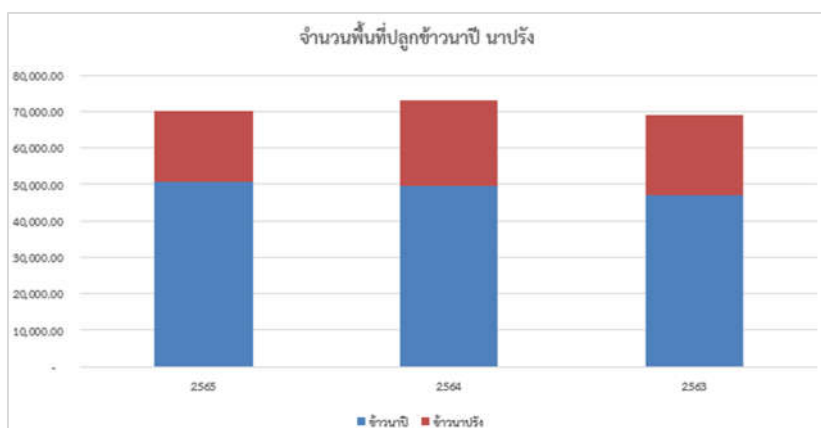
ภาพที่ 5 จำนวนผู้ใช้น้ำ (การประปาส่วนภูมิภาค) ผู้ใช้ไฟฟ้า อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3) **ด้านเศรษฐกิจ** กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงแรงงาน กระทรวงคมนาคม กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้บูรณาการในการพัฒนาจาก ในอดีตอำเภอวังน้อย มีปัญหากลุ่มคนยากจนอยู่เป็นจำนวนมาก ได้ร่วมกันพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานถนน การจราจรสะดวก ในการเข้าถึงจังหวัด และไปยังจังหวัดอื่นๆ ทำให้มีโรงงานอุตสาหกรรมเข้ามาลงทุน ตั้งฐานอยู่ที่อำเภอวังน้อยหลายแห่ง ทำให้ประชากรในอำเภอมีการประกอบอาชีพมากยิ่งขึ้น และยังพัฒนาสถานที่ต่าง ๆ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว เพิ่มพูนรายได้อีกทางหนึ่ง และการส่งเสริมสนับสนุน ผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น (OTOP) ในอนาคตแผนพัฒนาของอำเภอวังน้อยจะสร้างตลาดรองรับผลผลิตระดับเขตพื้นที่ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น ทำการส่งเสริมเกษตรกรรมแบบพอเพียงครบวงจร



ภาพที่ 6 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4) **ด้านเกษตรกรรม** ในอดีตอำเภอวังน้อย มีการขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญสำหรับการเกษตร เช่น ขาดน้ำหรือดินที่เหมาะสมสำหรับการปลูกพืช และการเกิดภัยแล้ง หรือน้ำท่วม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงแรงงาน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้บูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในการส่งเสริมเกษตรกรรมในการประกอบอาชีพ มีการเพิ่มช่องทางการส่งออกสินค้าเกษตร ด้วยการสร้างตลาดที่สำคัญในอำเภอ ในอนาคตมีแผนพัฒนาอำเภอ การสร้างระบบการป้องกันน้ำท่วม และการกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตร เช่น โครงการก่อสร้างเขื่อนกันดิน ค.ส.ล. ป้องกันตลิ่งริมคลอง โครงการก่อสร้างเขื่อนกันตลิ่งพังพร้อมปรับปรุงถนนเลียบบคลอง และการขุดลอกคลองต่างๆ และส่งเสริมให้ประชาชนมีอาชีพ และรายได้โดยการฝึกทักษะ/ฝึกอบรม เพื่อการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้มีอาชีพ และผู้ว่างงาน และส่งเสริมอาชีพเกษตรกรรมแบบพอเพียงครบวงจร โดยโครงการส่งเสริมเครือข่ายความร่วมมือการผลิตของกลุ่มเกษตรกรตำบลต่าง ๆ ดำเนินการอบรมเกษตรกร ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ (ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยชีวภาพ) เพื่อลดต้นทุนการใช้สารเคมี และส่งเสริมโครงการฝึกอบรมเพิ่มประสิทธิภาพผู้นำชุมชน และส่งเสริมกลุ่มอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อีกทั้งสนับสนุนการประกอบการอุตสาหกรรมและการขนส่ง (Logistic) เพื่อขนส่งสินค้าเกษตรต่าง ๆ ออกสู่ความต้องการในตลาด และนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยการดำเนินการให้ต้นทุนลดลง แต่ผลผลิตเพิ่มสูงขึ้น



ภาพที่ 7 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวนาปี นาปรัง ปี 2563 - 2565

จากการวิเคราะห์ผลกระทบของประเด็นโครงการ (พื้นที่ ความรุนแรง กลุ่มเป้าหมาย)

ปัญหาเชิงเศรษฐกิจและสังคมที่สำคัญซึ่งเกิดขึ้นควบคู่กับการพัฒนาเมือง การเกษตรและอุตสาหกรรมรวมถึงการท่องเที่ยว ทำให้เกิดผลกระทบ ดังนี้

1. ผลกระทบด้านการเกษตร โดยเฉพาะการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ประมง) เนื่องจากแหล่งน้ำและคลองหลายสาย เป็นแหล่งน้ำที่อยู่ในความดูแลของชลประทาน จึงไม่สามารถทำประมงในแหล่งน้ำได้ ประชาชนในพื้นที่จึงขุดบ่อเพื่อทำการเพาะเลี้ยงเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัว ได้แก่ กุ้งขาว ปลานิล ปลาตะเพียน ปลาจำพวกตระกูลกินพีช เป็นต้น ส่งผลให้จำนวนพื้นที่ในการเพาะเลี้ยงลดลง จำนวนผลผลิตก็มีปริมาณลดลงด้วย

ตารางที่ 2 การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ประมง) อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปี 2560 – 2565

ปี	ครัวเรือน	ประเภทการเลี้ยง (ไร่)					ผลผลิต (ก.ก.)
		รวมเนื้อที่	บ่อดิน	บ่อซีเมนต์	นา	กระชัง	
2560	302	2,933.84	2,933.84	-	-	-	14,837,520
2561	302	2,255.26	2,255.26	-	-	-	14,837,520
2562	306	2,976.09	626	-	-	-	1,785,654.00
2563	301	2,922.56	2,922.56	-	-	-	1,229,955
2564	210	2,196.33	2,196.33	-	-	-	853,040
2565	229	2,299.26	2,268.26	3	28	-	933,322

2. ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม อำเภอวังน้อยอาจพบว่ามีความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น การพัฒนาอุตสาหกรรมส่งผลให้มีการผลิตขยะอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น ซึ่งต้องการการจัดการขยะอุตสาหกรรมอย่างเหมาะสม ปัจจุบันประสิทธิภาพในการกำจัดขยะอย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพที่ลดลง



ภาพที่ 8 ปริมาณการกำจัดขยะอย่างถูกต้องของอำเภองัวน้อย

1.3 ความพยายามที่ผ่านมาในการเผชิญปัญหาและดำเนินการ

การพัฒนาอำเภอยังเป็นกระบวนการที่ค่อนข้างยาวนานและมีความยากลำบาก เนื่องจากต้องทำงานกับหลายกลุ่มและผู้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ จากปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวในการพัฒนาอำเภอยังที่ได้มีการดำเนินการ ดังนี้

1. **การมีแผนพัฒนา:** การพัฒนาอำเภอยังต้องเริ่มต้นด้วยการสร้างแผนที่ชัดเจนและเป้าหมายที่คาดหวัง ซึ่งอาจมีการประชุมสาธารณะหรือการเข้าพูดคุยกับประชาชนและผู้เกี่ยวข้องอื่นเพื่อรวบรวมความคิดเห็นและแนวคิดเพื่อใช้ในการกำหนดเป้าหมายและกลยุทธ์ในแผนพัฒนา

2. **การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง:** การพัฒนาอำเภอยังเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานระดับต่าง ๆ เช่น หน่วยงานของรัฐบาลท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน และองค์กรสังคมสงเคราะห์ การสร้างความร่วมมือและการประสานงานกับหน่วยงานเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญที่จำเป็นในการสนับสนุนและดำเนินการในแผนพัฒนา

3. **การจัดการทรัพยากรทางการเงิน:** การพัฒนาอำเภอยังต้องใช้ทรัพยากรทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งอาจประกอบไปด้วยการระดมงบประมาณที่เหมาะสมและการหาแหล่งทุนเสริมเพิ่มเติม เช่น การขอทุนการพัฒนาจากองค์กรระหว่างประเทศหรือการจัดทำโครงสร้างพื้นฐานเพื่อดึงดูดการลงทุนจากภาคเอกชน

4. **การส่งเสริมความร่วมมือในชุมชน:** การพัฒนาอำเภอยังเกี่ยวข้องกับการสร้างความร่วมมือและความเข้มแข็งในชุมชน ความสามารถในการสร้างศักยภาพและทักษะของประชาชนในอำเภอยังเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งผลในการพัฒนาอำเภอยัง การส่งเสริมการศึกษาและการอบรม การสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมและการสร้างเครือข่ายชุมชนเป็นตัวอย่างของกิจกรรมที่ส่งเสริมความร่วมมือในชุมชน

5. **การติดตามและประเมินผล:** การติดตามและประเมินผลเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการพัฒนาอำเภอยัง เพื่อตรวจสอบว่าแผนการพัฒนามีประสิทธิภาพหรือไม่ การวัดผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดที่กำหนดและการรายงานผลการพัฒนาเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อปรับปรุงและปรับแผนในอนาคต

จากการประเมินศักยภาพทางกลยุทธ์ของพื้นที่อำเภอวังน้อย โดยใช้ SWOT Analysis ในการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรค โอกาส และนำข้อมูลที่ได้จากการทำ SWOT มาออกแบบกลยุทธ์เชิงรุก เชิงรับ เชิงป้องกัน และเชิงแก้ไข โดยใช้ TOWS Matrix จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องเข้ามาช่วยทำให้สามารถวางกลยุทธ์ของพื้นที่อำเภอวังน้อย ได้ครบทุกมิติมากยิ่งขึ้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

<p style="text-align: center;">ปัจจัยภายใน</p> <p style="text-align: center;">ปัจจัยภายนอก</p>	<p style="text-align: center;">จุดแข็ง (Strengths)</p> <p>S1. เป็นเมืองที่มีทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ดีมากใกล้กรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่บนถนนเส้นทางหลักที่สามารถเชื่อมโยงกับภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ</p> <p>S2. มีแหล่งน้ำหลายสาย เหมาะกับการทำเกษตรกรรม ปศุสัตว์ และประมงตลอดปี</p> <p>S3. เป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่มีขีดความสามารถในการผลิตและมีมาตรฐาน</p> <p>S4. มีแหล่งจ้างงานเนื่องจากมีเขตประกอบการอุตสาหกรรมและโรงงานอุตสาหกรรม</p> <p>S5. มีสถาบันอุดมศึกษาทางพุทธศาสนาในเขตพื้นที่ที่มีศักยภาพ</p>	<p style="text-align: center;">จุดอ่อน (Weaknesses)</p> <p>W1. มลพิษที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมและภาคการเกษตร</p> <p>W2. ปัญหาดินเปรี้ยวในบางพื้นที่ ทำให้ผลผลิตต่ำและด้อยคุณภาพ</p> <p>W3. สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไม่มีความโดดเด่น ขาดตลาดรองรับ</p> <p>W4. ประชากรวัยแรงงานส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในโรงงานอุตสาหกรรม ทำให้ขาดผู้นำรุ่นใหม่ในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ</p> <p>W5. ไม่มีตลาดรับซื้อสินค้าเกษตรในพื้นที่</p> <p>W6. ปัญหาเส้นทางในการลักลอบลำเลียงและการเก็บพักสิ่งเสพติด</p>
<p style="text-align: center;">โอกาส (Opportunities)</p> <p>O1. ความต้องการสินค้าเกษตรอินทรีย์ปลอดภัยเพื่อบริโภค</p> <p>O2. มีผู้สัญจรโดยใช้ยานพาหนะผ่านเขตพื้นที่อำเภอวังน้อยเป็นจำนวนมาก</p> <p>O3. รัฐบาลส่งเสริมให้โรงงานอุตสาหกรรมมีระบบการจัดการด้านมลพิษเพื่อให้มีผลดีต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม</p> <p>O4. กระแสการท่องเที่ยว/เรียนรู้เชิงอนุรักษ์ด้านการเกษตรหรือท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้รับความสนใจ</p> <p>O5. รัฐบาลกำลังดำเนินการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข 6 สายบางปะอิน-นครราชสีมา (M6)</p>	<p style="text-align: center;">SO : กลยุทธ์เชิงรุก (ใช้ความเข้มแข็งจากภายในแสวงประโยชน์จากโอกาสภายนอก)</p> <p>1) สนับสนุนการประกอบการอุตสาหกรรมและการขนส่ง (Logistic)</p> <p>2) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้านการเกษตรกรรม</p>	<p style="text-align: center;">WO : กลยุทธ์เชิงแก้ไข (ขจัดความอ่อนแอภายในโดยฉวยประโยชน์จากโอกาสภายนอก)</p> <p>1) ส่งเสริมและพัฒนาสินค้า OTOP</p> <p>2) สร้างตลาดรองรับผลผลิตระดับเขตพื้นที่</p> <p>3) ส่งเสริมอาชีพเกษตรกรรมแบบพอเพียงครบวงจร</p> <p>4) เพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาระบบการแก้ไขปัญหาเสพติดในการป้องกันและปราบปรามการบำบัดฟื้นฟูสมรรถนะผู้ติดยาเสพติด</p>

O6. พื้นที่อำเภอวังน้อยอยู่ในรัศมีของกองทุนไฟฟ้าต่าง ๆ ทั้งโรงไฟฟ้าวังน้อยและโรงไฟฟ้าภายนอกเขตอำเภอวังน้อย		
ภัยคุกคาม (Opportunities) T1. ความหนาแน่นของยานพาหนะก่อให้เกิดอุบัติเหตุและความเสียหาย T2. การขยายตัวอย่างรวดเร็วของภาคอุตสาหกรรม ส่งผลให้เกษตรกรจำนวนมากขายที่ดินและหันไปประกอบอาชีพอื่น T3. มีประชากรแฝง (แรงงานข้ามถิ่น) เป็นจำนวนมาก T4. วัสดุที่ใช้ในภาคเกษตรมีราคาสูงขึ้นมาก	ST : กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ใช้ความเข้มแข็งจากภายในแสวงประโยชน์จากโอกาสภายนอก) 1) พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งในเรื่องของการสร้างจิตสำนึกความตระหนักและการเฝ้าระวังป้องกัน 2) จัดตั้งศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนในพื้นที่ 3) พัฒนาและปรับปรุงถนน สะพานทางเท้า ไฟส่องทางสาธารณะ ระบบประปา และระบบจราจร 4) ส่งเสริมการจัดการขยะอย่างมีคุณภาพ	WT : กลยุทธ์เชิงรับ (ลดความอ่อนแอภายในและหลีกเลี่ยงสิ่งกีดขวางภายนอก) 1) ส่งเสริมสถาบันครอบครัวและชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการชุมชนอย่างจริงจัง 2) ส่งเสริมให้ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้ 3) พัฒนาและส่งเสริมการให้บริการแก่ประชาชน มีความยืดหยุ่นมีคุณภาพได้มาตรฐาน

จากความพยายามที่ผ่านมาในการในการพัฒนาอำเภอมีปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Key Success Factors) และปัจจัยแห่งความล้มเหลว (Key Fail Factors) ที่ส่งผลต่อการพัฒนาอำเภอ ดังนี้

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (KSF) ที่ส่งผลต่อการพัฒนาอำเภอ	ปัจจัยแห่งความล้มเหลว (KFF) ที่ส่งผลต่อการพัฒนาอำเภอ
1. การบริหารและการวางแผนที่ดี: การมีระบบการบริหารและการวางแผนที่เหมาะสมและทันสมัยเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาอำเภอ การมีแผนงานที่ชัดเจนและวิธีการดำเนินงานที่มีความรอบคอบช่วยให้สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างผลผลิตที่ดีได้ 2. การพัฒนาพื้นที่และอาชีพ: การพัฒนาอำเภอควรเน้นในการสร้างพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการลงทุนและการพัฒนาอาชีพ การสร้างโรงงานหรือพื้นที่ธุรกิจที่สร้างรายได้ให้กับประชาชนส่งผลให้มีการจ้างงานและสร้างความเจริญของเศรษฐกิจในพื้นที่	1. ข้อจำกัดทรัพยากร: การขาดแคลนทรัพยากรทางการเงิน ทรัพยากรมนุษย์ และทรัพยากรทางธรรมชาติอาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาอำเภอ ซึ่งอาจทำให้ไม่สามารถดำเนินโครงการและกิจกรรมที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาได้ตามที่ต้องการ 2. ข้อบกพร่องในการบริหารจัดการ: การบริหารจัดการที่ไม่มีความเสถียรภาพ การนำเอาหลักการและกระบวนการที่ไม่เหมาะสม หรือขาดความโปร่งใสในการดำเนินงาน อาจส่งผลให้เกิดปัญหาในการดำเนินโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (KSF) ที่ส่งผลต่อการพัฒนาอำเภอ	ปัจจัยแห่งความล้มเหลว (KFF) ที่ส่งผลต่อการพัฒนาอำเภอ
<p>3. การพัฒนาพื้นที่สาธารณะ: การมีพื้นที่สาธารณะที่เพียงพอและมีคุณภาพสำหรับการใช้งานของประชาชนเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาอำเภอ นอกจากนี้ยังควรมีการพัฒนาพื้นที่สำหรับการศึกษา การดูแลสุขภาพ และการพักผ่อน เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน</p> <p>4. การพัฒนาพลังงาน: การพัฒนาอำเภอควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาพลังงานที่เหมาะสมและยั่งยืน การใช้งานพลังงานที่มีประสิทธิภาพสามารถลดต้นทุนในการดำเนินงานและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้</p> <p>5. การส่งเสริมการท่องเที่ยว: การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวช่วยสร้างรายได้และสร้างงานในอำเภอ การสร้างสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจและมีบริการที่ดีสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวมาใช้บริการและเพิ่มรายได้ให้กับชุมชน</p> <p>6. การส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้: การส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาอำเภอ การมีระบบการศึกษาที่มีคุณภาพและการเข้าถึงการศึกษาที่เท่าเทียมกันสร้างโอกาสให้แก่ประชาชนในการพัฒนาตนเองและเก็บสะสมความรู้</p> <p>7. การสร้างความร่วมมือ: การสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรท้องถิ่น ประชาชน และภาคีเครือข่ายต่าง ๆ เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาอำเภอ การมีการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยสร้างการแก้ไขปัญหาและสนับสนุนการพัฒนาให้เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>3. ข้อขัดแย้ง ความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารและประชาชน ความไม่สอดคล้องในการมีส่วนร่วมและการร่วมมือ หรือความไม่มีความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานต่างๆ อาจส่งผลให้การพัฒนาอำเภอไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง</p> <p>4. การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและนโยบาย: การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง การเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาล หรือการเปลี่ยนแปลงทางกฎหมายอาจส่งผลให้การพัฒนาอำเภอถูกขัดขวางหรือคงที่ในบางกรณี</p> <p>5. ปัจจัยสภาพภูมิภาค: ปัจจัยสภาพภูมิภาคอาจมีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาอำเภอ เช่น ความยากลำบากในการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรทางธรรมชาติที่จำเป็น หรือความเสียหายจากภัยพิบัติและภัยธรรมชาติที่ส่งผลต่อการพัฒนา</p>

1.4 สรุปปัญหาหรือการพัฒนา และความพยายามในอดีต

จากข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปปัญหาของการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต ได้ดังนี้

1. ปัญหาด้านความมั่นคง

- 1.1 ปัญหาเส้นทางในการลักลอบลำเลียงและเก็บพักสิ่งเสพติด
- 1.2 อาชญากรรมไซเบอร์
- 1.3 แรงงานต่างด้าว

2. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

- 2.1 เศรษฐกิจหดตัวทั้งภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว
- 2.2 ไม่มีตลาดรับซื้อสินค้าเกษตรในพื้นที่
- 2.3 ผลผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นไม่มีความโดดเด่น ขาดตลาดรองรับ

3. ปัญหาด้านทรัพยากรมนุษย์

- 3.1 ขาดการสร้างงานที่มีคุณภาพและรายได้ที่มั่นคง
- 3.2 ประชากรที่มีคุณภาพเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม ไม่กลับมาพัฒนาชุมชน
- 3.3 แรงงานฝีมือมีไม่เพียงพอ
- 3.4 ขาดแคลนทรัพยากรมนุษย์ที่มีความรู้และทักษะเพียงพอ

4. ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

- 4.1 การเสื่อมโทรมและการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- 4.2 การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ส่งผลให้เกิดภัยธรรมชาติบ่อยครั้ง
- 4.3 ปัญหาคุณภาพดินและน้ำ เช่น ดินเปรี้ยวในบางพื้นที่ ทำให้ผลผลิตต่ำและด้อยคุณภาพ
- 4.4 ปัญหาการบริหารจัดการขยะและการจัดการน้ำเสีย
- 4.5 ความเสี่ยงต่อสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรมทางอุตสาหกรรมและการใช้พลังงาน
- 4.6 มลพิษที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมและภาคการเกษตร

5. ปัญหาด้านสังคมและวัฒนธรรม

- 5.1 มีประชากรแฝง (แรงงานข้ามถิ่น) เป็นจำนวนมาก
- 5.2 การขยายตัวอย่างรวดเร็วของภาคอุตสาหกรรม ส่งผลให้เกษตรกรจำนวนมากขายที่ดินและหันไปประกอบอาชีพอื่น
- 5.3 การเปลี่ยนอาชีพจากเกษตรกรสู่ภาคอุตสาหกรรมทำให้วิถีชีวิตเปลี่ยนไป

6. ปัญหาด้านการบริหารจัดการภาครัฐ

- 6.1 การร่วมมือระหว่างทุกภาคส่วน รวมถึงองค์กรภาคเอกชนและหน่วยงานราชการ และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการตัดสินใจ
- 6.2 ความเข้าใจร่วมกันในวัตถุประสงค์และวิสัยทัศน์ของการพัฒนา
- 6.3 การจัดทำและอัปเดตข้อมูลที่มีคุณภาพและทันสมัยเพื่อใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ
- 6.4 ข้อจำกัดในการเข้าถึงเทคโนโลยีและการสื่อสาร

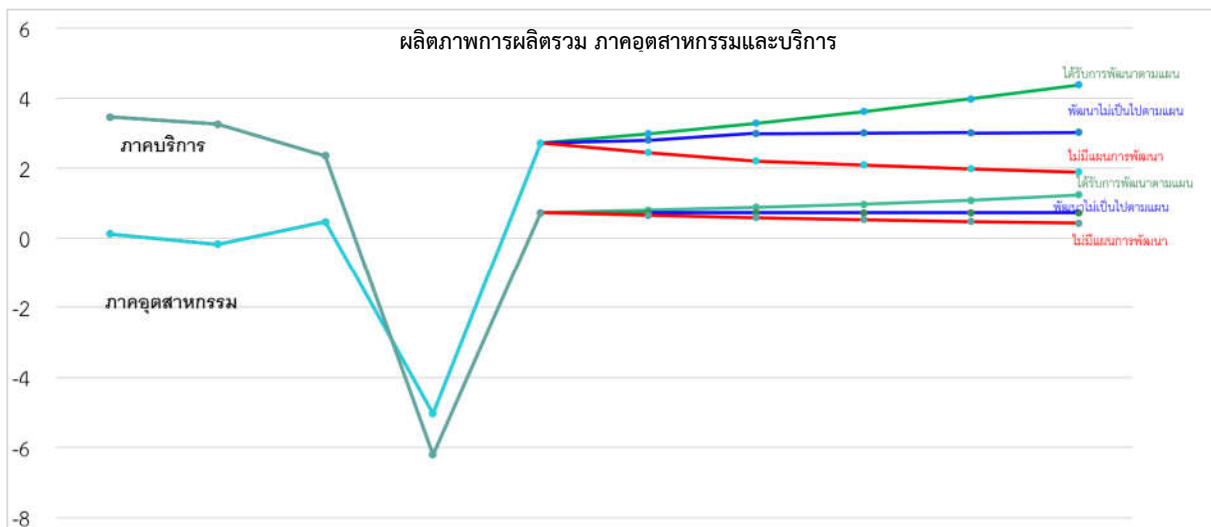


ภาพที่ 9 สรุปปัญหาของการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต

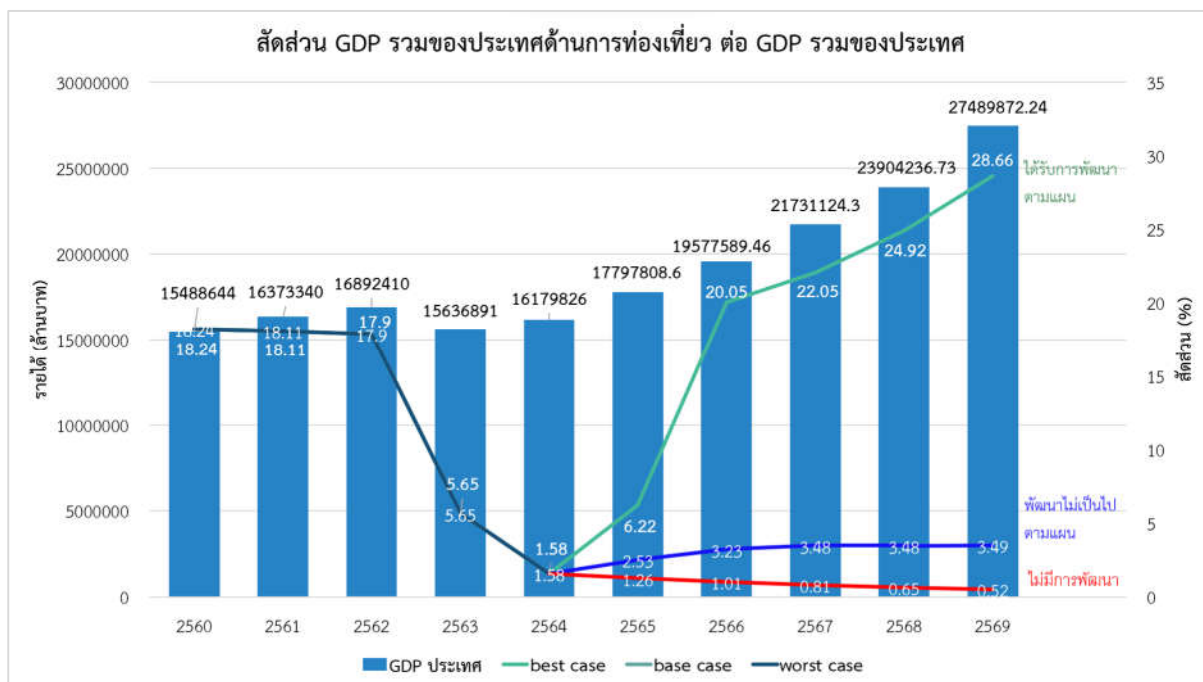
2. การคาดการณ์ปัญหาและโอกาสการพัฒนาของประเทศไทยในอนาคต

1.1 ทิศทางในการพัฒนาในอนาคต

การพัฒนาอำเภอมีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศ ทั้งในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สร้างโอกาสให้กับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การสร้างสรรค์ชุมชนและสังคมที่แข็งแกร่ง หรือการพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอช่วยสร้างรายได้ให้กับชุมชนท้องถิ่น ซึ่งการพัฒนาอุตสาหกรรมและการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เข้มแข็งจะเป็นทิศทางสำคัญที่ทุกอำเภอมุ่งเน้นเพื่อให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ให้เกิดการสร้างงานที่เพิ่มขึ้น และดึงดูดการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจของอำเภอได้ หากวิเคราะห์เหตุการณ์ในอนาคตโดยการพิจารณาทางเลือกของผลลัพธ์ต่าง ๆ ที่เป็นไปได้ในสถานการณ์ 3 สถานการณ์ ได้แก่ 1) กรณีที่ได้รับการพัฒนาตามแผน 2) กรณีพัฒนาไม่เป็นไปตามแผน 3) กรณีไม่มีการพัฒนา จะพบว่ามีการพยากรณ์แนวโน้มตัวชี้วัด “ผลิตภาพการผลิตรวม ภาคอุตสาหกรรมและบริการ” และ “สัดส่วน GDP รวมของประเทศด้านการท่องเที่ยว ต่อ GDP รวมของประเทศ” มีผลการวิเคราะห์ดังนี้



ภาพที่ 10 การพยากรณ์แนวโน้มตัวชี้วัด “ผลิตภาพการผลิตรวม ภาคอุตสาหกรรมและบริการ”



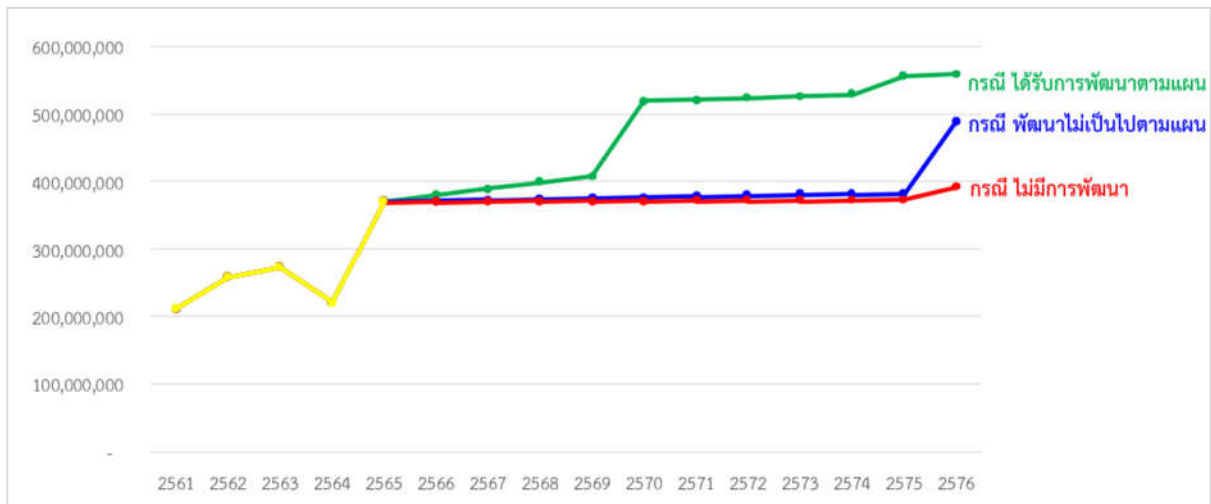
ภาพที่ 11 การพยากรณ์แนวโน้มตัวชี้วัด “สัดส่วน GDP รวมของประเทศด้านการท่องเที่ยว ต่อ GDP รวมของประเทศ”

ในส่วนทิศทางการพัฒนาอำเภอวังน้อยในอนาคตนั้น การจาก 7 ปัญหาที่พบบ่อยอย่างทั่วไปที่อำเภอในประเทศไทย ได้แก่ 1) ภัยพิบัติและภัยธรรมชาติ 2) การขาดแคลนทรัพยากร 3) ความขัดแย้งในพื้นที่ 4) การขาดแคลนสาธารณูปโภค 5) อาชญากรรมและความปลอดภัย 6) การศึกษาและพัฒนาทรัพยากรบุคคล 7) ปัญหาสิทธิเสรีภาพและความเท่าเทียม รวมถึงความพยายามแก้ไขปัญหาของอำเภอวังน้อยในการดำเนินงานที่ผ่านมา และการประเมินศักยภาพทางกลยุทธ์ของพื้นที่อำเภอวังน้อย รวมถึงข้อมูลอื่น ๆ ที่ได้จากการศึกษา จึงได้กำหนดทิศทางการพัฒนาอำเภอวังน้อยในอนาคต 5 ประเด็น ได้แก่

1. การพัฒนาอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจ อำเภออาจมุ่งเน้นในการสร้างพื้นที่และสนับสนุนอุตสาหกรรมใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนส่งเสริมการเติบโตของธุรกิจและอุตสาหกรรมในพื้นที่ รวมถึงส่งเสริมการลงทุนภาคเอกชนและกิจการท้องถิ่นเพื่อสร้างรายได้และเพิ่มชุมชนท้องถิ่นการสร้างอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การสร้างพื้นที่การค้าและบริการที่ทันสมัย และการสนับสนุนเศรษฐกิจพื้นที่ที่เปิดโอกาสให้กับกลุ่มประชากรในท้องถิ่นและชาวต่างชาติที่ต้องการทำธุรกิจในพื้นที่นี้

2. การส่งเสริมการท่องเที่ยว การพัฒนาส่วนท้องถิ่นและทรัพยากรทางการท่องเที่ยวอาจเป็นแนวทางสำคัญในการสร้างรายได้และการเพิ่มประสิทธิภาพในอำเภอ อำเภออาจใช้เอกลักษณ์และทรัพยากรทางธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและสร้างงานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

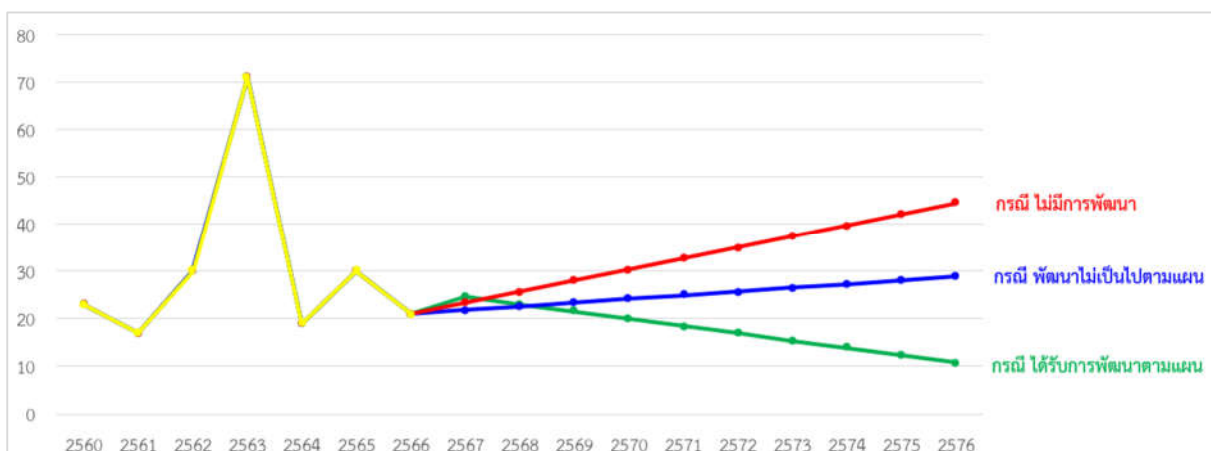
จากทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจและส่งเสริมการท่องเที่ยว ได้วิเคราะห์เหตุการณ์ในอนาคตโดยการพิจารณาทางเลือกของผลลัพธ์ต่าง ๆ ที่เป็นไปได้ ซึ่งในการศึกษาได้กำหนดสถานการณ์ 3 สถานการณ์ ได้แก่ 1) กรณีที่ได้รับการพัฒนาตามแผน 2) กรณีพัฒนาไม่เป็นไปตามแผน 3) กรณีไม่มีการพัฒนา มีผลการพยากรณ์แนวโน้มตัวชี้วัด “รายได้สินค้า OTOP” ดังนี้



ภาพที่ 12 การพยากรณ์แนวโน้มตัวชี้วัด “รายได้สินค้า OTOP”

3. การพัฒนาสาธารณูปโภค อำเภออาจมุ่งเน้นการพัฒนาทางสาธารณูปโภคที่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในอำเภอ โดยเน้นให้มีระบบการขนส่งที่สะดวกสบายและปลอดภัย การสร้างโรงเรียนและสถานศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาความรู้ของประชาชนในพื้นที่ การพัฒนาโครงสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับประชาชน เช่น โรงพยาบาล ศูนย์การค้า สวนสนุก และสนามกีฬา รวมถึงการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนสาธารณูปโภค ทั้งในเรื่องของถนน ทางขนส่ง ระบบน้ำประปา ระบบไฟฟ้า และการสื่อสาร ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความสะดวกสบายในการดำเนินชีวิตของประชาชนในพื้นที่และการเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานอย่างเท่าเทียม

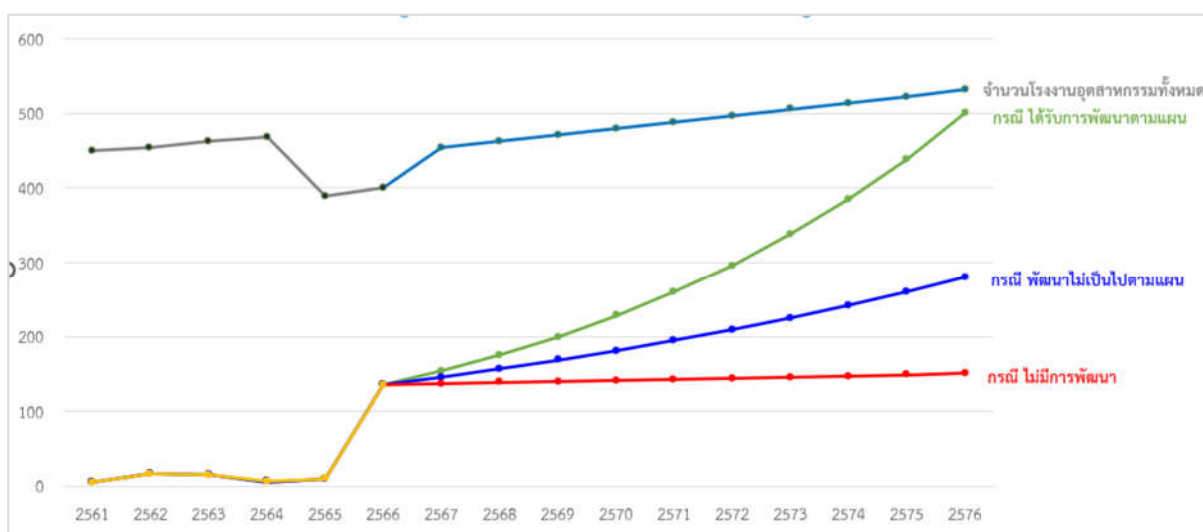
จากกระบวนการวิเคราะห์เหตุการณ์ในอนาคตโดยการพิจารณาทางเลือกของผลลัพธ์ต่าง ๆ ที่เป็นไปได้ ซึ่งในการศึกษาได้กำหนดสถานการณ์ 3 สถานการณ์ ได้แก่ 1) กรณีที่ได้รับการพัฒนาตามแผน 2) กรณีพัฒนาไม่เป็นไปตามแผน 3) กรณีไม่มีการพัฒนา มีผลการพยากรณ์แนวโน้มตัวชี้วัด “จำนวนอุบัติเหตุทางถนน” ดังนี้



ภาพที่ 13 การพยากรณ์แนวโน้มตัวชี้วัด “จำนวนอุบัติเหตุทางถนน”

4. การสร้างสภาพแวดล้อมที่ยั่งยืน อำเภोजมุงเน้นการสร้างและส่งเสริมนโยบายที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างยั่งยืน และการอนุรักษ์ทรัพยากรเพื่อให้เกิดประโยชน์ในระยะยาว เช่น การส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน การบริหารจัดการน้ำ การบริหารจัดการขยะ การสร้างพื้นที่สีเขียว และการปรับปรุงคุณภาพอากาศ รวมถึงแก้ไขปัญหาการขาดแคลนทรัพยากร เช่น น้ำสะอาด อาหาร และพลังงาน และการรับมือภัยพิบัติและภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม ดินถล่ม พายุ ซึ่งอาจทำให้เกิดความเสียหายและส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

จากกระบวนการวิเคราะห์เหตุการณ์ในอนาคตโดยการพิจารณาทางเลือกของผลลัพธ์ต่าง ๆ ที่เป็นไปได้ ซึ่งในการศึกษาได้กำหนดสถานการณ์ 3 สถานการณ์ ได้แก่ 1) กรณีที่ได้รับการพัฒนาตามแผน 2) กรณีพัฒนาไม่เป็นไปตามแผน 3) กรณีไม่มีการพัฒนา มีผลการพยากรณ์แนวโน้มตัวชี้วัด “จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมสีเขียว” ดังนี้



ภาพที่ 14 การพยากรณ์แนวโน้มตัวชี้วัด “จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมสีเขียว”

5. การยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐ เน้นการร่วมมือระหว่างทุกภาคส่วนรวมถึงองค์กรภาคเอกชนและหน่วยงานราชการ การบูรณาการแผนการพัฒนาในระดับต่าง ๆ และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการตัดสินใจและความเข้าใจร่วมกันในวัตถุประสงค์และวิสัยทัศน์ของการพัฒนา การแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมและความปลอดภัยที่อาจส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ การพัฒนาอำเภอให้มีความทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน รวมถึงมีการจัดทำปรับปรุงข้อมูลให้มีคุณภาพและทันสมัยเพื่อใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ และแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับข้อจำกัดในการเข้าถึงเทคโนโลยีและการสื่อสาร

2.2 การวิเคราะห์ PESTLE ในการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต

ในการวิเคราะห์ด้วย PESTLE Analysis เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยภายนอก ทั้ง 6 ปัจจัยที่ส่งผลในการพัฒนาวิ้งน้อยให้เป็นอำเภอแห่งอนาคตนั้น สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

- **P: Politic หรือ การเมือง**
 1. เสถียรภาพทางการเมือง ความมั่นคงทางการเมือง และความสงบสุขในพื้นที่
 2. ความร่วมมือในชุมชนและการสร้างสัมพันธ์ภาพของประชาชนในพื้นที่ที่สามารถสร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงชุมชน
 3. การมีนักลงทุนที่สนใจในการลงทุนในพื้นที่ของอำเภอ รวมถึงการสร้างนิคมอุตสาหกรรม สามารถกระตุ้นการพัฒนาเศรษฐกิจและสร้างโอกาสในการทำงานให้กับประชาชนในพื้นที่
 4. นโยบายที่ไม่สอดคล้องกันระหว่างส่วนกลางกับท้องถิ่น
 5. นโยบาย Thailand 4.0 ที่ช่วยให้ SMEs ไทยสามารถตั้งตัวได้ พร้อมการให้การสนับสนุนในด้าน Digital Transformation ต่าง ๆ
 6. อัตราภาษี การยกเว้นภาษีที่เกี่ยวข้อง และสิทธิพิเศษทางภาษีอื่น ๆ
- **E: Economics หรือ เศรษฐศาสตร์**
 1. ราคาต้นทุนสายการผลิตที่เพิ่มมากขึ้นหากราคาน้ำมันโลกเพิ่ม
 2. ต้นทุนแรงงานที่ต้องเพิ่มหากขาดแรงงานในประเทศ
 3. ราคาที่ดินและตลาดอสังหาริมทรัพย์ในพื้นที่อำเภอวิ้งน้อยสามารถส่งผลกระทบต่อการลงทุนและการพัฒนาของพื้นที่
 4. สภาพเศรษฐกิจทั่วโลก มีผลต่อการส่งออกและการนำเข้าสินค้า สามารถส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมและการค้าในพื้นที่อำเภอวิ้งน้อย
 5. นโยบายของรัฐบาลในด้านเศรษฐกิจ การเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน และการส่งเสริมการลงทุน สามารถมีผลกระทบต่อพัฒนาของพื้นที่อำเภอวิ้งน้อย
- **S: Social หรือ สังคม**
 1. ช่วงที่มีโรคระบาดอย่างโควิดทำให้ผู้บริโภคหรือลดกิจกรรมทางสังคม
 2. ลดเว้นการท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศเพราะต้องการประหยัดเงิน
 3. มีการสนับสนุนจากองค์กรที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาสังคม สามารถส่งผลให้มีโอกาสในการรับสิทธิบัตรต่าง ๆ และการเพิ่มโอกาสในการศึกษาและสร้างโอกาสในการทำงานให้กับประชาชนในพื้นที่
 4. การมีระบบการศึกษาที่เสริมสร้างทักษะและความรู้ให้กับประชาชนในพื้นที่ สามารถส่งผลให้มีแรงงานที่มีความสามารถและส่งเสริมการเกิดความสำเร็จรุ่งเรืองในอำเภอ
- **T: Technology หรือ เทคโนโลยี**
 1. หลายบริษัทตัดสินใจลดทรัพยากรแรงงานคนลงเพราะการนำเทคโนโลยีมาใช้ในสายการผลิตรวดเร็วและแม่นยำมากกว่า
 2. การบูรณาการฐานข้อมูลสำคัญของหน่วยงานภาครัฐ และการเข้าถึงข้อมูล
 3. บุคลากรที่มีความสามารถด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

- **E: Environmental หรือ สิ่งแวดล้อม**
 1. ธุรกิจต้องชะลอการส่งผลผลิตเนื่องจากภัยแล้งกระทันหัน
 2. ธุรกิจต้องชะลอการส่งผลผลิตเนื่องจากอุทกภัย
 3. ฝุ่น PM 2.5 ทำให้นั่งท่องเที่ยววันน้อยลง
- **L: Legal หรือ กฎหมาย**
 1. พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเป็นกรรมการหมู่บ้าน การปฏิบัติหน้าที่และการประชุมของคณะกรรมการหมู่บ้าน พ.ศ. 2551
 2. กฎหมายแรงงาน กฎหมายค่าแรงขั้นต่ำ
 3. กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค เช่น อย. กฎหมายฉลากสินค้าในประเทศจีน
 4. กฎ ระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวกับการทำธุรกิจ เช่น เงื่อนไขการก่อตั้งบริษัท เงื่อนไขในการเข้ามาลงทุนและสัดส่วนการลงทุนที่กฎหมายกำหนด

2.3 Potential Demand ในอนาคต

การกำหนดแนวโน้มของ Potential Demand ในอนาคตประกอบด้วยปัจจัยต่อไปนี้

1. อุตสาหกรรมที่เติบโต อำเภอรังน้อยมีความเหมาะสมในการพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรม เนื่องจากมีพื้นที่กว้างขวางและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการตั้งนิคมอุตสาหกรรม นอกจากนี้ยังมีสาธารณูปโภคที่พร้อมใช้งานเพื่อสนับสนุนการเติบโตของอุตสาหกรรม เช่น ถนนที่เชื่อมต่อ ระบบน้ำประปา ระบบไฟฟ้า และสถานที่สำคัญอื่น ๆ ที่สามารถส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมอุตสาหกรรมให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่สามารถสร้างความต้องการในแรงงานที่มีทักษะและความรู้เฉพาะทาง รวมถึงสร้างความต้องการในสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม

2. การพัฒนาท่องเที่ยว อำเภอรังน้อยมีศักยภาพในการพัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยว เนื่องจากมีทรัพยากรธรรมชาติและสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ นอกจากนี้ยังมีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่น่าสนใจ ซึ่งสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวที่สนใจในการสำรวจและเรียนรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมได้ และอำเภอรังน้อยมีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่คุ้มค่าในการสำรวจและเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาอำเภอให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจสามารถสร้างความต้องการในสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการท่องเที่ยว เช่น โรงแรม ร้านอาหาร กิจกรรมท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ

3. การพัฒนาพื้นที่ชุมชน เนื่องจากอำเภอรังน้อยมีลักษณะทางธรรมชาติและสังคมที่เหมาะสมสำหรับการเป็นพื้นที่ชุมชนที่เจริญรุ่งเรือง มีทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการเป็นพื้นที่ชุมชนที่ดี มีพื้นที่ให้กับการพัฒนาเมืองที่กว้างขวาง และมีสิ่งแวดล้อมที่เป็นมิตรต่อการเป็นชุมชน ทั้งนี้การพัฒนาให้เป็นพื้นที่ชุมชนควรคำนึงถึงความเป็นอยู่ที่ยั่งยืนของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ การสร้างความสามารถให้กับประชาชนในพื้นที่ และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในชุมชน เพื่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองในอนาคตที่ยั่งยืน และประสบความสำเร็จในการพัฒนาเป็นพื้นที่ชุมชนที่ยั่งยืนและเป็นที่น่าอยู่ของประชาชนในพื้นที่

4. การขยายตัวของคนกรุงเทพไปสู่ปริมณฑล จะส่งผลกระทบต่อประชากรและเศรษฐกิจของพื้นที่ เนื่องจากราคาที่อยู่อาศัยที่สูงในกรุงเทพเป็นเหตุผลให้คนหาที่อยู่อาศัยที่มีราคาถูกลงและสิ่งอำนวยความสะดวก

สะดวกในพื้นที่ปริมาณพลมากขึ้น ซึ่งอำเภอวังน้อยมีราคาที่อยู่อาศัยที่ค้ำค้ำกว่าในกรุงเทพฯ มีการพัฒนาสาธารณูปโภคที่ดี การเข้าถึงสาธารณูปโภคที่ครอบคลุมและทันสมัย มีโอกาสในการทำธุรกิจ โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อาหาร และสิ่งแวดล้อม ซึ่งการขยายตัวของคนกรุงเทพฯ ไปสู่อำเภอวังน้อยช่วยส่งเสริมการเติบโตและพัฒนาท้องถิ่น

5. การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์อยุธยา เน้นการเดินทางและเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของอยุธยา ซึ่งเป็นเมืองโบราณที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของประเทศไทย เน้นการสำรวจและศึกษาเกี่ยวกับสถานที่ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และศิลปะของพื้นที่นี้เพื่อให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับอดีตและประเพณีของประชาชนในอยุธยา

6. ความต้องการอาหารคุณภาพ เนื่องจากอำเภอวังน้อยมีศักยภาพในการเป็นเมืองที่ผลิตอาหารคุณภาพได้ เมื่อความเหมาะสมและความสามารถของพื้นที่นี้ถูกนำมาใช้ให้เต็มที่ รวมถึงต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตและการบริโภคในการเกษตรและอาหารในพื้นที่ด้วย อีกทั้งอำเภอวังน้อยมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการเพาะปลูกและผลิตอาหารต่าง ๆ สภาพอากาศและดินที่เหมาะสมทำให้เกษตรกรสามารถผลิตผลผลิตทางการเกษตรที่มีคุณภาพสูง

7. บทบาทของท้องถิ่นในการบริหารเชิงพื้นที่ เนื่องจากเป็นระบบการบริหารที่เกิดขึ้นในระดับพื้นที่ที่ใกล้ชิดกับประชาชน ซึ่งท้องถิ่นมีบทบาทในการให้บริการที่เป็นอิสระและเหมาะสมต่อความต้องการของประชาชน รวมถึงการจัดหาทรัพยากรและบริการที่สำคัญ และบทบาทในการวางแผนและการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่

8. การเพิ่มขึ้นของชุมชนส่งผลให้ราคาที่ดินสูงขึ้น ราคาที่ดินสูงขึ้นเนื่องจากการเพิ่มโอกาสในการทำธุรกิจและการประกอบอุตสาหกรรมในพื้นที่อำเภอวังน้อย ส่งผลให้มีความต้องการในการใช้ที่ดินในการสร้างสถานที่สำหรับธุรกิจและอุตสาหกรรม เช่น โรงงาน โกดัง ห้างสรรพสินค้า และอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้น การพัฒนาสาธารณูปโภค เช่น ถนน ระบบน้ำประปา ระบบไฟฟ้า และสถานที่สำคัญอื่นๆ ที่สร้างความสะดวกสบายในการใช้ชีวิตและการเดินทางทำให้อำเภอวังน้อยเป็นที่น่าสนใจของผู้ที่ต้องการลงทุนในที่ดิน

9. ชุมชนเมืองในชนบท เนื่องจากมีหลายปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดความเจริญเติบโตและพัฒนาของชุมชนเมืองในอำเภอวังน้อย เนื่องจากตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีทั้งธรรมชาติและทรัพยากรที่เป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว ซึ่งทำให้มีโอกาสในการพัฒนาเป็นชุมชนเมืองท่องเที่ยวที่น่าสนใจและน่าอยู่ สภาพอากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดี มีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่น่าสนใจ และมีพื้นที่ว่างและที่ดินที่สามารถนำมาใช้พัฒนาเป็นชุมชนเมืองได้

10. การเกษตรแนวใหม่ หรือ Smart Farm อำเภอวังน้อยมีสภาพแวดล้อมธรรมชาติที่เหมาะสมสำหรับการเกษตรและการเพาะปลูก มีดินที่เหมาะสมและความชื้นที่เหมาะสมในการเพาะปลูกของพืชต่าง ๆ ทำให้เกษตรกรสามารถผลิตสินค้าทางการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีพื้นที่กว้างขวางและเป็นเมืองที่อยู่ในภาคกลาง ทำให้มีโอกาสในการเพาะปลูกและการผลิตทางการเกษตรอย่างหลากหลาย

2.4 Benchmark การพัฒนาทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมในต่างประเทศ

อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สามารถทำการ Benchmark ได้กับหลายเมืองที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาแต่ละด้านแตกต่างกันไป สำหรับในการศึกษานี้ ได้แก่

1. จังหวัดชิบะ ญี่ปุ่น

เมืองคาชิวะ จังหวัดชิบะ เป็นสมาร์ท ซิตี้ ต้นแบบ ซึ่งห่างจากโตเกียวราว 25 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางด้วยรถยนต์ประมาณ 30 นาที และจากสนามบินราว 50 นาที ด้วยวิสัยทัศน์ "Create Vision of The Future" โดยมีคอนเซปต์ 3 อย่างตอบสนองการแก้ปัญหาให้กับอนาคต ได้แก่ 1. การพึ่งพาอาศัยกันทางสิ่งแวดล้อม 2. สุขภาพและการมีชีวิตที่ยืนยาว 3. **สร้างสรรค์อุตสาหกรรมใหม่ ๆ และเป็นแหล่งรวมของเหล่าสตาร์ทอัพ** นอกเหนือไปจากสิ่งปลูกสร้าง พยายามเพิ่มพื้นที่สีเขียวและสิ่งแวดล้อมที่ทำให้เมืองน่าอยู่อาศัยเข้าไปด้วย จุดเด่นของเมืองคือ การดูแลเรื่องสิ่งแวดล้อมซึ่งแตกต่างไปจาก Smart City แห่งอื่นที่อาจละเลย โดยเป้าหมายในปี 2573 จะมีประชากรรวมในเมืองราว 4-5 หมื่นคน และนักท่องเที่ยว 10 ล้านคนต่อปีความท้าทายที่จะทำให้ประชากร มีชีวิตที่ยั่งยืนรองรับสังคมผู้สูงอายุได้ เพราะไม่ใช่แค่คิดว่าจะ Smart City อย่างเดียว ต้องรวมไปถึงเรื่องโรงพยาบาล สิ่งแวดล้อม การศึกษา นวัตกรรม และอุตสาหกรรมด้วย



นอกจากนี้ ชิบะ ยังมีการเริ่มโครงการ Waterway Facility โดยกำหนดเป้าหมายที่ต้องการแก้ปัญหาชลประทานอย่างเร่งด่วน เนื่องจากการเสื่อมสภาพของระบบชลประทาน เพื่อปรับปรุงระบบชลประทานทั้งหมดและวางแผนการจัดการน้ำเพื่อการเกษตรที่มีเสถียรภาพ โดยปรับปรุงการบำรุงรักษาระบบและการจัดการ โดยการลดแรงงานและต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการน้ำ ส่งผลให้จังหวัดชิบะยังได้ชื่อว่าเป็นแหล่งเกษตรกรรมอันดับ 2 ของญี่ปุ่นรองจากจังหวัดฮอกไกโด โดยเฉพาะถั่ว ถีอเป็นพืชหลักที่ปลูกในชิบะถึง 78 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ยังมีพืชอื่นที่สำคัญ เช่น แครร์รอต กะหล่ำปลี ผักกาดหัว ข้าวโพด และข้าว



จากข้อมูลดังกล่าว เปรียบเทียบกับอำเภอวังน้อยที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาเป็น “Smart District หรือ สมาร์ท อำเภอ” ที่มีการพัฒนาให้ครอบคลุมทุกมิติ ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านความมั่นคง และมุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประกอบกับอำเภอวังน้อยมีแหล่งน้ำหลายสายเหมาะกับการทำเกษตรกรรม ปศุสัตว์ และประมง ตลอดปี อีกทั้งแหล่งน้ำและคลองหลายสาย เป็นแหล่งน้ำที่อยู่ในความดูแลของชลประทาน จึงต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบชลประทานในพื้นที่

2. เซินเจิ้น สาธารณรัฐประชาชนจีน

จากการพัฒนาเมืองเซินเจิ้น เมื่อปี พ.ศ. 2522 ทำให้เมืองเซินเจิ้นกลายเป็นชุมทางขนส่งและคมนาคมที่สำคัญ ทั้งทางทะเลและอากาศทางตอนใต้ของประเทศ โดยเฉพาะการเข้าออกของสินค้าตู้คอนเทนเนอร์ ที่บริเวณท่าเรือเมืองเซินเจิ้น มีปริมาณมากเป็นอันดับ 2 ของประเทศ และเป็นอันดับ 6 ของโลก จากจุดมุ่งหมายที่ทำให้จีนกลายเป็นศูนย์กลางนวัตกรรมและการเงินของโลกและภายใต้แผนดังกล่าว ได้มีการดำเนินนโยบาย **Made in China 2025** ซึ่งจะกระตุ้นให้จีนสามารถขยายขีดความสามารถด้าน “นวัตกรรมและเทคโนโลยี” ของประเทศ พร้อมทั้งยกระดับผลผลิตต่าง ๆ ในห่วงโซ่การผลิต (Supply Chain) เพื่อผลักดันแบรนด์ Made in China ให้เป็นที่ยอมรับไปทั่วโลก ทำให้ “เซินเจิ้น” ได้รับการยกระดับเป็น **Silicon Valley of Asia** เนื่องจากปัจจัยสำคัญ คือ “เซินเจิ้น” เป็นเมืองที่มีภาคการผลิตใหญ่ที่สุด โดยมีมูลค่าเพิ่มด้านอุตสาหกรรมถึง 719,000 ล้านบาท ในช่วงปี พ.ศ. 2562 โดยอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ การสื่อสาร คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และด้านธุรกิจการเงิน และมีโรงเรียนธุรกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงจำนวนมาก จึงเป็นแหล่งผลิตผู้เชี่ยวชาญที่มีทักษะด้านการเงินขั้นสูงได้อย่างต่อเนื่องปัจจุบัน เมืองเซินเจิ้นเป็นเมืองท่องเที่ยวที่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยว มีสถานะเป็นเมืองในเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ใหญ่ที่สุด และมีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงที่สุด



จากข้อมูลดังกล่าว เปรียบเทียบกับอำเภอลำปางที่มีเขตประกอบการแปดต่อไร่แล่นดั่งน้อย ซึ่งเป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรมใน อำเภอลำปาง จังหวัดพะเยา ตั้งบนเนื้อที่ 130 ไร่ จำนวนโรงงานทั้งหมด 93 แห่ง ส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดเล็ก ที่ผ่านมามีความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐกับเอกชนที่จะร่วมกันปรึกษาหารือแนวทางมาตรการต่าง ๆ ในการเตรียมการป้องกัน และแก้ไข เพื่อรองรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เช่น การป้องกันปัญหาการเกิดอุทกภัย การส่งเสริมการลงทุน รวมทั้งการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน และหาแนวทางกำหนดมาตรการต่าง ๆ ร่วมกัน เพื่อให้บริหารจัดการด้านการส่งเสริมการลงทุน ด้านแรงงาน และด้านอื่น ๆ ให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อให้การขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัดพะเยาเติบโตอย่างต่อเนื่อง

3. นครแฟรงก์เฟิร์ต เยอรมัน

นครแฟรงก์เฟิร์ตตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากภาวะโลกร้อน ที่ส่งผลให้นครแฟรงก์เฟิร์ตมีอุณหภูมิสูงถึง 40 องศาเซลเซียส เป็นเวลานานในช่วงฤดูร้อน และการขาดแคลนที่อยู่อาศัยที่ทำให้ที่พักราคาแพง จนทำให้ประชากรจำนวนหนึ่งต้องย้ายออกไปพักในเมืองต่าง ๆ รอบนอก และใช้เวลา



เดินทางไปทำงานนาน นครแฟรงก์เฟิร์ตจึงออกนโยบาย **Frankfurt 2030** (พ.ศ. 2573) เพื่อพัฒนานครแฟรงก์เฟิร์ตตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวแฟรงก์เฟิร์ต ในระยะยาวเป้าหมายการพัฒนานครแฟรงก์เฟิร์ต แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ (1) คุณภาพชีวิตที่ดี (2) อำนาจทางเศรษฐกิจ (3) เป็นแหล่งการศึกษา การวิจัย และการเป็นพลเมืองที่มีความ

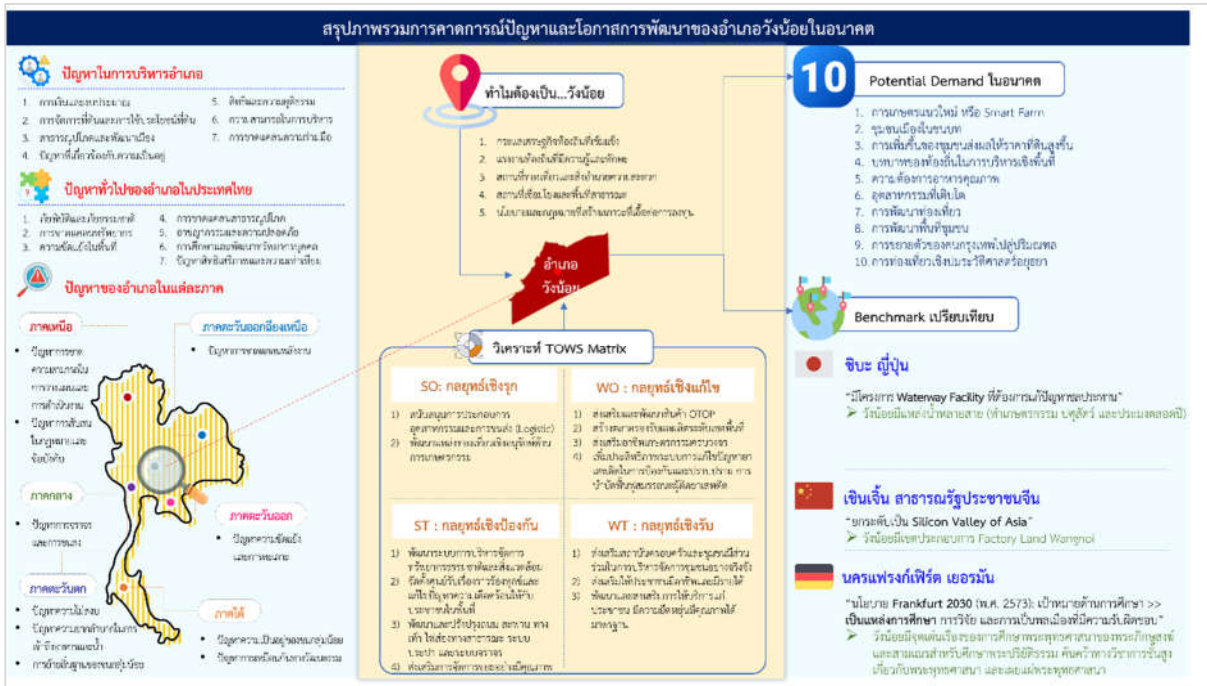
รับผิดชอบ (4) การบริหารจัดการด้านสภาพแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ และ (5) การเป็นภูมิภาคแห่งอนาคต นครแฟรงก์เฟิร์ต เน้นเรื่องความโปร่งใสในการวางแผนเพื่อบรรลุเป้าหมาย Frankfurt 2030 โดยมีการประชาสัมพันธ์เพื่อทำความเข้าใจกับประชาชนเกี่ยวกับขั้นตอนการทำงานโดยละเอียด รวมทั้งเปิดให้ประชาชนเข้าร่วมเวทีประชาพิจารณ์ทางเว็บไซต์ เพื่อสร้างความรับผิดชอบในการพัฒนาร่วมกัน นอกจากนี้ยังมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีส่วนส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ บนพื้นฐานการศึกษาวิจัยอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในระยะยาวได้

จากข้อมูลดังกล่าว เปรียบเทียบกับอำเภอวังน้อยที่จะเป็นต้นแบบในการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคตที่จะให้ความสำคัญในการบูรณาการแผนงานต่าง ๆ ให้เป็น One Plan โดยเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วม อีกทั้งอำเภอวังน้อยยังมีจุดเด่นในเรื่องของการศึกษาพระพุทธศาสนาของพระภิกษุสงฆ์ และสามารถรับศึกษาพระปริยัติธรรม ค้นคว้าทางวิชาการชั้นสูงเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา และเผยแผ่พระพุทธศาสนา ที่มีสถานที่ตั้งสถาบันถึง 2 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (วิทยาลัยสงฆ์ วังน้อย) และมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

2.5 สรุปการคาดการณ์ทิศทางการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต

การพัฒนาอำเภอแห่งอนาคตควรมีทิศทางการพัฒนาที่ประกอบด้วย

1. การมุ่งเน้นในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ เพื่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีการสร้างงานที่เพิ่มขึ้น และดึงดูดการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่น การสร้างโรงงานหรือพื้นที่อุตสาหกรรม การเป็นศูนย์กลางการค้าและการบริการ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของอำเภอได้
2. การพัฒนาพื้นที่ เพื่อเพิ่มพื้นที่ในใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม เช่น การกีฬา การสร้างสนามกอล์ฟ เป็นต้น นอกจากนี้อำเภออาจเสริมสร้างพื้นที่สีเขียวที่ยังคงความสมดุลระหว่างการพัฒนาและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
3. การพัฒนาสาธารณูปโภค อำเภอควรเน้นไปที่การพัฒนาปรับปรุงระบบโครงข่ายขนส่ง การสร้างถนนที่สะดวกสบาย การพัฒนาระบบสาธารณสุขและการศึกษา ซึ่งจะช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีกว่าและสะดวกสบายต่อประชาชน
4. การพัฒนาเทคโนโลยี หากอำเภอมีการพัฒนาเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น การมีโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการบริการ จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจและการนำเทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่



ภาพที่ 15 สรุปภาพรวมการคาดการณ์ปัญหาและโอกาสการพัฒนาของอำเภอวังน้อยในอนาคต

3. แนวทางแก้ปัญหา และ/หรือ การพัฒนา

3.1 สรุปเชื่อมโยงผลการวิเคราะห์

สภาพปัจจุบันปัญหาของการบริหารอำเภอวังน้อย คือ การจัดทำแผนพัฒนาในระดับพื้นที่พบปัญหาและอุปสรรคในการจัดทำแผนระดับต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นแผนระดับหมู่บ้าน/ชุมชน แผนระดับตำบล และแผนระดับอำเภอ ซึ่งในการจัดทำแผนพัฒนาอำเภอนั้นขาดแนวทางปฏิบัติในการประสานแผนพัฒนาตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน/ชุมชน ตำบลมาใช้ประกอบการจัดทำแผนพัฒนาอำเภอ นอกจากนี้ ยังพบปัญหาสำคัญที่พบในการบริหารอำเภอไม่ว่าจะเป็นปัญหาการเงินและงบประมาณที่ไม่ได้ได้รับการสนับสนุน การแก้ไขปัญหาความเป็นอยู่ของประชาชนในอำเภอในบางพื้นที่ที่ยังขาดความสามารถในการพัฒนาอย่างเหมาะสม รวมถึงปัญหาการขาดแคลนความร่วมมือของหลายภาคส่วน เช่น ภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน ทำให้ยากต่อการดำเนินการและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ในการพัฒนาอำเภอ

ถึงแม้ที่ผ่านมามีความพยายามในการพัฒนาอำเภอโดยในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาให้มีสถานศึกษาเพียงพอต่อความต้องการและในอนาคตจะนำเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาเสริมการศึกษาให้ครอบคลุมยุคสมัยในปัจจุบันและอนาคต มีการพัฒนาให้โครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ สามารถครอบคลุมในพื้นที่อำเภอ และตำบลต่าง ๆ โดยสามารถเข้าถึงได้ทุกคนลดปัญหาการเหลื่อมล้ำ และพัฒนาให้ชุมชนน่าอยู่ ส่งเสริมให้มีโรงงานอุตสาหกรรมเข้ามาลงทุน ตั้งฐานอยู่ที่อำเภอวังน้อยหลายแห่ง ส่งผลทำให้ประชากรในอำเภอมีการประกอบอาชีพมากยิ่งขึ้น และยังพัฒนาสถานที่ต่าง ๆ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว และการส่งเสริมสนับสนุน ผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น (OTOP) รวมถึงมีการเพิ่มช่องทางการส่งออกสินค้าเกษตร ด้วยการสร้างตลาดที่สำคัญในอำเภอ มีการสร้างระบบการป้องกันน้ำท่วม และการกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตร

แต่ก็พบว่ายังมีความท้าทายที่สำคัญที่อำเภอต้องได้รับการแก้ไข ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเมืองงบประมาณและบุคลากรที่ไม่เพียงพอเพื่อดำเนินการแก้ปัญหา ความต้องการความร่วมมือและการดำเนินการร่วมกันระหว่างหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง ความยั่งยืนในการดำเนินการ และการสร้างความสำเร็จที่ยั่งยืน เนื่องจากอำเภอเป็นระดับท้องถิ่นที่สำคัญมีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สร้างโอกาสให้กับการเติบโตเศรษฐกิจ และการสร้างสรรค์ชุมชนและสังคมที่แข็งแรง

3.2 เป้าหมายหลักที่ต้องบรรลุ

อำเภอในอนาคตจะต้องมีกระบวนการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน มุ่งเน้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในมิติต่าง ๆ ให้มีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อการเติบโตที่ยั่งยืน สมดุล และทั่วถึง โดยไม่ทำลายทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในระยะยาวและสามารถรองรับการเจริญเติบโตในระยะยาวได้ โดยนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเข็มทิศนำทางสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและสมดุล (SEP for SDG) ใน 4 มิติสำคัญ ได้แก่ มิติเศรษฐกิจ มิติสิ่งแวดล้อม มิติสังคม และมิติความมั่นคง สำหรับในการพัฒนาอำเภอที่ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อความ “อยู่เย็นเป็นสุข” ของคนในชุมชน ซึ่งการศึกษาเรื่อง “ต้นแบบแห่งชาติของการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต: กรณีศึกษาอำเภอวังน้อย” ได้กำหนด

เป้าหมายหลักโดยอยู่บนพื้นฐานการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคตที่จะส่งผลให้จังหวัดมีสมดุลและยั่งยืนไปด้วยใน 4 มิติ ดังนี้

1. **มิติเศรษฐกิจ (Economic Dimension):** ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืน สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมท้องถิ่นในพื้นที่ โดยเฉพาะเสริมธุรกิจเกษตรที่ยั่งยืน ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ และใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มประสิทธิภาพการเกษตร และสร้างสภาพแวดล้อมให้กับผู้ลงทุนที่สนใจที่จะเข้ามาลงทุนในพื้นที่ โดยมีเป้าหมาย “อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี” ซึ่งผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว สะท้อนความสามารถในการสร้างมูลค่าการผลิตสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายของจังหวัดเฉลี่ยต่อประชากร 1 คนนั้นมาน้อยเพียงใด ซึ่งรวมทั้งรายได้จากผลตอบแทนปัจจัยการผลิตต่าง ๆ เช่น ค่าตอบแทนแรงงาน ค่าเช่าที่ดิน ดอกเบี้ย กำไร เป็นต้น สามารถสะท้อนได้ถึงภาพรวมด้านเศรษฐกิจ และมูลค่าเพิ่ม (Value Added) จากกิจกรรมการผลิตทุกชนิดของจังหวัดนั้น ๆ ได้ โดยจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว เท่ากับ 468,579 บาทต่อปี (สูงเป็นอันดับที่ 5) และมีอัตราการขยายตัวของ GPP ปี 2563 ร้อยละ - 2.4 และปี 2564 ร้อยละ 7.8

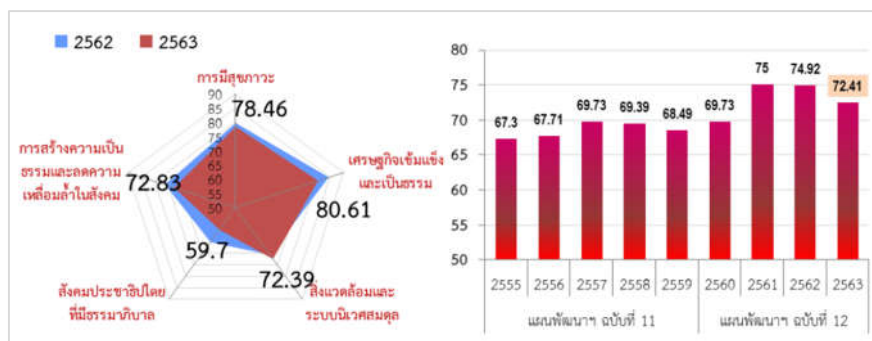
อัตราขยายตัวของ GPP และโครงสร้างการกระจายรายได้จากการผลิตภาคกลาง (ร้อยละ)

จังหวัด	อัตราขยายตัวที่แท้จริง		โครงสร้าง ณ ราคาประจำปี	
	2563	2564	2563	2564
1. สระบุรี	-5.2	1.6	28.9	28.0
2. สิงห์บุรี	-7.5	1.0	3.1	3.0
3. ชัยนาท	-5.1	6.0	4.3	4.5
4. อ่างทอง	-4.4	-2.3	3.7	3.5
5. ลพบุรี	-6.2	2.2	12.7	12.5
6. พระนครศรีอยุธยา	-2.4	7.8	47.3	48.5
รวมทั้งภาค	-4.1	4.6	100.0	100.0

2. **มิติสิ่งแวดล้อม (Environmental Dimension):** ส่งเสริมการฟื้นฟูพื้นที่สีเขียวและปรับปรุงสิ่งแวดล้อม โดยการควบคุมมลภาวะทางน้ำ ดิน และอากาศ ตลอดจนเสริมสร้างภาวะสมดุลสภาพของระบบนิเวศที่ยั่งยืน โดยมีเป้าหมาย “คะแนนดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Performance Index: EPI) ไม่น้อยกว่า 50 คะแนน” ซึ่ง EPI เป็นการพัฒนาวិธีการและตัวชี้วัดเพื่อประเมินว่าประเทศหนึ่ง ๆ มีการดำเนินการต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมในระดับใด ซึ่งวิธีการประเมินตัวชี้วัดนี้พัฒนาขึ้นโดยความร่วมมือของมหาวิทยาลัย Yale และ มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย โดยมุ่งเน้นไปที่ 3 ขอบข่ายหลักคือ ด้านสภาพภูมิอากาศ (Climate) อนามัยสิ่งแวดล้อม (Environmental Health) และการให้ความสำคัญกับระบบนิเวศ (Ecosystem Vitality) ในปี 2022 ประเทศไทย รั้งอันดับที่ 108 ของโลก และอันดับที่ 8 ของประเทศในเอเชีย-แปซิฟิกที่ได้รับการจัดอันดับในครั้งนี้ มีดัชนี EPI อยู่ที่ 38.10

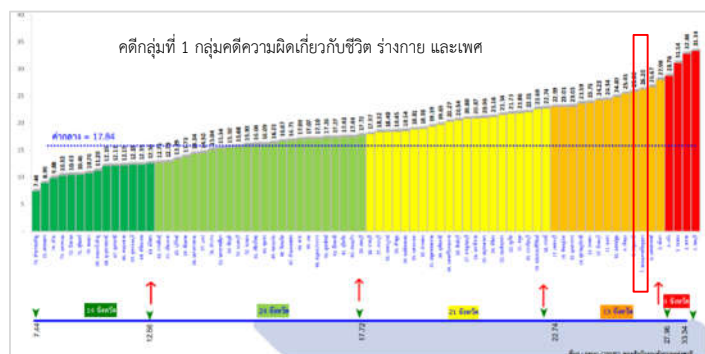
3. **มิติสังคม (Social Dimension):** ส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้ดีชีวิตเป็นสุข ส่งเสริมการสร้างชุมชนเข้มแข็งช่วยเหลือเกื้อกูล และการเชื่อมโยงมรดกทางวัฒนธรรม วิธีการดำรงชีวิต และเอกลักษณ์ของชุมชนสู่ตลาดภายนอก โดยมีเป้าหมาย “ดัชนีชี้วัดความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80” ซึ่งความอยู่เย็นเป็นสุขเป็นตัวสะท้อนผลกระทบการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับคนอย่างเป็นองค์รวม

ครอบคลุมทุกมิติของการดำรงชีวิต ทั้งสุขภาพอนามัย ความรู้ ชีวิตการทำงาน รายได้ และการกระจายรายได้



รวมทั้งสภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิตของคน ทั้งชีวิตครอบครัว สภาพแวดล้อม และการบริหารจัดการที่ดี โดยมีองค์ประกอบของความอยู่เย็นเป็นสุขที่กว้างขวางครอบคลุมทั้งการมีสุขภาวะ ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง เศรษฐกิจเข้มแข็งและเป็นธรรม สภาพแวดล้อมและระบบนิเวศสมดุล และสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาล ที่ดำเนินการบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมและเห็นพ้องต้องกันของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง เป็นเครื่องมือบ่งชี้สถานะของประเทศ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลง และใช้ประเมินผลกระทบของการพัฒนาประเทศที่มุ่งสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน ซึ่งคนไทยมีความอยู่เย็นเป็นสุขลดลง จาก 74.92 ในปี 2562 เป็น 72.41 ในปี 2563 ซึ่งปัจจัยที่ทำให้คนไทยมีความอยู่เย็นเป็นสุขเพิ่มขึ้นเพียงด้านเดียว คือ สังคมไทย มีสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศสมดุลดีขึ้น

4. มิติความมั่นคง (Security Dimension): บริหารจัดการสถานะแวดล้อมในพื้นที่ให้มีความมั่นคงปลอดภัย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ โดยส่งเสริมความร่วมมือและแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการกับทุกภาคส่วนบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้ประชาชนอยู่ดีกินดีและมีความสุข โดยมีเป้าหมาย “**อัตราคดีอาชญากรรมต่อประชากรแสนคน ลดลงร้อยละ 20**” ซึ่งเป็นการพิจารณาจากอัตราส่วนจำนวนคดีแต่ละกลุ่มที่ได้รับแจ้งความร้องทุกข์ (ข้อมูลจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ) เปรียบเทียบกับจำนวนประชากรในจังหวัดต่อประชากรแสนคน (ข้อมูลจากกรมการปกครอง) หรือเรียกว่า อัตราส่วนอาชญากรรม (Crime Rate) โดยได้กำหนดคดีกลุ่มที่ 1 กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ และคดีกลุ่มที่ 2 กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน โดยในปี 2565 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีอัตราคดีอาชญากรรมกลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ เท่ากับ 26.20 ต่อประชากรแสนคน สูงเป็นอันดับที่ 7 ของประเทศไทย และอัตราคดีอาชญากรรมกลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เท่ากับ 85.43 ต่อประชากรแสนคน สูงเป็นอันดับที่ 13 ของประเทศไทย



ความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายหลักกับแผน 3 ระดับ

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ที่จะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน **ความสุขของคนไทยทุกคน** จึงเป็นเป้าหมายของทุกส่วนราชการ โดยเฉพาะระดับอำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน ซึ่งถือเป็นหน่วยการปกครองที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชน เป็นจุดกระทบและสัมผัสบริการ (Service Contact Point) ซึ่งมีปฏิสัมพันธ์กับประชาชนโดยตรง มีนายอำเภอเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารราชการอำเภอจะต้องดำเนินการให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมและเกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง การศึกษา “ต้นแบบแห่งชาติของการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต: กรณีศึกษาอำเภอวังน้อย” มีความสอดคล้องกับแผนทั้ง 3 ระดับ ดังนี้

แผนระดับ 1:**ยุทธศาสตร์ชาติ**

ยุทธศาสตร์ชาติที่ 1 ด้านความมั่นคง โดยสอดคล้องกับเป้าหมาย (1) ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข (2) บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ

ยุทธศาสตร์ชาติที่ 2 ด้านความสามารถในการแข่งขัน โดยสอดคล้องกับเป้าหมาย (1) ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน (2) ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

ยุทธศาสตร์ชาติที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม โดยสอดคล้องกับเป้าหมาย (1) สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ (2) กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ (3) เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ชาติที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยสอดคล้องกับเป้าหมาย (1) อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล (2) ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

ยุทธศาสตร์ชาติที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยสอดคล้องกับเป้าหมาย (1) ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส (2) ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

แผนระดับ 2:**แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ**

ประเด็นที่ 3 การเกษตร โดยมีเป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ 1) ผลผลิตภัณฑมวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น 2) ผลผลิตภาพการผลิตของ ภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

ประเด็นที่ 4 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต เป้าหมายเพื่อให้ประเทศมีการขยายตัวของผลิตภัณฑมวลรวมในประเทศภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น

ประเด็นที่ 5 ท่องเที่ยว โดยมีประเด็นเป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ 1) ผลผลิตภัณฑมวลรวมในประเทศด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑมวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น 2) รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น 3) ความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยดีขึ้น

ประเด็นที่ 6 พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ เป้าหมายประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น เกิดศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมในทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อกระจายความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

ประเด็นที่ 7 โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล เป้าหมายเพื่อความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐาน ของประเทศดีขึ้น ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑมวลรวมในประเทศลดลง

ประเด็นที่ 8 ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ เป้าหมายเพื่อให้ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

ประเด็นที่ 9 เขตเศรษฐกิจพิเศษ เป้าหมายเพื่อให้เกิดการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมด รวมถึงการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ประเด็นที่ 23 การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม มุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนาวัตกรรมที่ตอบโจทย์ความต้องการของประเทศ ยกกระดับผลิตภาพ การผลิตด้านการเกษตร ศักยภาพของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมและบริการที่สามารถใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้จริง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13

หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง สอดคล้องกับเป้าหมาย “มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น”

หมวดหมู่ที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน สอดคล้องกับเป้าหมาย “การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น”

หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค สอดคล้องกับเป้าหมาย “ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค” “ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค” และ “ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค”

หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ สอดคล้องกับเป้าหมาย “วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้” และ “วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่”

หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน สอดคล้องกับเป้าหมาย “การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น” และ “การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง”

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ สอดคล้องกับเป้าหมาย “การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ” และ “การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน”

หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน สอดคล้องกับเป้าหมาย “การบริการภาครัฐมีคุณภาพ เข้าถึงได้” และ “ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว”

แผนระดับ 3:

แผนพัฒนาภาคกลาง พ.ศ. 2566 – 2570

กรอบทิศทางการพัฒนาภาค ซึ่งภาคกลางที่มีบทบาทการพัฒนาที่สำคัญในการเป็นฐานการผลิตสินค้าเกษตรแปรรูปและสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก โดยอุตสาหกรรมสำคัญของภาคกลางที่มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ที่สูงที่สุดของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร เครื่องดื่ม สิ่งทอ เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย เครื่องหนัง กระจาด เคมีภัณฑ์ เภสัชภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ทำจากแร่ โลหะ และเฟอร์นิเจอร์ นอกจากนี้ภาคกลางยังเป็นศูนย์กลางการค้าและการขนส่งของประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาภาคกลาง ได้แก่

- 1) พัฒนาและยกระดับภาคกลางไปสู่การเป็นฐานอุตสาหกรรมขั้นสูงที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สามารถออกแบบและพัฒนาขึ้นเอง
- 2) พัฒนาและยกระดับภาคกลางไปสู่การเป็นแหล่งเกษตรสมัยใหม่และศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าเกษตรของประเทศ
- 3) พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก ให้เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต
- 4) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. 2566 - 2570

แผนฯ เน้นการพัฒนาที่ยึดพื้นที่เป็นตัวตั้งและการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่กลไกบริหารจัดการเชิงพื้นที่ แบบบูรณาการระหว่างภาคส่วนต่างๆ โดยยึดหลักพื้นที่ ภารกิจ และการมีส่วนร่วม ในการขับเคลื่อนการพัฒนา ให้บรรลุผล สอดคล้องกับแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ตลอดจนนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาจึงได้กำหนดประเด็นการพัฒนา ดังนี้

- ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่สู่เมืองแห่งความสุข
- ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอัจฉริยะคุณภาพสูง
- ประเด็นการพัฒนาที่ 3 สร้างฐานเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรมและภูมิปัญญาอย่างสร้างสรรค์

ยุทธศาสตร์ชาติ	1 ด้านความมั่นคง	2 ด้านความสามารถในการแข่งขัน	4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต	6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ			
แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	3 การเกษตร	4 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต	5 ท่องเที่ยว	6 พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ	7 โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล	8 ภูมิภาคและการบริหารจัดการขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่	9 เขตเศรษฐกิจพิเศษ	23 การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน	5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์	7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง	8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน	10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ	13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบสนองประชาชน	
แผนพัฒนาภาคกลาง พ.ศ. 2566 - 2570	1 พัฒนาและยกระดับภาคกลางไปสู่การเป็นฐานอุตสาหกรรมขั้นสูงที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สามารถออกแบบและพัฒนาขึ้นเอง		2 พัฒนาและยกระดับภาคกลางไปสู่การเป็นแหล่งเกษตรสมัยใหม่และศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าเกษตรของประเทศ		3 พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ พิเศษภาคกลาง-ตะวันตก ให้เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต		4 พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม	
แผนพัฒนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. 2566 - 2570	1 พัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่สู่เมืองแห่งความสุข		2 ยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอัจฉริยะคุณภาพสูง			3 สร้างฐานเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรมและภูมิปัญญาอย่างสร้างสรรค์		
เป้าหมายหลัก 2E2S	มิติเศรษฐกิจ: Economic Dimension อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว (GDP per capita) เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี		มิติสิ่งแวดล้อม: Environmental Dimension ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม (EPI) ไม่น้อยกว่า 50 คะแนน		มิติสังคม: Social Dimension ดัชนีชี้วัดความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80		มิติความมั่นคง: Security Dimension อัตราการเสถียรภาพต่อประชากรแสนคน ลดลง ร้อยละ 20	

ภาพที่ 16 การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างแผนระดับต่าง ๆ กับเป้าหมายหลัก

3.3 เป้าหมายรองเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายหลักและมาตรการในการดำเนินงานของแต่ละเป้าหมายรอง

ต้นแบบแห่งชาติของการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต: กรณีศึกษาอำเภอวังน้อย มีเป้าหมายรอง 4 เป้าหมายในการขับเคลื่อนเป้าหมายหลัก ดังนี้

1. เป้าหมายรองที่ 1 Policy Deploy to One Plan : “จตุรพัฒนา” แผนเดียวเชื่อมโยง

ที่ผ่านมามีปัญหาของการพัฒนาพื้นที่ซึ่งมีการใช้งบประมาณซ้ำซ้อนในภารกิจการจัดทำบริการสาธารณะระหว่างส่วนราชการ (Function) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ (Area) เช่น ถนน น้ำประปา การพัฒนาอาชีพ การบริการสาธารณสุข เป็นต้น ทำให้การจัดทำสาธาณูปโภคและบริการพื้นฐานในพื้นที่อำเภอไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และโอกาสของประชาชนในพื้นที่ยังขึ้นอยู่กับศักยภาพทางด้านงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งที่มีความแตกต่างกันอีกด้วย

นอกจากนี้ยังพบว่าตามรูปแบบการบริหารจัดทำแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ ในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าอำเภอไม่ได้มีบทบาทและอำนาจหน้าที่โดยตรงในการกำหนดกรอบทิศทางและรูปแบบการบริหารจัดการงานในพื้นที่ได้โดยตรง ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำของการจัดทำบริการสาธารณะ และการบริการประชาชนระหว่างพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบต่าง ๆ และในพื้นที่อำเภอมีแผนพัฒนาตั้งแต่ระดับอำเภอ ระดับตำบล (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) และระดับหมู่บ้าน (แผนพัฒนาหมู่บ้าน และแผนชุมชน) แม้จะมีการนำเสนอแบบล่างขึ้นบน (Bottom Up) ก็ยังไม่สามารถจัดลำดับความจำเป็นเร่งด่วนได้มากนัก ดังนั้น การพัฒนาอำเภอแห่งอนาคตเพื่อส่งเสริมศักยภาพการจัดทำบริการสาธารณะ และการบริการประชาชนจึงไม่สามารถใช้กลไกของสำนักงานคณะกรรมการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในปัจจุบันมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหาได้ เนื่องจากการจัดทำแผนพัฒนาในพื้นที่อำเภอแต่ละระดับไม่เป็นรูปแบบแผนเดียว (One Plan) อย่างแท้จริง และแผนพัฒนาบางระดับไม่มีช่องทางการเสนองบประมาณได้โดยตรง

ดังนั้น การบูรณาการแผนและงบประมาณของราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ของอำเภอที่มีศักยภาพสูง ในลักษณะของ Sandbox จึงมีความสำคัญเพื่อให้การบริหารราชการอำเภอ และการจัดทำบริการสาธารณะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปในกรอบทิศทางเดียวกันทั้งพื้นที่ จึงมีข้อเสนอเพื่อขับเคลื่อนเชิงนโยบายให้มีรูปแบบการบริหารราชการอำเภอแบบบูรณาการเพื่อจัดทำบริการสาธารณะและงานบริการประชาชนได้ตรงกับความต้องการในพื้นที่อย่างแท้จริง โดยให้นายอำเภอเป็นตัวเชื่อมประสานนโยบายยุทธศาสตร์ชาติลงสู่ตำบลและหมู่บ้าน มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดเป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์ควบคุม กำกับดูแล ตรวจสอบ และเสนอแนะการจัดทำภารกิจที่สำคัญต่อชีวิตประจำวันของประชาชน สามารถดำเนินการได้โดยการมอบอำนาจการบริหารงาน และการบริหารทรัพยากรบุคคลของส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะการยกระดับกระดาศษ A4 ให้เป็น “แผนบูรณาการอำเภอที่มีศักยภาพสูง” ที่เป็นแผนเดียวเชื่อมโยง สอดคล้อง และบูรณาการเพื่อตอบโจทยประชาชน ให้กับนายอำเภอผ่านกลไก “คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานอำเภอแบบบูรณาการ (ก.น.อ.)” เพื่อให้มีอำนาจดำเนินการ อำนาจการบริหารงานบุคคลต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้โดยตรง งานจัดทำบริการสาธารณะจะได้รับการพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วนในระดับอำเภอ ส่วนงานบริการประชาชนจะได้รับการจัดสรรและส่งมอบให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่มีความต้องการและเหมาะสม โดยมีเป้าหมาย “ดัชนีการมีส่วนร่วมอิเล็กทรอนิกส์ (E-Participation Index: EPI) ไม่เกินอันดับที่ 10 ของโลก” มีกิจกรรมในการขับเคลื่อนเรื่องนี้ ดังนี้

1. กิจกรรมที่ 1 เสนอคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ (ก.น.บ.) ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานอำเภอแบบบูรณาการ (ก.น.อ.) เพื่อทำหน้าที่ในการพิจารณาโครงการและงบประมาณของอำเภอที่มีศักยภาพสูง โดยงบประมาณของอำเภอเกิดจากการบูรณาการงบประมาณของอำเภอ หน่วยงานตามภารกิจ (Function) และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ให้เกิดการบูรณาการที่มีประสิทธิภาพ ที่จะนำไปสู่การขอรับการจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งกระบวนการในการพิจารณาของสำนักงานประมาณ (สงป.) โดยองค์ประกอบของคณะกรรมการฯ ประกอบด้วยภาครัฐ (ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น) ภาคเอกชน ภาคประชาชน โดยมีนายอำเภอเป็นประธาน และมีผู้ว่าราชการจังหวัด นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เป็นที่ปรึกษา (Mission Based: MB)

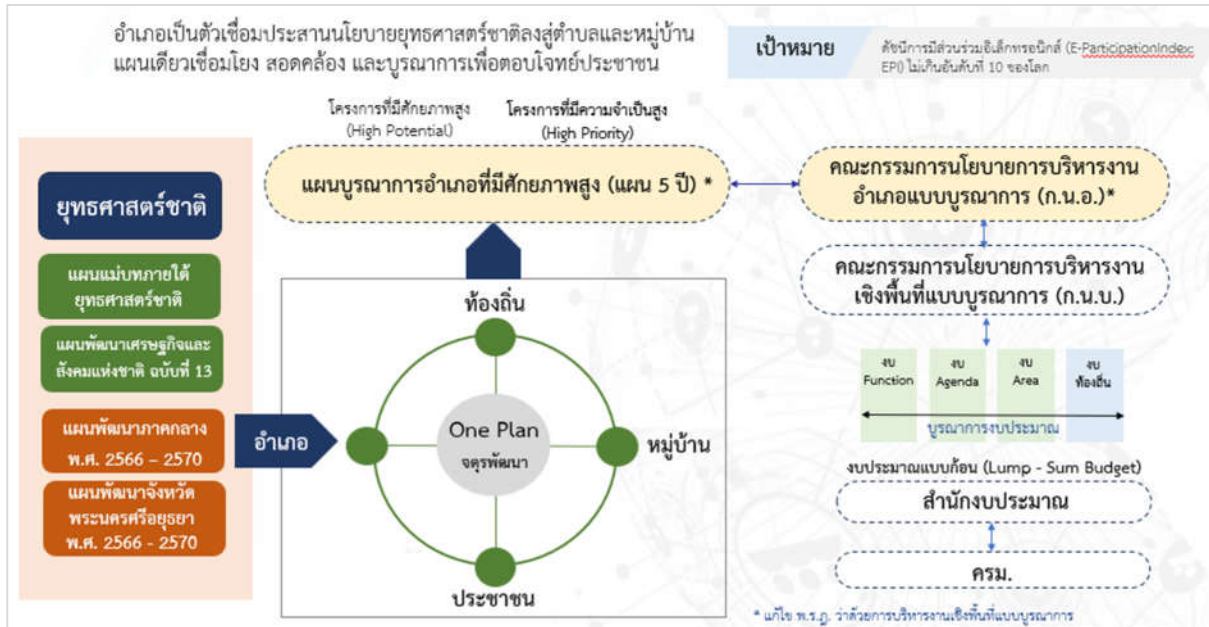
2. กิจกรรมที่ 2 จัดทำแนวทางการบูรณาการแผนและงบประมาณของราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอที่มีศักยภาพสูง เพื่อเสนอคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ (ก.น.บ.) ซึ่งเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการบูรณาการงบประมาณทั้งในส่วนองงบประมาณของกระทรวง กรม (Function) งบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (Area Based) งบประมาณที่ตอบโจทย์นโยบายสำคัญของรัฐบาล (Agenda Based) รวมถึงงบกลางรายการเงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น งบประมาณเงินกู้ต่าง ๆ ที่ดำเนินการในจังหวัดให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกัน และส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอ โดยทดลองแนวทางการบูรณาการแผนดังกล่าวกับอำเภอที่มีศักยภาพ โดยคัดเลือกประเด็นการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อเป็นการสร้างต้นแบบและต่อยอดการขับเคลื่อนการบูรณาการทั้งระบบเพื่อนำไปขยายผลในอำเภออื่น ๆ (Mission Based: MB)

3. กิจกรรมที่ 3 มีการประชุมร่วมกันระหว่างภาคีเครือข่าย 4 ภาคส่วน หรือเรียกว่า “จตุรพัฒนา” ได้แก่ 1) อำเภอ (นายอำเภอ และผู้แทนส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ) 2) ท้องถิ่น (นายองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)) 3) ชุมชน/หมู่บ้าน (กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน) และ 4) ประชาชน (ผู้แทนภาคประชาชน ประชาคมระดับอำเภอ ภาคธุรกิจเอกชน กลุ่มและองค์กรทางธุรกิจ) เพื่อถ่ายทอดวิเคราะห์ และสรุปความเชื่อมโยงของแผนระดับต่าง ๆ โดยคัดเลือกประเด็นการพัฒนาที่สำคัญของอำเภอที่มีความโดดเด่นและมีศักยภาพ เป็นประเด็นสำคัญในการขับเคลื่อนอำเภอให้เป็นอำเภอที่มีความสมดุลและยั่งยืน โดยคำนึงถึงบทบาทหน้าที่และความร่วมมือระหว่างกัน (Problem Based: PB)

4. กิจกรรมที่ 4 มีกระบวนการจัดทำแผนบูรณาการอำเภอที่มีศักยภาพสูง (แผน 5 ปี) เพื่อเป็นแผนเดียว (One Plan) เชื่อมโยง สอดคล้อง และบูรณาการเพื่อตอบโจทย์ประชาชน โดยกำหนดให้มีการจัดทำโครงการสำคัญตาม Policy Guideline ของอำเภอ และโครงการอื่นที่จำเป็น โดยต้องเป็นโครงการที่มีความสำคัญสูง (High Potential) และมีความจำเป็นสูง (High Priority) เพื่อแก้ไขปัญหาของอำเภอ ซึ่งราชการบริหารส่วนกลางที่มีหน่วยงานในภูมิภาค และ อปท. ต้องให้ความสำคัญและร่วมกระบวนการจัดทำงบประมาณในระดับพื้นที่อย่างแท้จริง และนำมาจัดทำคำของบประมาณของหน่วยงานที่สอดคล้องกับพื้นที่ โดยเสนอคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานอำเภอแบบบูรณาการ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติ (Mission Based: MB)

5. กิจกรรมที่ 5 จัดสรรงบประมาณแบบก้อน (Lump - Sum Budget) ให้อำเภอที่มีศักยภาพสูงและให้หน่วยงานของรัฐที่อยู่ภายในจังหวัดนำเสนอโครงการและรายงานงบประมาณที่จำเป็นต้องใช้เพื่อนำไปขับเคลื่อนการพัฒนาและแก้ไขปัญหาภายในของอำเภอตามแผนบูรณาการอำเภอที่มีศักยภาพสูง (แผน 5 ปี) ซึ่งจะทำให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่อย่างแท้จริง มากกว่าการจัดทำแผนงาน

โครงการที่ขอใช้งบประมาณจากหน่วยงานต้นสังกัด รวมถึงพิจารณาโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผนบูรณาการอำเภอที่มีศักยภาพสูง (แผน 5 ปี) เท่านั้น ซึ่งมาจากการเชื่อมโยงแผนพัฒนาพื้นที่ของหน่วยงานในระดับภูมิภาค ตั้งแต่แผนระดับอำเภอ ตำบล หมู่บ้าน และชุมชน (Problem Based: PB)



ภาพที่ 17 เป้าหมายรองที่ 1 Policy Deploy to One Plan : “จตุรพัฒนา” แผนเดียวเชื่อมโยง

2. เป้าหมายรองที่ 2 Mission Transform : ยกระดับภารกิจอำเภอ

อำเภอ ถือเป็นหน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค สังกัดกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่หลักในการให้บริการแก่ประชาชนโดยตรง อำนาจหน้าที่ของที่ว่าการอำเภอ คือ ดำเนินการเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของกรมในเขตพื้นที่ ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่สำนักงานอำเภอ ดำเนินการเกี่ยวกับราชการอื่นที่มีของส่วนราชการใดตามที่ได้รับมอบหมาย ปฏิบัติงานร่วมหรือสนับสนุนตลอดจนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง การให้บริการแก่ประชาชน ถือเป็นภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งที่อำเภอมีหน้าที่ต้องให้บริการที่มีคุณภาพประชาชน ตอบสนองความต้องการสาธารณะของประชาชน โดยเฉพาะในด้านของงานบริการประชาชนทั้งด้านการบริการด้านเอกสารสำคัญ ตลอดจนการให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน โดยมีนายอำเภอเป็นผู้รับผิดชอบ การยกระดับภารกิจอำเภอจึงเป็นกระบวนการมุ่งหวังที่จะเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการภารกิจต่าง ๆ ในระดับอำเภอให้มีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์สูงสุด ดังนั้น การยกระดับภารกิจอำเภอจึงเป็นแนวคิดในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงขั้นตอนการดำเนินงานในภารกิจหลักด้านต่าง ๆ ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการบริหารงานปกครอง แบ่งงานภายในออกเป็น 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหารงานปกครอง ฝ่ายการอนุญาตทางปกครอง และฝ่ายการเงินและบัญชี
2. ด้านงานทะเบียนราษฎร แบ่งงานภายในออกเป็น 4 ฝ่าย คือ ฝ่ายงานทะเบียนทั่วไป ฝ่ายงานบัตรประจำตัวประชาชน ฝ่ายงานทะเบียนราษฎร และฝ่ายงานสถานะบุคคลและสัญชาติ

3. ด้านความมั่นคง ได้แก่ แบ่งงานภายในออกเป็น 4 ฝ่าย คือ ฝ่ายงานการรักษาความสงบเรียบร้อย ฝ่ายงานรักษาความมั่นคงภายใน ฝ่ายงานการสื่อสาร และฝ่ายงานกิจการชายแดน

4. ด้านงานอำนวยความสะดวกเป็นธรรม แบ่งงานภายในออกเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายดำรงธรรม และฝ่ายอำนวยความสะดวกเป็นธรรม

5. สำนักงานอำเภอ แบ่งงานภายในออกเป็น 1 งาน 2 ฝ่าย คือ งานบริการทั่วไป ฝ่ายกิจการพิเศษ ฝ่ายแผนยุทธศาสตร์พัฒนาอำเภอ

6. ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ มีหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์ของประชาชนในพื้นที่ให้บริการข้อมูลข่าวสาร ให้คำปรึกษาด้านกฎหมายแก่ประชาชน รับเรื่องปัญหาความต้องการและข้อเสนอแนะของประชาชน และทำหน้าที่เป็นศูนย์บริการร่วมตามมาตรา 32 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546

โดยให้ภารกิจต่าง ๆ มีความกระชับ รวดเร็ว และทันสมัยมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยมุ่งเน้นการให้บริการประชาชนในรูปแบบ “คิดไม่ออกบอกนายอำเภอ” และการพัฒนาพื้นที่อำเภอในรูปแบบ “One Stop Service ชุมชน” และมีเป้าหมาย “ความพึงพอใจของประชาชน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 85” โดยมีกิจกรรมสำคัญในการยกระดับอำเภอตามภารกิจ ดังนี้

1. กิจกรรมที่ 1 : จัดตั้งศูนย์บริการประชาชนแบบเบ็ดเสร็จ (One-Stop Service Center) จะมุ่งเน้นความสะดวกสบายและเร่งรีบในการให้บริการแก่ประชาชน ช่วยให้การทำธุรกรรมและการรับบริการเป็นเรื่องง่ายไม่ซับซ้อน ลักษณะที่สำคัญของการจัดตั้งศูนย์บริการประชาชนแบบเบ็ดเสร็จ (One-Stop Service Center) โดยจุดบริการเดียวตอบโจทย์ทุกอย่าง ดำเนินการโดยรวมการบริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นภาระทะเบียนบ้าน การสมัครงาน การจ่ายค่าธรรมเนียมน การร้องเรียน การสอบใบขับขี่ ฯลฯ เพื่อให้บริการประชาชน โดยที่ประชาชนไม่ต้องไปตามจุดต่าง ๆ เน้นการนำเทคโนโลยีในการให้บริการเข้ามาช่วยในการทำธุรกรรม เช่น ระบบคิวออนไลน์ แอปพลิเคชันสำหรับการรับคำขอ ระบบติดตามสถานการณ์ดำเนินงาน เพื่อให้บริการที่มีคุณภาพและเข้าใจความต้องการของประชาชน (Development Based: DB)

2. กิจกรรมที่ 2 : “ความยุติธรรมให้เสมอภาค แบบทันสมัย” โดยยกระดับศูนย์ดำรงธรรมของอำเภอเป็นกระบวนการที่ควรคำนึงถึงความต้องการและความสำคัญของความยุติธรรมและการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาบริการดำรงธรรมให้มีคุณภาพ เสมอภาค และทันสมัย โดยคำนึงถึงความเป็นระเบียบความเท่าเทียม และการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินคดี เช่น การบูรณาการข้อมูลการร้องทุกข์ ร้องเรียนต่าง ๆ ของอำเภอทั้งหมดเป็นระบบเดียว การรับเรื่องคดีผ่านเว็บไซต์ออนไลน์หรือแอปพลิเคชันที่เป็นที่รับรายงานคดี ระบบการจองนัดออนไลน์ ระบบสารสนเทศคดีออนไลน์ ระบบแจ้งเตือนผ่านแอปพลิเคชัน รวมถึงข้อมูลคดีที่กำลังพิจารณาวิธีการแจ้งความและระบบจองนัด (Development Based: DB)

3. กิจกรรมที่ 3 : จัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญ (Master Data) ของอำเภอ เช่น ข้อมูลกลุ่มเปราะบางที่ต้องได้รับความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน ข้อมูลผู้ป่วยติดเตียง ข้อมูลผู้พิการ ข้อมูลรายได้ของครัวเรือน ข้อมูลผู้ว่างงาน ข้อมูลความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ ข้อมูลคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ข้อมูลผลผลิตต่อไร่ของพืชที่สำคัญ เป็นต้น โดยการบูรณาการฐานข้อมูลกลางของอำเภอเพื่อให้มีข้อมูลสำคัญที่พร้อมใช้ในการบริหารงานอำเภอให้มีความถูกต้อง รวดเร็ว และน่าเชื่อถือ รวมถึง การจัดเก็บข้อมูลที่สำคัญเพิ่มเติม เช่น การเก็บลายนิ้วมือทั้ง 10 นิ้ว ข้อมูลตำหนิหรือไฝบนลำตัว การสแกนม่านตา การเก็บเสียง หรือแม้แต่การเก็บลายมือเพื่อตรวจน้ำหนักลายมือในการทำธุรกรรมต่าง ๆ โดยข้อมูลเหล่านี้ควรจะต้องมีการอัปเดตทุกครั้ง

เมื่อมีการต่ออายุบัตรประชาชนหรือทุก 5 ปี และควรจะต้องเริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่ครั้งแรกที่บุคคลนั้นทำบัตรประชาชน ทั้งนี้ ข้อมูลอ่อนไหวที่กล่าวถึงนี้จะต้องจำกัดชั้นการเข้าถึงและต้องเสริมความปลอดภัย (Cyber Security) จากข้อมูลที่มีอยู่ดังกล่าวจะทำให้ เมื่อเกิดเหตุการณ์ทางเจ้าหน้าที่จะสามารถเข้าถึงเพื่อแก้ปัญหาและจับคนร้ายได้อย่างทันท่วงที รวมถึงการนำข้อมูลมาใช้สำหรับกระบวนการตัดสินใจต่าง ๆ โดยพัฒนาเป็น Dashboard รายงานการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจของนายอำเภอ (Development Based: DB)

4. กิจกรรมที่ 4 : “อำเภออัจฉริยะ (Smart District)” ซึ่งเป็นการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการบริหารงานปกครองของอำเภอ ซึ่งเมืองอัจฉริยะเป็นแนวคิดที่ได้ใช้เทคโนโลยีและข้อมูลเพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตและการบริหารงานในพื้นที่อำเภอ โดยใช้การเชื่อมต่ออุปกรณ์และระบบต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความสะดวกสบายให้กับประชาชน รวมถึงการนำหลายระบบเทคโนโลยีมาใช้ร่วมกันโดยไม่ต้องพัฒนาขึ้นมาใหม่ เช่น นำระบบ “การบริหารจัดการร้องทุกข์ออนไลน์” หรือ “ระบบร้องทุกข์ออนไลน์” เพื่อช่วยในกระบวนการบริหารจัดการร้องทุกข์ โดยมีฟอร์มออนไลน์สำหรับกรอกข้อมูลเรื่องร้องทุกข์ มีระบบติดตามสถานะของเรื่องร้องทุกข์ มีการแจ้งเตือนผ่านอีเมลหรือข้อความเมื่อมีการอัปเดตเรื่องร้อง หรือนำแพลตฟอร์มบริหารจัดการ Traffy Fondue มาใช้ในการรับแจ้งและจัดการปัญหาที่พบ ผ่าน LINE chatbot แบบอัตโนมัติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ลดภาระการทำงานของเจ้าหน้าที่ และยกระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน และผู้เกี่ยวข้อง ได้อย่างเสรีทุกพื้นที่และทุกเวลา เนื่องจาก Traffy Fondue สามารถช่วยในการบริหารจัดการปัญหาได้ทันท่วงที พร้อมแสดงข้อมูลรายละเอียดของปัญหา ภาพหน้าจอ และพิกัด ตำแหน่ง เพื่อประกอบการตัดสินใจให้เจ้าหน้าที่พร้อมเข้าแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว ระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัลภาครัฐ หรือ DOPA-Digital ID ขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวก รวดเร็ว ลดขั้นตอนและการใช้หลักฐานหรือทำธุรกรรมต่าง ๆ เป็นต้น (Development Based: DB)

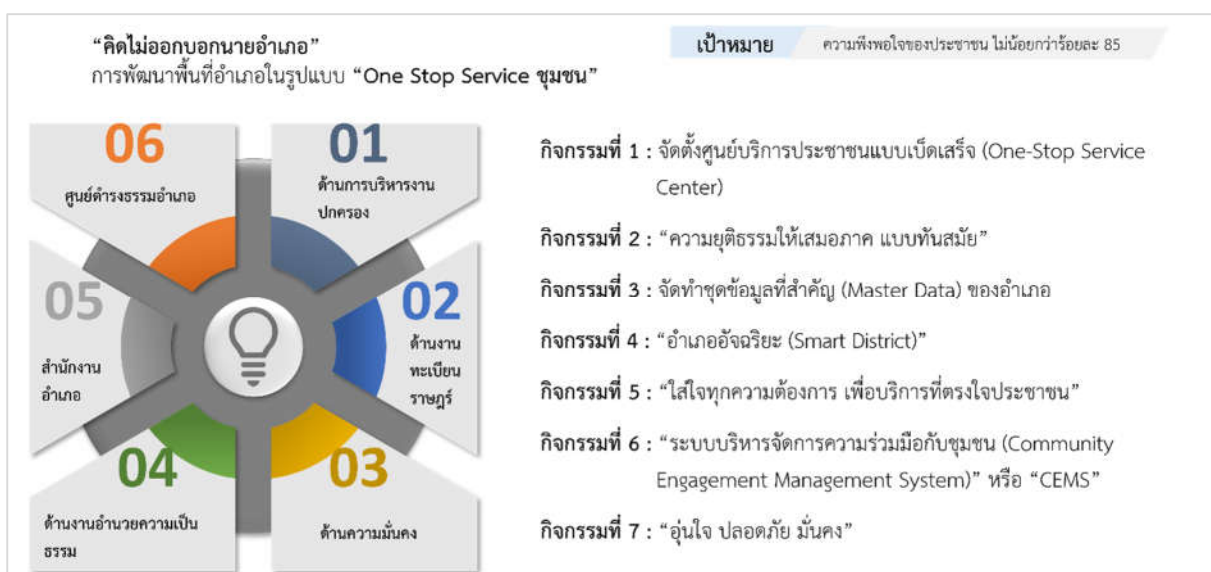
5. กิจกรรมที่ 5 : “ใส่ใจทุกความต้องการ เพื่อบริการที่ตรงใจประชาชน” เป็นสโลแกนในการให้บริการของสำนักงานอำเภอที่ตรงตามความต้องการและตรงใจกับประชาชน เพื่อให้ความพึงพอใจและเชื่อมั่นในการทำงานของสำนักงานอำเภอเพิ่มขึ้น ซึ่งมีวิธีการดังนี้ คือ 1) จัดกิจกรรมสำรวจความต้องการของประชาชนในพื้นที่และเข้าใจความคิดเห็นและความต้องการของประชาชนในการใช้บริการที่สำนักงานอำเภอ 2) พิจารณาความต้องการของประชาชนและพัฒนาบริการให้ตรงตามความต้องการ โดยนำเทคโนโลยีในการปรับปรุงการให้บริการเพื่อให้เป็นไปตามความสะดวกสบาย 3) สื่อสารกับประชาชนเพื่อแสดงถึงการใส่ใจความต้องการ และเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการและการพัฒนาบริการ 4) ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการให้บริการ อาจเป็นการใช้แอปพลิเคชันหรือเว็บไซต์สำหรับการจองนัดหรือการติดตามสถานะ 5) เปิดโอกาสให้ประชาชนส่งข้อเสนอแนะ รายงานปัญหา หรือแจ้งเหตุการณ์ที่ควรปรับปรุง และให้การตอบกลับและแก้ไขปัญหาอย่างรวดเร็วที่สุด 6) ประเมินผลการให้บริการและปรับปรุงกระบวนการตามความต้องการของประชาชนอยู่เสมอ 7) ฝึกอบรมและพัฒนาทักษะของบุคลากรให้เข้าใจและรับมือกับการให้บริการที่ตรงตามความต้องการของประชาชน (Development Based: DB)

6. กิจกรรมที่ 6 : “ระบบบริหารจัดการความร่วมมือกับชุมชน Community Engagement Management System)” หรือเรียกสั้น ๆ ว่า “CEMS” เป็นแพลตฟอร์มหรือกระบวนการที่ช่วยในการจัดการและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐและชุมชนในการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ในพื้นที่ ระบบ CEMS ช่วยในการประสานงานและสร้างความร่วมมือระหว่างกลุ่มต่าง ๆ เพื่อให้ผลลัพธ์ที่ดีและยั่งยืนขึ้น โดยระบบ “CEMS” มีคุณสมบัติและฟังก์ชันที่ช่วยในการรวบรวมข้อมูลและแจ้งเตือน วางแผนและ

ตัดสินใจ สร้างเครือข่ายและการสื่อสาร ติดตามและประเมินผล และสนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนา (Development Based: DB)

7. **กิจกรรมที่ 7** : “อุ่นใจ ปลอดภัย มั่นคง” นำระบบต่าง ๆ มาใช้ในการเฝ้าระวังและสังเกตการณ์ ในการตรวจสอบเหตุการณ์ ป้องกันการฉ้อโกง และเป็นเครื่องมือสำคัญในงานความมั่นคง ได้แก่ CCTV (Closed-Circuit Television) ระบบกล้องวงจรปิดติดตั้งในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อเฝ้าระวังและบันทึกภาพวิดีโอของสถานการณ์ ระบบการตรวจจับอัตโนมัติ (IDS: Intrusion Detection System) เพื่อตรวจจับการบุกรุกหรือการเข้าสู่พื้นที่ที่ไม่ได้รับอนุญาต เช่น ระบบเฝ้าระวังอินฟราเรด ระบบตรวจจับการเคลื่อนไหว ระบบเฝ้าระวังผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยใช้แอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟน ที่เป็นตัวรับสัญญาณจากเซ็นเซอร์หรือระบบต่าง ๆ เพื่อแจ้งเตือนและเฝ้าระวังการเกิดเหตุการณ์ ระบบการคัดกรองและวิเคราะห์ข้อมูล (Data Screening and Analysis Systems) เพื่อคัดกรองและระบุข้อมูลที่มีความสำคัญ เพื่อให้สามารถตรวจสอบสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระบบการแจ้งเตือนแบบเรียลไทม์ (Real-Time Alert Systems) ใช้ในการแจ้งเตือนผู้ใช้งานเมื่อเกิดเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่ต้องการความร่วมมือทันที และรายงานและการประเมินสถานการณ์ (Reporting and Situation Assessment Systems) ใช้ในการรวบรวมข้อมูลสร้างรายงาน และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินสถานการณ์และการดำเนินการ (Development Based: DB)

จากทั้งหมดที่ได้กล่าวมาเกี่ยวกับการยกระดับการดำเนินการภารกิจของอำเภอแล้ว จะเห็นได้ว่าทุกกิจกรรมต้องการความร่วมมือและการบูรณาการจากหลายฝ่ายหลายภาคส่วน ซึ่งแนวความคิดนี้จะเป็นไปได้หรือไม่ถ้าอำเภอไม่มีอำนาจหรือไม่ได้รับความร่วมมือจากภาคีราชการส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่ ฉะนั้นจะเป็นไปได้หรือไม่ถ้าอำเภอแห่งอนาคตจะสามารถบริหารงานและมีอำนาจในการบริหารงานอย่างเสรีจรรพกับทุกส่วนราชการที่อยู่ในพื้นที่ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือสามารถบริหารราชการแบบ กทม. หรือเขตเศรษฐกิจพิเศษอื่น ๆ เช่น พัทยา หากทำได้เช่นนี้แล้วแนวคิดในการยกระดับอำเภอ หรือ Mission Transform ที่กล่าวมาทั้งหมดก็สามารถเกิดขึ้นและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพได้



ภาพที่ 18 เป้าหมายรองที่ 2 Mission Transform : ยกระดับภารกิจอำเภอ

3. เป้าหมายรองที่ 3 8S(36s) : อำเภอแห่งอนาคตต้อง Smart and Sustain

อำเภอที่มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาและเปลี่ยนแปลงที่เป็นเชิงอนาคตให้เกิดการดำเนินชีวิตที่ฉลาดและยั่งยืน มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้งานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรต่าง ๆ และการให้บริการสาธารณะ การเปลี่ยนแปลงในอำเภอนี้มีเป้าหมายที่จะให้ความสำคัญกับความยั่งยืนและสร้างสรรค์ในการพัฒนาที่ไม่ทำให้เกิดภาวะต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมในอนาคต นอกจากนี้ยังมีการบูรณาการระบบการขนส่ง การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสร้างเมืองอัจฉริยะ และต้องคำนึงถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาให้เป็นอย่างยั่งยืนและเกิดผลสำเร็จในอนาคต โดยมีเป้าหมาย “เมืองอัจฉริยะมีจำนวนเพิ่มขึ้นร้อยละ 10” โดยมีกิจกรรมที่สำคัญ 8 กิจกรรม ดังนี้

1. กิจกรรมที่ 1 Smart Community: ชุมชนอัจฉริยะ (Innovative Based: IB) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology: ICT) และเทคโนโลยีอื่น ๆ เพื่อพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพชีวิตและการดำรงชีวิตในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนขึ้น เน้นการสร้างสถานที่และสภาพแวดล้อมที่เตรียมความพร้อมให้กับการปรับปรุงชีวิตคุณภาพของประชาชนในชุมชนอย่างอยู่รอดและมีคุณภาพสูงขึ้น โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญ ดังนี้

1) **Smart Living** การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อช่วยเพิ่มความสะดวกสบายให้กับผู้ใช้ ลดความซับซ้อนในการดำเนินชีวิต และเพิ่มระบบความปลอดภัยให้กับชีวิตและทรัพย์สิน อีกทั้งยังช่วยเรื่องการประหยัดพลังงานจากความสามารถในการควบคุมอุปกรณ์ไฟฟ้าโดยอัตโนมัติได้อีกด้วย โดยผลที่ได้รับคือความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของชุมชน ดังนั้นต้องส่งเสริมด้วยการมีส่วนร่วมระหว่างประชาชนภาครัฐ และเอกชน และมีการสื่อสารแบบสองทางอย่างสะดวกและรวดเร็ว

2) **Smart Environment** การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาเชื่อมต่อการใช้งานอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างกลมกลืนและทำให้ทุกอย่างเป็นอัตโนมัติ

3) **Smart Technology** การใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ในความเร็ว 5G ถึง 6G ต้องครอบคลุมการเข้าถึงทุกพื้นที่ และใช้งานได้อย่างต่อเนื่องในจำนวนผู้ใช้ที่มากขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากในการเข้ามาช่วยในการควบคุมอุปกรณ์ต่าง ๆ โดยสามารถสั่งงานด้วยโทรศัพท์มือถือ หรือสั่งงานด้วยเสียงผ่านอุปกรณ์เฉพาะทั้งภายในและภายนอกสถานที่

4) **Smart Wellbeing and Health Care** การนำเทคโนโลยีมาตรวจจ่ายปัจจัยทางด้านสุขภาพของผู้ใช้อุปกรณ์ โดยสามารถบันทึกและส่งข้อมูลแบบ Real Time ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อเตือนผู้ใช้งานหรือสามารถส่งให้แพทย์ประจำที่ดูแลคนไข้ได้ทันที

2. กิจกรรมที่ 2 Smart Civil Administration and Services: การบริหารจัดการและการให้บริการอัจฉริยะ (Innovative Based: IB) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เพื่อปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และสะดวกสบายยิ่งขึ้น โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีเพื่อตัดสินใจและการทำงานที่ถูกต้องแม่นยำ รวมถึงการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน เพื่อช่วยให้มีการตอบสนองความต้องการของประชาชนและธุรกิจได้อย่างดีที่สุด โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญ ดังนี้

1) **Smart Civil Identification** ปัจจุบันคนไทยเมื่ออายุ 7 ปี ไม่เกิน 70 ปี ให้สามารถทำบัตรประจำตัวประชาชนได้ที่อำเภอโดยถ่ายรูปพิมพ์ลายนิ้วมือและต้องต่ออายุบัตรทุก ๆ 8 ปี ดังนั้นอำเภอจะเป็นหน่วยแรกที่จะมีข้อมูลที่ระบุตัวตนของประชาชน ดังนั้น อำเภอจึงควรเก็บข้อมูลบุคคลโดยละเอียด

ตั้งแต่ครั้งแรกที่เริ่มจัดทำบัตรประจำตัวประชาชน โดยเพิ่มการใช้ระบบสแกนหน้า ม่านตา ลายนิ้วมือ 10 นิ้ว เก็บลายมือชื่อ รวมถึงเก็บเสียงคำพูด และมีอีเมลส่วนตัว เพื่อเป็นฐานข้อมูลระบุตัวตนของประชาชนผู้มารับบริการ ซึ่งสามารถที่จะนำไปเชื่อมโยงกับข้อมูลส่วนราชการต่าง ๆ ได้อีกด้วย เช่น แสดงผลข้อมูลการกระทำผิดของบุคคล

2) **Smart Civil Database** ให้มีการเชื่อมต่อข้อมูลทางทะเบียนเบื้องต้นที่จะส่งผลต่อความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ โดยข้อมูลของหน่วยงานราชการต่าง ๆ เช่น ระดับน้ำในพื้นที่ (กรมชลประทาน) สภาพมลพิษระดับคาร์บอนไดออกไซด์ในอากาศ ในพื้นที่ (กรมควบคุมมลพิษ) ข้อมูลประวัติการกระทำผิดคนในพื้นที่ (สถานีตำรวจ) เป็นต้น โดยข้อมูลจะต้องมารวมศูนย์อยู่ที่อำเภอ เพื่อจัดตั้ง Wall Room ประจำอำเภอ คอยบริหารข้อมูล วิเคราะห์ ควบคุม สั่งการ เนื่องจากอำเภอเป็นหน่วยราชการส่วนภูมิภาค ระดับ 2 รองจากจังหวัด ที่มีความใกล้ชิดกับส่วนราชการท้องถิ่น อบจ. อบต. ลงไปถึงระดับชาวบ้านในชุมชน หากมีเหตุที่ต้องเร่งรีบดำเนินการเป็นสำคัญอำเภอจะต้องเป็นหน่วยงานแรก ๆ ที่จะต้องแจ้งให้ประชาชนในพื้นที่ทราบโดยทันที และรายละเอียดอื่น ๆ ที่จำเป็นเพิ่มเติม

3) **Smart Civil Inquiries** มีระบบการให้บริการออนไลน์ กรณีการยื่นคำขอต่าง ๆ ต้องมีระบบติดต่อกับเจ้าหน้าที่ผ่านช่องทางออนไลน์ รวมถึงบริการนัดหมายออนไลน์เพื่อความสะดวกสบายและประหยัดเวลาของประชาชนที่มารับบริการ ซึ่งหลังจากมีการติดต่อทางออนไลน์แล้ว ประชาชนควรจะมาอำเภอเพียงครั้งเดียว เพื่อรับเอกสารที่ต้องการได้ทันที กรณีการเรียกดูข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประชาชน ควรจะต้องมีพัฒนาให้ทันสมัย เป็น Application บน Mobile Device ที่สามารถเข้าถึงได้สะดวกแค่ปลายนิ้วสัมผัส และใช้งานได้ไม่ติดขัดในภาวะเกิดสถานการณ์วิกฤต การบริการออนไลน์ของอำเภอ ต้องลดการใช้เอกสาร ที่จะให้กับประชาชน โดยให้กระบวนการส่งเอกสารพัฒนาไปเป็นรูปแบบอีเมล รับรองโดยลายเซ็นดิจิทัล (Digital Signature) ที่มีความปลอดภัยสูง แม่นยำ และมีใบรับรองจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้

4) **Smart Civil Assistance** มีระบบตู้ให้บริการอัจฉริยะ (KIOSK) หรือหุ่นยนต์ ให้บริการอัตโนมัติในการอำนวยความสะดวกด้านข้อมูล เช่น การจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้อง และการพาผู้ใช้บริการไปยังจุดให้บริการด้านนั้น ๆ

5) **Smart Civil Management** ใช้ Artificial Intelligence (AI) มาช่วยในการบริหารจัดการรวมถึงตัดสินใจด้านงบประมาณจากการวิเคราะห์ Big Data ที่มีอยู่

6) **Smart Civil Public Participation/Relation** มีการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยช่องทางออนไลน์เพื่อส่งเสริมความโปร่งใสในการบริหารงานของอำเภอ

7) **Smart Civil Utility Service** ประชาชนสามารถขอใช้บริการทางด้านสาธารณูปโภค เช่น การขอตัดตั้งมิเตอร์ประปาและไฟฟ้าที่อำเภอได้ เนื่องจากการเชื่อมโยงข้อมูลกันระหว่างหน่วยงานสาธารณูปโภคและอำเภอ

3. กิจกรรมที่ 3 Smart Green Industry: อุตสาหกรรมเขียวอัจฉริยะ (Innovative Based: IB) การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงด้านความยั่งยืนและสิ่งแวดล้อมในอุตสาหกรรม เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและการบริหารจัดการ มุ่งเน้นความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงการใช้ทรัพยากรที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมในทุกระดับของกระบวนการผลิต โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญ ดังนี้

1) **Smart Green Energy** ได้แก่ พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานน้ำ และพลังงานชีวภาพ เพื่อลดการใช้พลังงานจากแหล่งพลังงานที่ไม่สะอาดและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยใช้เทคโนโลยี Internet of Thing (IoT) ในการควบคุมการใช้พลังงานและจัดการการใช้พลังงานในกระบวนการผลิต โดยการติดตั้งเซ็นเซอร์และอุปกรณ์อัจฉริยะในการวัดและควบคุมการใช้พลังงานทำให้สามารถปรับปรุงประสิทธิภาพและลดการสูญเสียพลังงานได้

2) **Smart Green Manufacturing** ออกแบบผลิตภัณฑ์ให้เป็นระบบยั่งยืน โดยการใช้วัสดุที่มีต่อเนื่องที่มาจากทรัพยากรทดแทนการลดใช้พลาสติก หรือวัสดุในการผลิตที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

3) **Smart Green Recycling** มีการบริหารจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การนำของเสียกลับมาใช้ใหม่ การคัดแยกขยะเพื่อนำไปใช้ในกระบวนการผลิต หรือการนำขยะที่สามารถย่อยสลายได้กลับมาใช้ในระบบเกษตรกรรม

4. กิจกรรมที่ 4 Smart Mobility and logistics การเดินทางและขนส่งอัจฉริยะ (Innovative Based: IB) การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพในระบบการเคลื่อนที่และการขนส่งในเมืองหรือในพื้นที่ให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และให้บริการที่รวดเร็ว สะดวกสบาย และประหยัดทรัพยากร โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญ ดังนี้

1) **Smart Public Transport** ระบบขนส่งสาธารณะอัจฉริยะโดยมีรถบัสและรถโดยสารเล็กที่มีระบบและมีแอปพลิเคชันที่ให้ข้อมูลเรียลไทม์เกี่ยวกับตารางเวลาและสถานะการเคลื่อนไหวของรถขนส่งสาธารณะ

2) **Smart Road Features** มีการใช้ระบบการจัดการถนนและการจราจรอัจฉริยะ เช่น การใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีเพื่อตรวจสอบและควบคุมแสงสว่าง (Smart Streetlights) เพื่อปรับแสงสว่างตามระดับแสงธรรมชาติและแยกแยะแสงสว่างระหว่างพื้นที่ที่มีประชากรหนาแน่นและน้อย

3) **Smart Map and Applications** แผนที่และแอปพลิเคชันการเคลื่อนไหวอัจฉริยะที่ช่วยในการวางแผนเส้นทางการเดินทางทั้งโดยรถส่วนตัวและรถโดยสารสาธารณะ แสดงข้อมูลการจราจร และข้อมูลสำคัญอื่น ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อเวลาการเดินทาง

4) **Smart EV Promotion** ในอนาคตอันใกล้จะมีการใช้รถยนต์พลังงานไฟฟ้ามากขึ้น อำนวยความสะดวกในการจัดการในด้านพื้นที่และอุปกรณ์เพื่อรองรับการพัฒนาในด้านนี้ เช่น การจัดพื้นที่สำหรับการชาร์จแบตเตอรี่รถยนต์ จัดกิจกรรมรณรงค์ให้มีการใช้รถยนต์พลังงานไฟฟ้ามากขึ้น

5) **Smart Transport Modal Shift** มีการแนะนำรูปแบบการเชื่อมต่อการเดินทางเพื่อไปถึงจุดหมาย ทั้งของประชาชนและสินค้าในชุมชน เพื่อลดระยะเวลาในการเดินทางให้ได้มากที่สุด

6) **Smart Transport Network** ขยายโครงสร้างพื้นฐานทางถนน สะพาน และระบบรางให้ครอบคลุม และมีการขยายโครงข่ายการเดินทางพิเศษ เช่น ทางด่วน วงแหวนตะวันตก รถไฟความเร็วสูงให้รองรับการเดินทางและการขนส่งสินค้าเข้าและออกจากพื้นที่

7) **Smart Accident Management**

- ตรวจสอบเหตุการณ์แบบเรียลไทม์ มีระบบการบริหารจัดการอุบัติเหตุอัจฉริยะ โดยใช้เซ็นเซอร์ต่าง ๆ กล้องวิดีโอ กล้องจราจร เซ็นเซอร์รถยนต์ และ GPS เพื่อตรวจจับเหตุการณ์และอุบัติเหตุในเวลาจริง

- การประสานการตอบสนองฉับไว รวมถึงบริการฉุกเฉิน เช่น ตำรวจ พยาบาล และหน่วยดับเพลิง ในเครือข่ายการตอบสนองที่เป็นระบบ เมื่อตรวจสอบเหตุการณ์ระบบจะแจ้งเตือนเจ้าหน้าที่ฉุกเฉินที่เกี่ยวข้องโดยอัตโนมัติ เพื่อให้การตอบสนองที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- การควบคุมและเปลี่ยนเส้นทางการจราจรเพื่อจัดการการเคลื่อนตัวจราจร และป้องกันอุบัติเหตุเพิ่มเติม โดยใช้กลยุทธ์การควบคุมและเปลี่ยนเส้นทางการจราจรแบบไดนามิก ซึ่งอาจรวมถึงการปรับความถี่ของสัญญาณไฟจราจร และมีการติดตั้งอุปกรณ์ความปลอดภัยชั่วคราวอย่างทันที
- การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์อุบัติเหตุ ข้อมูลที่รวบรวมจากอุบัติเหตุและเหตุการณ์จะถูกระบุเพื่อระบุรูปแบบและแนวโน้ม ซึ่งสามารถช่วยเจ้าหน้าที่ในการตัดสินใจในการป้องกันอุบัติเหตุและปรับปรุงความปลอดภัยในท้องถนนได้ ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์นี้ สามารถนำมาใช้ในการวางแผนโครงสร้างพื้นที่ ปรับปรุงถนน และจัดการจราจรได้อย่างปลอดภัย

5. กิจกรรมที่ 5 Smart Agriculture: เกษตรกรรมอัจฉริยะ (Innovative Based: IB)

การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมมาใช้ในกิจกรรมเกษตรกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตพืชและสัตว์เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพสูง ลดความสูญเสียในการผลิต และเพิ่มความยั่งยืนในการดำเนินกิจกรรมเกษตรกรรม โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญ ดังนี้

1) **Smart Cropping Pattern** การวางรูปแบบการเพาะปลูกพืชอัจฉริยะ เริ่มต้นจาก “การรู้พื้นที่ รู้ฤดูกาล และ รู้พืช” เพื่อกำหนดชนิดพืชที่เหมาะสมและจัดระบบการเพาะปลูกพืชให้สอดคล้องสถานการณ์ ดังเช่น การวิเคราะห์ อ.วังน้อย ลักษณะพื้นที่เป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีความเสี่ยงกับอุทกภัย อาจเกิดอุทกภัยช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี เกษตรกรทำนาข้าวเป็นหลัก ดังนั้น จึงควรมีการจัดระบบการเพาะปลูกโดยเลื่อนเวลาจากเดิมที่ในอดีต “ปลูกวันแม่ เกี่ยววันพ่อ” เป็นเริ่มปลูกตั้งแต่ต้นฤดูฝนเดือน พฤษภาคม อายุข้าวประมาณไม่เกิน 4 เดือน ก็จะสามารถเก็บผลผลิตเดือนไม่เกินกลางเดือนกันยายน ก็จะหลีกเลี่ยงอุทกภัย นอกจากนี้ ยังสามารถใช้ภาพถ่ายดาวเทียมในการติดตามการเพาะปลูก และดำเนินการเร่งรัดเพื่อให้การเพาะปลูกตามรูปแบบที่จัดระบบการเพาะปลูกไว้ นอกจากนี้ หลังจากเก็บเกี่ยวแล้ว พื้นที่นาดังกล่าวสามารถทำหน้าที่เป็นแก้มลิงในการเก็บน้ำในช่วงฤดูน้ำหลาก เพื่อลดปัญหาอุทกภัยได้ด้วย

2) **Smart Water Allocation** การวางแผนการจัดสรรน้ำอัจฉริยะ เริ่มจากการ “รู้ฝน รู้ต้นทุน และ รู้กิจกรรม” กล่าวคือ การคาดการณ์สภาพอากาศ สถานการณ์ฝน ทำให้เราทราบการคาดการณ์ของปริมาณฝนแต่ละฤดูกาล การคาดการณ์น้ำต้นทุนจากแหล่งน้ำ/อ่างเก็บน้ำ ณ ต้นฤดูกาล ทำให้ทราบปริมาณน้ำต้นทุนเพื่อนำมาจัดสรรเพื่อกิจกรรมต่าง ๆ ตั้งแต่ การอุปโภค-บริโภค ระบบนิเวศน์ การเกษตร และอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดการขาดแคลน กรณี อ่างเก็บน้ำน้อย ถ้าน้ำต้นทุนมีน้อยมาก เป้าหมายการจัดสรรน้ำ คือ การอุปโภค-บริโภค รวมถึงการท่องเที่ยว ต้องไม่ขาดแคลน อุตสาหกรรมต้องไม่ขาดน้ำ การปรับการเพาะปลูกพืชใช้น้ำน้อย กระบวนการคาดการณ์ต่าง ๆ โดยใช้เทคโนโลยีการตรวจวัดอากาศ น้ำฝน น้ำในลำน้ำแบบ Real time และประยุกต์ใช้จำลองทางคณิตศาสตร์ (Mathematic Model) เพื่อการคาดการณ์สถานการณ์ น้ำต้นทุน และการเพาะปลูก เพื่อวางแผนการจัดสรรน้ำให้สอดคล้องแต่ละฤดูกาล

3) **Smart Farm** แปลงเพาะปลูกอัจฉริยะ เริ่มจากการ “รู้พื้นที่ รู้ความต้องการ และ รู้เวลา” กล่าวคือ การใช้ระบบน้ำอัจฉริยะโดยใช้หลักการของเซ็นเซอร์ เพื่อตรวจจับความชื้นในดิน และปริมาณน้ำในแหล่งน้ำจากนั้นนำข้อมูลไปประมวลผลเพื่อรู้ปริมาณการใช้น้ำของพืช การจ่ายน้ำอัตโนมัติ โดยสามารถกำหนดปริมาณน้ำที่จะใช้และเวลาในการให้น้ำได้อย่างเหมาะสมและคุ้มค่าลดการใช้น้ำ โดยไม่

จำเป็นรวมถึงการให้น้ำได้ถูกต้องตามช่วงเวลา เพื่อให้พืชเจริญเติบโตอย่างเหมาะสมและยังสามารถบริหารจัดการน้ำได้สอดคล้องกับสภาพอากาศปัจจุบัน อีกทั้งยังสามารถบริหารจัดการน้ำได้โดยสะดวกควบคุมได้จาก ระยะไกลผ่านแอปพลิเคชันมือถือ ช่วยให้สามารถควบคุมการใช้น้ำได้ทุกที่ทุกเวลา

4) Smart Nuclear Technology

- การปรับปรุงพันธุ์พืช โดยใช้รังสีนิวเคลียร์ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรมในพืช ซึ่งช่วยให้ได้พืชพันธุ์ใหม่ที่มีคุณสมบัติที่ดีขึ้น เช่น ความต้านทานต่อโรค ความผลผลิตสูง และปริมาณสารอาหารที่ดี

- เทคโนโลยีนิวเคลียร์เช่นเครื่องวัดนิวตรอนใช้ในการศึกษาความชื้นในดิน ความเค็ม และสารอาหารในดินช่วยในการจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้น

- ใช้เทคนิครังสีนิวเคลียร์ในการกำจัดแมลง เช่น เทคนิคการใช้รังสีเพื่อยับยั้งกระบวนการสืบพันธุ์ ซึ่งช่วยควบคุมปริมาณแมลงศัตรูที่เกิดขึ้นในธรรมชาติโดยไม่ต้องใช้สารเคมีฆ่าแมลง

- ใช้เทคโนโลยีนิวเคลียร์ในการถนอมอาหารและตรวจสอบปริมาณสารปนเปื้อนในอาหาร ทำให้ได้ผลิตภัณฑ์อาหารที่ปลอดภัยและมีคุณภาพ

อย่างไรก็ตาม การนำเทคโนโลยีนิวเคลียร์มาใช้ในการเกษตรต้องเป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัยที่เข้มงวดเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้รังสี นอกจากนี้ยังควรใช้เทคโนโลยีนิวเคลียร์ในควบคุมกับวิธีการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสร้างอยู่ในพื้นที่เป็นอย่างดีเพื่อให้ได้ผลการเกษตรที่ยั่งยืนและเป็นประโยชน์สูงสุด

6. กิจกรรมที่ 6 Smart International Partnership: ความเป็นหุ้นส่วนอัจฉริยะ (Innovative Based: IB) การพัฒนาและการบริหารจัดการความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างอัจฉริยะในหลายด้านโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การศึกษา การวัฒนธรรม การวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และด้านอื่น ๆ ที่สนับสนุนการเข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันระหว่างประเทศให้มีประสิทธิภาพและคุณค่าสูงสุด โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญ ดังนี้

- 1) **Smart Export Hub** เป็นศูนย์กลางในการส่งออกสินค้าทางการเกษตรหรือสินค้าเกษตรแปรรูปของชุมชนและพื้นที่ใกล้เคียงสู่ตลาดต่างประเทศ โดยทำความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศต่างๆ และทำ campaign ที่น่าสนใจ เช่น “ข้าวไทยสู่ครัวโลก”

- 2) **Smart Sister City** การสถาปนาความสัมพันธ์เมืองพี่เมืองน้องกับจังหวัดหรือหน่วยการปกครองของต่างประเทศ เพื่อเชื่อมโยงโอกาสและความร่วมมือในหลากหลายมิติระหว่างจังหวัดของไทยกับจังหวัดหรือหน่วยการปกครองของต่างประเทศอย่างเป็นรูปธรรมในระยะยาว

- 3) **Smart Dhama Diplomacy** เนื่องจากในพื้นที่มีสถาบันการศึกษาสำหรับภิกษุสงฆ์ที่สำคัญของประเทศที่สามารถพัฒนาความสัมพันธ์ด้านการศึกษาในการแลกเปลี่ยนความรู้กับประเทศที่เป็นต้นกำเนิดของศาสนาพุทธ ได้แก่ ประเทศอินเดีย ประเทศเนปาล และประเทศศรีลังกา

- 4) **Smart MICE** “MICE” ย่อมาจาก M = Meetings, I = Incentives, C = Conventions และ E = Exhibitions เป็นอุตสาหกรรมที่พัฒนาการจัดงานทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการประชุมบริษัทและสมาคม ทั้งในระดับองค์กรภูมิภาคไปจนถึงระดับนานาชาติเป็นการจัดงานที่มุ่งเน้นบริการนักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมการประชุมและงานแสดงสินค้าเป็นหลัก ซึ่งส่วนใหญ่ล้วนเป็นกิจกรรมที่สำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ โดยอำนวยความสะดวกมีความโดดเด่นในด้านพื้นที่เกษตรกรรม เช่น การทำนาข้าว อาจนำเสนอการจัดงานและกิจกรรม

ที่สร้างประสบการณ์อันน่าประทับใจให้กับผู้เข้าร่วมประชุม เพื่อการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมด้านเกษตร โดยดึงความร่วมมือทั้งจากภาครัฐ เอกชน เพื่อมาลงทุน มีการนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ มาทำเกษตรสีเขียว สร้างงาน สร้างรายได้ ส่งเสริมให้อำเภอลำปางน้อยเป็นที่รู้จัก เช่น การทำข้าวปลอดสารเคมี ข้าวไรส์เบอร์รี่ พัฒนาต่อยอดไปสู่การส่งออกระดับนานาชาติ

7. กิจกรรมที่ 7 Smart Security: ความมั่นคงปลอดภัยอัจฉริยะ (Innovative Based: IB) การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางด้านดิจิทัลเพื่อปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพในระบบการรักษาความปลอดภัย การรักษาความปลอดภัยของบุคคล ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม ทั้งในระดับบุคคล ธุรกิจ องค์กร และระบบที่ใหญ่ขึ้น เพื่อรักษาความปลอดภัยอย่างเป็นอัจฉริยะและเตรียมความพร้อมต่อสถานการณ์ที่ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญ ดังนี้

1) **Smart Criminal Record** อำเภอดูสามารถตรวจสอบประวัติการกระทำความผิดของผู้ต้องสงสัยที่เข้ามาในพื้นที่ได้ โดยเชื่อมโยงข้อมูลกับกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผ่าน Platform ต่าง ๆ เช่น แอปพลิเคชันจากมือถือได้ ซึ่งข้อมูลนี้จะเชื่อมโยงกับ Smart Civil Database ได้ รวมถึงประวัติการเดินทางเข้า-ออกประเทศของผู้ต้องสงสัยดังกล่าว เพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงที่จะมีภัยในพื้นที่ชุมชนของตน

2) **Smart Biometric Facial Scanning** อำเภอ้อมมีข้อมูลใบหน้าของบุคคลพร้อมประวัติแล้ว ก็สามารถเชื่อมโยงข้อมูลกับกล้อง Smart CCTV ที่ตรวจจับภาพใบหน้าของบุคคล ที่เข้ามาในพื้นที่ ซึ่งไม่ว่าบุคคลนั้นจะเดินทางไปไหน ในพื้นที่อำเภอก็สามารถที่ค้นเจอได้ด้วยระบบ Smart Biometric Facial Scanning โดยเจ้าหน้าที่สามารถใช้แอปพลิเคชัน ในการค้นหาตัวผู้ต้องสงสัยจากการสแกนใบหน้า โดยเชื่อมโยงข้อมูลกับ Smart Civil Database

3) **Smart Surveillance** ใช้กล้อง Smart CCTV ตรวจจับบุคคลที่มีความเสี่ยงในพื้นที่ เช่น บุคคลเร่รอน ตรวจจับข้อมูลรถ ทะเบียนรถต้องสงสัยที่เข้าพื้นที่ชุมชน เพื่อไว้เป็นข้อมูลรถที่เข้าออกพื้นที่ชุมชน โดยข้อมูลทะเบียนรถจะต้องสัมพันธ์กับลักษณะของรถ โดยอำเภอก็จะเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมการขนส่งทางบก เพื่อเป็นการเฝ้าระวังในเบื้องต้นให้แก่ชุมชน

4) **Smart Drug-detecting Device** ใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัย ในการตรวจจับหาสารเสพติดโดยตรวจสอบจากรูปร่างลักษณะและสีเบื้องต้น โดยที่ติดไว้บริเวณเส้นทางหลักที่เข้าเมือง ชุมชน ซึ่งหากมียานพาหนะหรือวัตถุต้องสงสัยดังกล่าวก็สามารถใช้กล้องร่วมกับอุปกรณ์อัจฉริยะอื่น ๆ ในการตรวจติดตามตำแหน่งของรถคันดังกล่าวได้ โดยอาจร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

8. กิจกรรมที่ 8 Smart Economy: เศรษฐกิจอัจฉริยะ (Innovative Based: IB) การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางด้านดิจิทัลในการพัฒนาและปรับปรุงเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต การบริหารจัดการทรัพยากร การจัดการธุรกิจ และการสร้างความมั่นคงและยั่งยืนในเศรษฐกิจโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญ ดังนี้

1) **Smart Industry** ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยเพื่อเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อปรับปรุงกระบวนการการผลิต ลดความขัดแย้ง ลดต้นทุน และเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของอุตสาหกรรม

2) **Smart Tourism** การพัฒนา Application เพื่ออำนวยความสะดวกกับนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาในพื้นที่ เช่น การให้ข้อมูลปริมาณนักท่องเที่ยวในแต่ละจุดแบบ Real Time เพื่อประกอบการวางแผนท่องเที่ยวในแต่ละแห่ง

3) **Smart Marketing** การพัฒนา Application สำหรับการซื้อขายสินค้าออนไลน์ หรือการทำ e-Market Platform เป็นพื้นที่สำหรับผู้ซื้อและผู้ขายที่เปิดเป็นสาธารณะ เพื่อความเป็นธรรมในการแลกเปลี่ยนสินค้า อีกทั้งเป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์และขยายผลไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ



ภาพที่ 19 เป้าหมายรองที่ 3 8S(36s) : อำเภอแห่งอนาคตต้อง Smart and Sustain

4. เป้าหมายรองที่ 4 Area Potential Competitiveness : ศักยภาพการแข่งขันของพื้นที่

การพัฒนาพื้นที่อำเภอวังน้อย มุ่งเน้นการพัฒนาเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืนในทุกมิติทั้งในภาคเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความมั่นคง มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับตัวได้ทันต่อสถานการณ์ของเทคโนโลยีของที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างพลิกผันและรวดเร็ว และมีความพร้อมต่อการปรับตัวรองรับการลงทุนของอุตสาหกรรมแห่งอนาคตสาขาต่าง ๆ ที่หลากหลาย ควบคู่กับการเติบโตของเศรษฐกิจท้องถิ่นอย่างยั่งยืน จากศักยภาพในการแข่งขันของพื้นที่อำเภอวังน้อยที่เป็นแหล่งอุตสาหกรรมใกล้กรุงเทพมหานคร ที่มีความได้เปรียบในเรื่องของเส้นทางหลักที่สามารถเชื่อมโยงไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ได้ มีสถานที่ตั้งวัด สถานที่สำคัญทางพุทธศาสนา และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ รวมถึงสถานที่ตั้งสถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาของพระภิกษุสงฆ์ภายใต้แนวคิด “เมืองที่เป็นศูนย์กลางของความสุขที่ใคร ๆ ก็อยากอยู่” จึงสามารถกำหนดศักยภาพการแข่งขันของพื้นที่ของอำเภอวังน้อย ภายใต้แนวคิด “City of ELITES” โดยมีแนวทางในการขับเคลื่อน 6 แนวทาง มีรายละเอียด ดังนี้

1) **แนวทางที่ 1 City of Eco-friendly: เมืองแห่งอุตสาหกรรมสีเขียว** โดยมุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมให้สอดคล้องการทำงานเกษตรและพื้นที่สีเขียวในพื้นที่ (พื้นที่เกษตรเดิมที่มาทำแทนด้วยโรงงานอุตสาหกรรม) มีเป้าหมาย ทำให้เกิดสภาพแวดล้อมสีเขียวที่ไม่เปลี่ยนจากเดิมมากนัก โดยมีเป้าหมาย “อุตสาหกรรมในพื้นที่อำเภอวังน้อยเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับ GI5 ร้อยละ 100” มีกิจกรรมสำคัญ ดังนี้

- **กิจกรรมที่ 1** ยกระดับ “Factory Land Wangnoi” โดยส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG) โดยส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมที่มีระบบการบริหารจัดการของเหลือใช้หรือซากผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรม เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การขับเคลื่อนการผลิตด้วยมาตรการ Net Zero ส่งเสริมอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้พัฒนาเป็นอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสังคมคาร์บอนต่ำ (Development Based: DB)

- **กิจกรรมที่ 2** มุ่งเน้นการขับเคลื่อน BCG Economy โดยการคงคุณค่าของผลิตภัณฑ์ให้นานที่สุดรวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการนำทรัพยากรมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และลดการสร้างของเสียให้เกิดขึ้นในปริมาณที่ต่ำที่สุด ให้ความสำคัญกับการจัดการของเสียจากการผลิตและบริโภค ด้วยการนำวัตถุดิบที่ ผ่านการผลิตและบริโภคแล้วเข้าสู่กระบวนการผลิตใหม่ อาทิการเปลี่ยนกากมันสำปะหลังจากกระบวนการผลิต แป้งมาผลิตเป็นพลังงาน เช่น เอทานอล หรือก๊าซชีวภาพ เมื่อบูรณาการการพัฒนาเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) กับการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ (Bioeconomy) ซึ่งหมายถึงการพัฒนาเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นการใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรชีวภาพอย่างคุ้มค่าควบคู่ไปกับการรักษาสมดุลทางสิ่งแวดล้อม เข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบก็จะทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจไทยเป็นเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ที่สมบูรณ์เป็นระบบเศรษฐกิจที่มีการพัฒนาที่สมดุลทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม นำไปสู่ความยั่งยืนและความสามารถในการแข่งขัน ในระดับสากล (Mission Based: MB)

- **กิจกรรมที่ 3** อุตสาหกรรมต้องมีการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการร่วมกัน เนื่องจากปัญหาเรื่องการจัดการน้ำที่ธุรกิจอุตสาหกรรมต้องเผชิญในวันนี้เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศที่ส่งผลให้ฝนไม่ตกตามฤดูกาลและไม่ตกในพื้นที่ต้นน้ำทำให้ปริมาณน้ำเก็บกักในเขื่อนลดลง ประกอบกับความต้องการใช้น้ำที่มากขึ้น ทำให้เกิดความเสี่ยงที่ปริมาณน้ำไม่เพียงพอต่อการใช้เพื่อการผลิตไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำในพื้นที่โรงงาน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ และลดการใช้น้ำในกระบวนการผลิต อาทิการปรับปรุงประสิทธิภาพเครื่องจักรที่ใช้ในการกรองน้ำในกระบวนการผลิตกระดาษให้มีคุณภาพดีขึ้น เพื่อเพิ่มปริมาณน้ำที่ผ่านการคัดแยก ส่งกลับไปหมุนเวียนใช้ใหม่ในกระบวนการผลิตใหม่การเปลี่ยนบางประเภทเช่นอุปกรณ์ฉีดล้าง ซึ่งมีปริมาณหัวฉีดตามหน้ากว้างมีความสิ้นเปลืองน้ำมากในการฉีดล้างแต่ละครั้ง เป็นแบบที่มีจำนวนหัวฉีดที่ลดลง เพราะในกระบวนการผลิตกระดาษจะต้องใช้น้ำปริมาณถึง 25-30 % ของปริมาณการใช้น้ำทั้งหมดเพื่อฉีดล้างดังกล่าว นอกจากนี้โรงงานยังสามารถนำน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้วไปใช้ประโยชน์ต่อได้อย่างเหมาะสมต่อชุมชนรอบโรงงาน โดยติดตั้งปั้มน้ำและท่อเพื่อส่งน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้วไปให้กับเกษตรกรในพื้นที่รอบโรงงาน เป็นต้น (Development Based: DB)

- **กิจกรรมที่ 4** เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำที่ต้นน้ำสำหรับภาคอุตสาหกรรม โดยการศึกษาให้เหมาะกับอัตลักษณ์ของประชาชนในพื้นที่ และพิจารณาความสอดคล้องกับการลักษณะใช้ประโยชน์เดิมของพื้นที่ เพื่อทบทวนผังเมืองสีม่วง สีเหลือง และสีเขียว เพื่อสนับสนุนการพัฒนาตามแนว

ทางการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
รองรับการพัฒนาพื้นที่ให้เติบโตอย่างมีระเบียบและยั่งยืน (Development Based: DB)

2) แนวทางที่ 2 City of Logistics: เมืองแห่งศูนย์กลางคมนาคมและการขนส่ง

เป็นอำเภอที่มีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงและควบคุมระบบคมนาคมและการขนส่ง และมีบทบาทในการ
สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ การค้าขาย การลงทุน และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการคมนาคมในพื้นที่
เป็นศูนย์กลางคมนาคมและการขนส่งที่สำคัญในการเชื่อมโยงและจัดการระบบคมนาคมและการขนส่ง
ซึ่งอำเภอวังน้อยมีโครงสร้างพื้นฐาน เช่น สถานีรถไฟ และถนนสำคัญที่เชื่อมโยงกับพื้นที่อื่น ๆ ทั้งในระดับ
ภูมิภาคและระดับประเทศ อีกทั้งยังอยู่ใกล้สนามบินดอนเมือง โดยมีเป้าหมาย “ต้นทุนโลจิสติกส์ ลดลงร้อยละ
50” มีกิจกรรมสำคัญ ดังนี้

- **กิจกรรมที่ 1** จัดตั้ง “Wangnoi Logistic Hub” โดยพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน
คมนาคมขนส่งในพื้นที่ให้มีโครงข่ายที่เชื่อมโยงกัน ทั้งทางบก ทางน้ำ ทางราง และทางอากาศ เพื่อเพิ่มขีด
ความสามารถในการแข่งขันและรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการลงทุนที่เพิ่มขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพความ
สะดวกและความปลอดภัยด้วยเทคโนโลยีการบริหารจัดการจราจรอัจฉริยะ ซึ่งปัจจุบันอำเภอวังน้อยมีสถานะ
เป็นชุมทางอุตสาหกรรมขนส่งและคมนาคมที่สำคัญของภาคกลางที่จะกระจายต่อไปยังภาคต่าง ๆ ทั้งทางบก
และอากาศที่ใกล้สนามบินดอนเมืองในการนำเข้าและส่งออกสินค้า เส้นทางนี้ได้รับความนิยมในการขนส่งเป็น
อย่างมาก จากข้อมูลของกรมทางหลวง พบว่าถนนธวัชบุรี-วังน้อย มีปริมาณรถบรรทุกที่ใช้ทางขนส่งสินค้า
ไม่ต่ำกว่า 10,000 คัน/วัน และปัจจุบันช่องทางจราจรได้ขยายเป็น 4 ช่องทางเรียบร้อยแล้ว เพื่อรองรับการ
ขยายตัวของระบบ (Development Based: DB)

- **กิจกรรมที่ 2** พัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสูง โดยมุ่งลด
ต้นทุนโลจิสติกส์ เพิ่มขีดความสามารถของธุรกิจ และเพิ่มความปลอดภัยและความน่าเชื่อถือในกระบวนการ
ส่งสินค้า และบริการ รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมโลจิสติกส์และอุตสาหกรรม
ต่อเนื่อง ด้วยการส่งเสริมให้เอกชนมีส่วนร่วมในการลงทุน และเพิ่มการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะและ
การขนส่งสินค้าด้วยทางอากาศ ทางบก และระบบราง โดยการกำหนดมาตรการเชิงรุกในการเปลี่ยนรูปแบบ
การเดินทางจากรถยนต์ส่วนตัวมาเป็น รถโดยสารสาธารณะ และการขนส่งสินค้าจากถนนไปสู่ทางอากาศ
ทางบก และระบบราง และยกระดับการให้บริการ โดยการนำเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในการบริหาร
จัดการเพิ่มขึ้น เช่น สร้าง/พัฒนาระบบ Intelligent Logistic Application เชื่อมโยงการขนส่ง ปัจจุบันมี
โรงงานที่ตั้งอยู่ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยามากกว่า 2,500 ราย เป็นนักลงทุนทั้งไทยและต่างชาติ และกำลัง
เข้ามาลงทุนเพิ่มอย่างต่อเนื่อง ทำให้พระนครศรีอยุธยากลายเป็นจุดรวมของศูนย์การกระจายสินค้า การพัฒนา
ระบบ Intelligent Logistic Application ผู้รับ/ส่งของทั่วประเทศสามารถจะคำนวณต้นทุนและเวลา ในการ
ทำธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ราคาประหยัด และสะดวกรวดเร็ว (Mission Based: MB)

3) แนวทางที่ 3 City of Investment: เมืองแห่งการลงทุน เป็นเมืองที่มีสภาพแวดล้อม

ที่เหมาะสมในการลงทุนและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรต่อธุรกิจ มีนโยบายและกฎหมายที่เป็นกำหนด
อย่างชัดเจนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการลงทุน มีสถานที่ทำธุรกิจที่เหมาะสมและมีสภาพแวดล้อมที่
สะดวกในการดำเนินกิจการ โดยเน้นส่งเสริมให้เกิดการลงทุนอุตสาหกรรมเป้าหมายและบริการแห่งอนาคต
โดยมีเป้าหมาย “อัตราการจ้างงานในภาคเกษตรอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ร้อยละ 20 ต่อปี” มีกิจกรรมสำคัญ ดังนี้

- **กิจกรรมที่ 1** จัดตั้ง “นิคมเกษตรกรรมวังน้อย” โดยจัดตั้งเป็นพื้นที่เขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษด้านการเกษตร (Argo- Economic Special Zone - AESZ) ในรูปแบบนิคมเกษตรกรรม เพื่อเตรียมความพร้อมของพื้นที่รองรับการลงทุนในอุตสาหกรรมศักยภาพในพื้นที่อำเภอวังน้อยที่เป็นพื้นที่ทางการเกษตร มากกว่าร้อยละ 80 มีศักยภาพด้านการผลิตและแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรเป็นจุดแข็ง สามารถแปรรูปผลิตภัณฑ์เปลี่ยนจากกระบวนการผลิตแบบดั้งเดิมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและรายได้จากผลผลิต สร้างและพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพการผลิตและการบริการ สร้างงานที่มีคุณค่าให้คนในพื้นที่ ช่วยลดความสูญเสียของทรัพยากรเกษตรที่เกิดในกระบวนการเก็บเกี่ยว และสร้างความยั่งยืนให้เศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่อำเภอวังน้อย (**Innovative Based: IB**)

- **กิจกรรมที่ 2** พัฒนามาตรการส่งเสริมการลงทุนและยกระดับสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการลงทุน โดยพัฒนากฎระเบียบและข้อบังคับให้เอื้อต่อการลงทุน กำหนดสิทธิประโยชน์มาตรการ และการประชาสัมพันธ์เพื่อชักจูงนักลงทุน และ เร่งพัฒนาระบบการอำนวยความสะดวกในการให้บริการออกใบอนุญาต/รับรอง/ขึ้นทะเบียนของภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จ (License-One Stop Service) เช่น ใบอนุญาตนำเข้า/ส่งออกวัตถุดิบอันตรายทางการเกษตร ใบอนุญาตให้แสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าทางการเกษตร ใบอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับสินค้าทางการเกษตร ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.4) /ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ใบอนุญาตให้เป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าทางการเกษตร ใบรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ ใบรับรองสุขอนามัยสินค้าเกษตรแปรรูป ใบรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี ใบรับรองสินค้าเกษตรปลอดภัยเพื่อการค้า ใบรับรองสินค้าทางการเกษตร สำหรับมาตรฐานบังคับ ใบรับรองระบบ Good Manufacturing Practice: GMP สำหรับสินค้าทางการเกษตร ใบรับรองสุขอนามัยสินค้าทางการเกษตร ใบรับรองแหล่งผลิต GAP สินค้าทางการเกษตร เป็นต้น (**Problem Based: PB**)

- **กิจกรรมที่ 3** พัฒนาระบบฐานข้อมูลเชิงลึก (Advance Database system) เพื่อเอื้อและสนับสนุนต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน เช่น ข้อมูลผู้ประกอบการที่จำแนกประเภทอุตสาหกรรม ข้อมูลปริมาณความต้องการสินค้าทั้งในพื้นที่ ในภาค ในประเทศ และต่างประเทศ และข้อมูลที่แสดงความเชื่อมโยงของห่วงโซ่อุปทานและห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตถึงการจำหน่ายสู่ตลาดทั้งในและต่างประเทศ (**Creative Based: CB**)

- **กิจกรรมที่ 4** ยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยให้เข้มแข็ง สามารถปรับตัวเข้าสู่เวทีโลกที่มีการแข่งขันรูปแบบใหม่ ใช้เทคโนโลยีใหม่ได้ โดยผ่านการเชื่อมต่อกับบริษัทที่มีเทคโนโลยีระดับสูง สถาบันการศึกษา สถาบันวิจัยและพัฒนาในพื้นที่เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดความรู้ (Technological Transfer) สร้างโอกาสในการเรียนรู้ พัฒนาทักษะ และความสามารถในการปรับมาตรฐานการผลิตให้เป็นสากล รวมถึงความรู้และทักษะด้านดิจิทัล การเงิน การตลาดยุคใหม่ การเข้าถึงตลาดส่งออก รูปแบบธุรกิจต่างๆ ตลอดจนการเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs และ Start Up ในพื้นที่ เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงธุรกิจเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานและห่วงโซ่มูลค่าการผลิตของอุตสาหกรรมเป้าหมายได้ (**Development Based: DB**)

- **กิจกรรมที่ 5** พัฒนาประสิทธิภาพแรงงานของอุตสาหกรรมหลัก โดยการสร้างเครือข่ายกับภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งผู้ประกอบการ ภาคการศึกษา สถาบันการศึกษา ทั้งของภาครัฐและเอกชนที่มีศักยภาพ เพื่อยกระดับทักษะฝีมือแรงงานด้วยการสร้างทักษะใหม่ ยกระดับทักษะเดิม และปรับเปลี่ยนทักษะที่มีอยู่ให้

ตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมาย (อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง) ในพื้นที่ (New skills, Upskills, Reskills) รวมทั้งส่งเสริมการจ้างงานผู้สูงอายุที่มีศักยภาพและความพร้อม มีความรู้และความเชี่ยวชาญ เพื่อลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคอุตสาหกรรม (Development Based: DB)

- **กิจกรรมที่ 6** ขยายผลและต่อยอดการยกระดับทักษะบุคลากรและการศึกษาในพื้นที่ตามหลัก Demand Driven ด้วยการจัดหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาว เพื่อเพิ่มทักษะและประสิทธิภาพของแรงงานให้สามารถทำงานด้วย เทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ โดยผ่านความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและสถานศึกษา ส่งเสริมการปรับหลักสูตรการพัฒนาบุคลากรเพื่อเตรียมความพร้อมให้เชื่อมโยงกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เปลี่ยนแปลง (Development Based: DB)

4) แนวทางที่ 4 City of Technology and Innovations: เมืองแห่งเทคโนโลยีและนวัตกรรม เน้นให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้างสรรค์และพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ ที่มีความก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ โดยเป็นเมืองที่มีศูนย์กลางทางเทคโนโลยีที่มีองค์ความรู้และนวัตกรรมที่สำคัญ มีสถานที่ให้เกิดสรรค์และส่งเสริมการพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ รวมถึงการมีส่วนร่วมกับอุตสาหกรรมเพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้ก้าวหน้าขึ้นอย่างต่อเนื่อง และยังเป็นที่ตั้งของศูนย์กลางทางวิจัยและพัฒนาในหลายกลุ่มอุตสาหกรรมที่สำคัญ โดยมีเป้าหมาย “รายได้ในการส่งออก เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี” มีกิจกรรมสำคัญ ดังนี้

- **กิจกรรมที่ 1** ศูนย์กลาง “Wangnoi Innovation Hub” โดยส่งเสริมให้มีหน่วยงานต้นแบบทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม เนื่องจากพื้นที่อำเภอวังน้อยมีหน่วยงานต้นแบบที่เป็นผู้นำทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่มุ่งเน้นความสำคัญที่บุคลากรและเป็นหน่วยงานตัวอย่างที่สามารถถ่ายทอดความรู้ ในฐานะเป็น Big Brother ที่ดีและมีประสิทธิภาพสูง ได้แก่ 1) สถาบันนวัตกรรม ปตท. อำเภอวังน้อย ด้วยการลงทุนกว่า 1,600 ล้านบาท ในการสร้างอาคารปฏิบัติการวิจัย พร้อมเครื่องมือที่ทันสมัยที่สุดแห่งหนึ่งในภูมิภาค โดยมีภารกิจหลักในการดำเนินงานวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการด้านปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ตอบสนองนโยบายด้านพลังงานของรัฐ พร้อมทั้งสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันโดยคำนึงถึงคุณภาพความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม การจัดการองค์ความรู้รวมทั้งยกระดับงานวิจัยพัฒนา ให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล และ 2) CPF RD Center หรือ ศูนย์วิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารซีพีเอฟ บนพื้นที่กว่า 10 ไร่ ในอำเภอวังน้อย สามารถทดสอบผลิตภัณฑ์อาหารในด้านต่าง ๆ ด้วยเครื่องมือวิเคราะห์ขั้นสูง มุ่งเน้นให้ความสำคัญ กับงานวิจัยเกี่ยวกับอาหาร และการคิดค้น สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์อาหารที่ตอบสนองความต้องการแก่ผู้บริโภค มีโรงงานต้นแบบ (Pilot Plant) ซึ่งใช้ทดลองผลิตอาหารต้นแบบที่ได้จากงานวิจัยได้ มีการทำงานวิจัยด้านผลิตภัณฑ์และออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่ช่วยลดผลกระทบต่อสังคม (Innovative Based: IB)

- **กิจกรรมที่ 2** ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล (Digital Infrastructure) จากเดิมที่มีแหล่งสัญญาณอินเทอร์เน็ตเฉพาะหน้าบ้านกักัน/ผู้ใหญ่บ้าน หรือหน่วยงานราชการ จำเป็นต้องขยายและยกระดับเพิ่มประสิทธิภาพ โครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง โครงสร้างพื้นฐานรองรับอุปกรณ์ IoTs ให้ครอบคลุมพื้นที่อำเภอวังน้อยอย่างมีประสิทธิภาพและใช้งานได้เต็มประสิทธิภาพ เพื่อรองรับความต้องการที่จะขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่ รวมทั้งเพิ่มมาตรการเชิงรุก เพื่อส่งเสริมการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล และการเชื่อมโยงเพื่อให้พื้นที่อำเภอวังน้อยเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ รวมถึงยกระดับ

คุณภาพบุคลากรดิจิทัลให้มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอต่อความต้องการ ด้วยการส่งเสริมและผลักดันให้ภาคการศึกษา มหาวิทยาลัย และภาคเอกชนเข้ามาร่วมลงทุนพัฒนาผลิตบุคลากรให้มีทักษะคุณภาพตามความต้องการของภาคเอกชน (Development Based: DB)

- **กิจกรรมที่ 3** เร่งรัดพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการบริหารจัดการข้อมูล ด้วยการผลักดันให้ภาครัฐและภาคเอกชนจัดเก็บข้อมูลบนระบบ Cloud เพื่อให้ภาครัฐ ภาคธุรกิจ และกลุ่ม Startup สามารถนำข้อมูลนี้ไปต่อยอดพัฒนาธุรกิจ e-Commerce การท่องเที่ยว สาธารณสุข และการแพทย์ได้ (Creative Based: CB)

5) แนวทางที่ 5 City of Energy: เมืองแห่งพลังงาน ให้ความสำคัญกับการใช้พลังงานที่มีความยั่งยืน เน้นการใช้งานพลังงานที่มีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การใช้งานทดแทนแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานที่นำมาจากการใช้น้ำในลำน้ำ และพลังงานที่นำมาจากการใช้วัสดุชีวภาพ โดยมีความสำคัญในการใช้พลังงานให้คุ้มค่ากับทรัพยากรที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อมที่กำหนด รวมถึงการให้ความสนใจในการพัฒนาเทคโนโลยีที่ใช้เพื่อการเก็บรักษาพลังงาน ทั้งยังเป็นสถานที่สำคัญในการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่ใช้ในพลังงานที่หาทางทำให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมและตรงตามความต้องการของชุมชน โดยมีเป้าหมาย “ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากแหล่งพลังงาน ลดลงร้อยละ 50” มีกิจกรรมสำคัญ ดังนี้

- **กิจกรรมที่ 1** ยกระดับ “โรงไฟฟ้าวังน้อย” เพื่อพัฒนาความมั่นคงด้านพลังงานให้เป็นจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญของภาคเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เนื่องจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมหลายแห่ง มีประชากรอยู่เป็นจำนวนมาก และยังมีแนวโน้มว่าจะมีการขยายตัวในด้านอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การไฟฟ้าฝ่ายผลิต (กฟผ.) จึงต้องมีการขยายกำลังการผลิตของโรงไฟฟ้า เพื่อผลิตและจ่ายกระแสไฟฟ้าให้เพียงพอต่อความต้องการของภาคส่วนต่างๆ โรงไฟฟ้าวังน้อย ชุดที่ 4 เป็นโครงการที่ขยายกำลังผลิตไฟฟ้าในพื้นที่เดิม ทำให้ขณะนี้ทางกำลังผลิตไฟฟ้ารวมของโรงไฟฟ้าวังน้อย มีทั้งสิ้น 14.708 Gigawatts ซึ่งสามารถสร้างความมั่นคงให้แก่ระบบไฟฟ้าของภาคกลาง (Development Based: DB)

- **กิจกรรมที่ 2** พัฒนาและส่งเสริมระบบสาธารณูปโภคให้มีคุณภาพและเพียงพอ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาไฟฟ้าพลังงานสะอาด ส่งเสริมให้นำระบบ Solar cell/ Photovoltaic/ Wind turbine/ Hydro energy/ Renewable energy มาใช้ในกิจกรรมในภาคการเกษตร และภาคครัวเรือน เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (Innovative Based: IB)

- **กิจกรรมที่ 3** พัฒนาและส่งเสริมระบบชลประทานที่มีประสิทธิภาพสูง เพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนด้วยการจัดทา แหล่งน้ำดิบ บริหารการจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการจัดการให้มีน้ำเพียงพอต่อความต้องการของภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม ภาคการค้าและการบริการ (Development Based: DB)

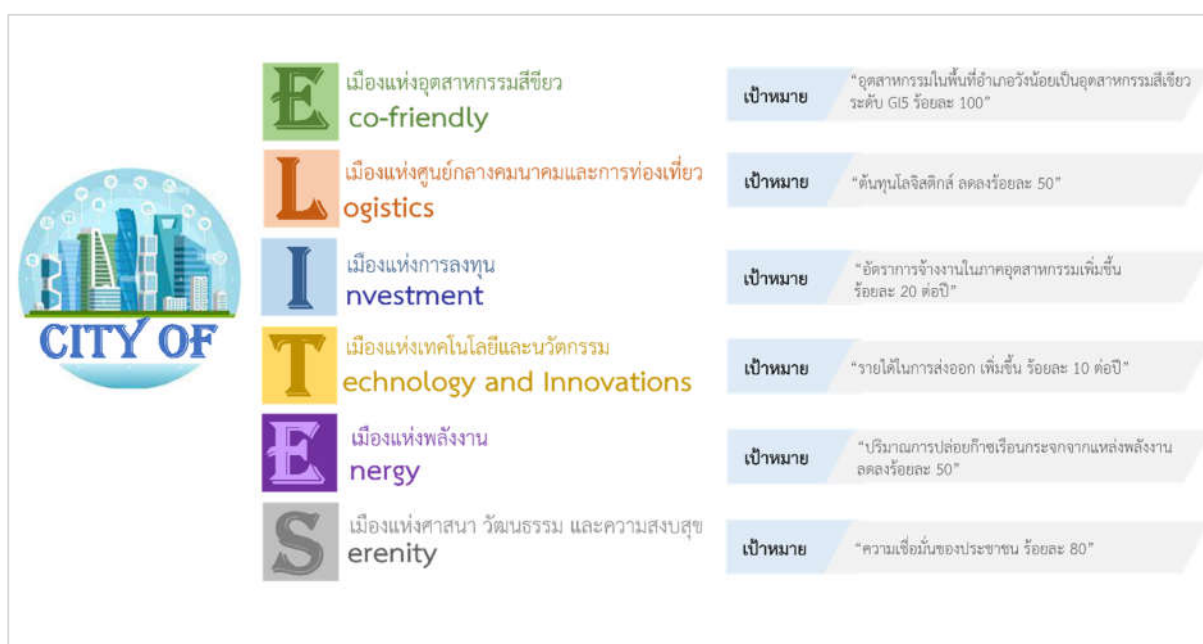
6) แนวทางที่ 6 City of Serenity: เมืองแห่งศาสนา วัฒนธรรม และความสงบสุข เป็นเมืองที่มีความเป็นที่น่าสนใจเป็นอย่างมากในเรื่องของศาสนา วัฒนธรรม และสภาพความสงบสุขที่มีอยู่ในชุมชน เป็นเมืองที่มีประชากรและชุมชนที่เคลื่อนไหวด้วยความสงบสุขและความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย รวมถึงความเป็นศูนย์กลางทางศาสนาและวัฒนธรรมในพื้นที่นั้น ๆ มีสถานที่ที่สำคัญทางศาสนาและศิลปะต่าง ๆ

ซึ่งเป็นจุดประสงค์ของการท่องเที่ยวทางศาสนา ตลอดจนมีสถานที่สำหรับการท่องเที่ยวที่สวยงามควบคู่กับความสงบสุข โดยมีเป้าหมาย “ความเชื่อมั่นของประชาชน ร้อยละ 80” มีกิจกรรมสำคัญ ดังนี้

- **กิจกรรมที่ 1 “ตักศิลามหานคร”** เป็นศูนย์กลางด้านปฏิบัติธรรมด้านวิปัสสนาธุระสำหรับพระภิกษุและสามเณรตลอดจนนักเรียน นิสิต นักศึกษาและผู้สนใจทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติโดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเผยแพร่พระพุทธศาสนาทั้งในและต่างประเทศ นักท่องเที่ยว โดยเฉพาะเด็ก ๆ ได้เรียนรู้เกี่ยวกับศาสนาท้องถิ่น มีห้องทดลองสำหรับการอบรมและปฏิบัติธรรม กิจกรรมห้องทดลองอัจฉริยะ (Taxila Smart Lab) (Development Based: DB)

- **กิจกรรมที่ 2 Taxila Smart Trail** นักท่องเที่ยวสามารถเพลิดเพลินและสัมผัสความงามของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีกิจกรรมตามรอยเส้นทางพุทธศาสนา นักท่องเที่ยวสามารถได้รับประสบการณ์ในเชิงศิลปะและศาสนาจากสถานที่สำคัญทางศาสนาที่น่าสนใจ เช่น วัดหรือโบสถ์ที่มีความสำคัญประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และมีกิจกรรมเส้นทางย้อนรอยประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม (Development Based: DB)

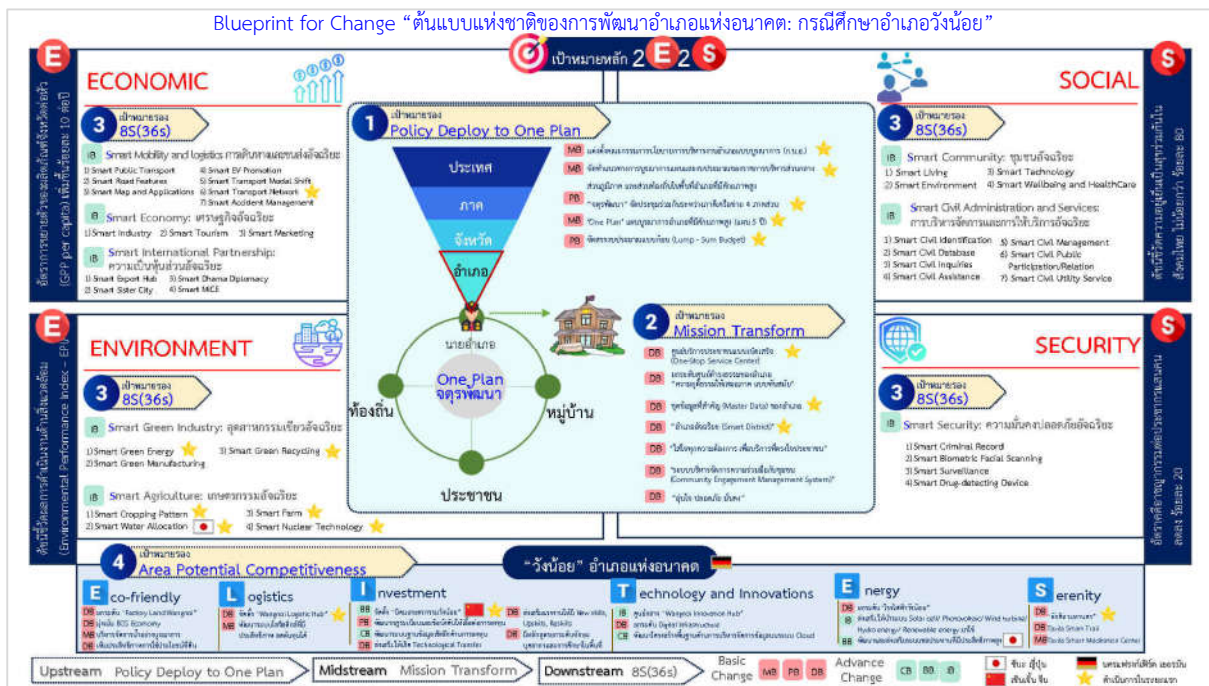
- **กิจกรรมที่ 3 Taxila Smart Meditation Center** ควรมีศูนย์ปฏิบัติธรรมอัจฉริยะที่มีกิจกรรมการฝึกซ้อมทางจิตวิญญาณ เช่น การทำสมาธิหรือการอบรมในเรื่องของการพัฒนาจิตใจและการเสริมสร้างความสงบในใจ (Mission Based: MB)



ภาพที่ 20 เป้าหมายรองที่ 4 Area Potential Competitiveness : ศักยภาพการแข่งขันของพื้นที่

3.4 สรุปภาพรวมของเป้าหมายหลัก เป้าหมายรอง และแนวทางบรรลุเป้าหมาย

“ต้นแบบแห่งชาติของการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต : กรณีศึกษาอำเภอลำปางน้อย” มีเป้าหมายหลัก โดยอยู่บนพื้นฐานการพัฒนาอำเภอให้มีความยั่งยืนใน 4 มิติ (1) ด้านเศรษฐกิจ (Economics) : อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ปี (2) ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) : ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Performance Index - EPI) (3) ด้านสังคม (Social) : ดัชนีชี้วัดความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และ (4) ด้านความมั่นคง (Security) : อัตราคดีอาชญากรรมต่อประชากรแสนคนลดลง ร้อยละ 20 และมีเป้าหมายรอง 4 เป้าหมาย ได้แก่ (1) Policy Deploy to One Plan (2) Mission transform (3) Smart and Sustain 8S(36s) และ (4) Area Potential Competitiveness สำหรับการนำแนวทางบรรลุเป้าหมายรองไปสู่การปฏิบัติถือเป็นสิ่งสำคัญในการผลักดันให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายหลัก ซึ่งต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจ และการยอมรับของทั้งหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักและประชาชนในพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบต้องเข้าใจและสามารถถ่ายทอดความหมายของเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากการบรรลุเป้าหมายหลักของการดำเนินการจำเป็นต้องอาศัยหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องขับเคลื่อนแนวทางการดำเนินงานอย่างสอดคล้องประสานกันทุกภาคส่วนในทุกกระดับเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหลักและเป้าหมายรอง ดังมี Blueprint for Change Model ดังนี้



ภาพที่ 21 Blueprint for Change Model

4. การนำแนวทางบรรลุเป้าหมายสู่การปฏิบัติ

4.1 การนำแนวทางบรรลุเป้าหมายไปปฏิบัติ หน่วยงานหลักและหน่วยงานรองที่รับผิดชอบ

แนวคิดเชิงนโยบายในการบูรณาการภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อการจัดทำ “ต้นแบบแห่งชาติของการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต : กรณีศึกษาอำเภอร้อยละ 5” ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 4 เป้าหมายภายใต้แนวคิด 2E2S ได้แก่ (1) ด้านเศรษฐกิจ (Economics) เป้าหมายหลัก คือ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ปี (2) ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) เป้าหมายหลัก คือ ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Performance Index - EPI) (3) ด้านสังคม (Social) เป้าหมายหลัก คือ ดัชนีชี้วัดความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และ (4) ด้านความมั่นคง (Security) เป้าหมายหลัก คือ อัตราคดีอาชญากรรมต่อประชากรแสนคนลดลงร้อยละ 20 โดยมีแนวทางในการขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมาย พร้อมหน่วยงานหลักและหน่วยงานรองที่รับผิดชอบ ดังนี้

Upstream	Mainstream	Downstream
การขับเคลื่อนอำเภอแห่งอนาคต		
1. แต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานอำเภอแบบบูรณาการ (ก.น.อ.) <u>เจ้าภาพหลัก</u> มท. <u>เจ้าภาพรอง</u> สศช./สงป./สำนักงานก.พ.ร.	1. ศูนย์บริการประชาชนแบบเบ็ดเสร็จ (One-Stop Service Center) <u>เจ้าภาพหลัก</u> มท. <u>เจ้าภาพรอง</u> ดศ./รง./คค./กต.	1. Smart Community: ชุมชนอัจฉริยะ <u>เจ้าภาพหลัก</u> ทปค.อ. <u>เจ้าภาพรอง</u> อบจ./อบต./ดส./สธ./พม./รง./ยธ./พณ./คค./ทส.
2 จัดทำแนวทางการบูรณาการแผนและงบประมาณของราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอที่มีศักยภาพสูง <u>เจ้าภาพหลัก</u> มท. <u>เจ้าภาพรอง</u> สงป./กค.	2. ยกระดับศูนย์ดำรงธรรมของอำเภอ “ความยุติธรรมให้เสมอภาค แบบทันสมัย” <u>เจ้าภาพหลัก</u> มท. <u>เจ้าภาพรอง</u> ดศ./ยธ.	2. Smart Civil Administration and Services: การบริหารจัดการและการให้บริการอัจฉริยะ <u>เจ้าภาพหลัก</u> ทปค.อ. <u>เจ้าภาพรอง</u> อบจ./อบต./ดส./สธ./พม./รง./ยธ./พณ./อก./คค./ทส./ยธ.
3. “จตุรพัฒนา” จัดประชุมร่วมกันระหว่างภาคีเครือข่าย 4 ภาคส่วน <u>เจ้าภาพหลัก</u> ทปค.อ.	3. ชุดข้อมูลที่สำคัญ (Master Data) ของอำเภอ <u>เจ้าภาพหลัก</u> มท. <u>เจ้าภาพรอง</u> กต./กก./พม./คค./ดส./พณ./พณ./ยธ./รง./ศธ./สธ.	3. Smart Green Industry: อุตสาหกรรมเขียวอัจฉริยะ <u>เจ้าภาพหลัก</u> อก. <u>เจ้าภาพรอง</u> ทส./กษ./คค./รง./อว./กต.

Upstream	Mainstream	Downstream
<p><u>เจ้าภาพรอง</u> อบจ./อบต.</p> <p>4. "One Plan" แผนบูรณาการ อำเภอที่มีศักยภาพสูง (แผน 5 ปี) <u>เจ้าภาพหลัก</u> ทปค.อ./ <u>เจ้าภาพรอง</u> อบจ./อบต.</p> <p>5. จัดสรรงบประมาณแบบก้อน (Lump - Sum Budget) <u>เจ้าภาพหลัก</u> สงป. <u>เจ้าภาพรอง</u> กค./มท.</p>	<p>4. "อำเภออัจฉริยะ (Smart District)" <u>เจ้าภาพหลัก</u> ทปค.อ. <u>เจ้าภาพรอง</u> อบจ./อบต./ตส.</p> <p>5. "ใส่ใจทุกความต้องการ เพื่อ บริการที่ตรงใจประชาชน" <u>เจ้าภาพหลัก</u> ทปค.อ. <u>เจ้าภาพรอง</u> อบจ./อบต.</p> <p>6. "ระบบบริหารจัดการความ ร่วมมือกับชุมชน (Community Engagement Management System)" <u>เจ้าภาพหลัก</u> ทปค.อ. <u>เจ้าภาพรอง</u> อบจ./อบต.</p> <p>7. "อุ่นใจ ปลอดภัย มั่นคง" <u>เจ้าภาพหลัก</u> ทปค.อ. <u>เจ้าภาพรอง</u> อบจ./อบต.</p>	<p>4. Smart Mobility and logistics การเดินทางและขนส่ง อัจฉริยะ <u>เจ้าภาพหลัก</u> คค. <u>เจ้าภาพรอง</u> อก./พณ./กค./ตส./ กษ./สตม.</p> <p>5. Smart Agriculture: เกษตรกรรมอัจฉริยะ <u>เจ้าภาพหลัก</u> กษ. <u>เจ้าภาพรอง</u> ทส./อว.</p> <p>6. Smart International Partnership: ความเป็นหุ้นส่วน อัจฉริยะ <u>เจ้าภาพหลัก</u> กต. <u>เจ้าภาพรอง</u> พณ./มท./TCEP</p> <p>7. Smart Security: ความมั่นคง ปลอดภัยอัจฉริยะ <u>เจ้าภาพหลัก</u> มท. <u>เจ้าภาพรอง</u> กท./ยธ./คค./อก./ พณ./พม./กต.</p> <p>8. Smart Economy: เศรษฐกิจ อัจฉริยะ <u>เจ้าภาพหลัก</u> อก. <u>เจ้าภาพรอง</u> ตส./กก./มท.</p>

Upstream	Mainstream	Downstream
การขับเคลื่อน “วังน้อย” อำเภอแห่งอนาคต		
<p>1. City of Eco-friendly: เมืองแห่งอุตสาหกรรมสีเขียว</p> <ul style="list-style-type: none"> - ยกระดับ “Factory Land Wangnoi - มุ่งเน้นการขับเคลื่อน BCG Economy - การบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ - เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินสำหรับภาคอุตสาหกรรม <p><u>เจ้าภาพหลัก</u> อก. <u>เจ้าภาพรอง</u> ทปค.อ./มท./พณ./กษ.</p> <p>2. City of Energy: เมืองแห่งพลังงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ยกระดับ “โรงไฟฟ้าวังน้อย” - ส่งเสริมให้นำระบบ Solar cell/Photovoltaic/Wind turbine/Hydro energy/Renewable energy มาใช้พัฒนาและส่งเสริมระบบชลประทานที่มีประสิทธิภาพสูง <p><u>เจ้าภาพหลัก</u> พณ. <u>เจ้าภาพรอง</u> กค./อก./มท./กษ.</p>	<p>1. City of Technology and Innovations: เมืองแห่งเทคโนโลยีและนวัตกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศูนย์กลาง “Wangnoi Innovation Hub” - ยกระดับ Digital Infrastructure - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการบริหารจัดการข้อมูลบนระบบ Cloud <p><u>เจ้าภาพหลัก</u> ตส. <u>เจ้าภาพรอง</u> อก./พณ./กค./มท.</p> <p>2. City of Logistics: เมืองแห่งศูนย์กลางคมนาคมและการขนส่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ยกระดับ “Wangnoi Logistics Hubs” - พัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสูงลดต้นทุนได้ <p><u>เจ้าภาพหลัก</u> คค. <u>เจ้าภาพรอง</u> อก./พณ./กค./มท./กต./สตช./</p>	<p>1. City of Serenity: เมืองแห่งศาสนา วัฒนธรรม และความสงบสุข</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตักศิลามหานคร” - Taxila Smart Trail - Taxila Smart Meditation Center <p><u>เจ้าภาพหลัก</u> วร. <u>เจ้าภาพรอง</u> สปน./พศ./กต.</p> <p>2. City of Investment: เมืองแห่งการลงทุน</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดตั้ง “นิคมเกษตรกรรมวังน้อย” - พัฒนากฎระเบียบและข้อบังคับให้เอื้อต่อการลงทุน - พัฒนาระบบฐานข้อมูลเชิงลึกด้านการลงทุน - ส่งเสริมให้เกิด Technological Transfer - ส่งเสริมแรงงานให้มี New skills, Upskills, Reskills - กิจกรรมที่ 6 มีหลักสูตรยกระดับทักษะบุคลากรและการศึกษาในพื้นที่ <p><u>เจ้าภาพหลัก</u> อก. <u>เจ้าภาพรอง</u> กษ./พณ./รง./กต./</p>

4.2 ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการนำแนวทางบรรลุเป้าหมาย

4.2.1 ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

1. การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน การพัฒนาอำเภอแห่งอนาคตต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยภาครัฐต้องทำหน้าที่เป็นตัวตั้งตัวตีในการกำหนดนโยบายและแผนงานการพัฒนา ในขณะที่ภาคเอกชนและภาคประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนนโยบายและแผนงานต่าง ๆ ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม

2. การบูรณาการการทำงานร่วมกัน การพัฒนาอำเภอแห่งอนาคตเป็นการพัฒนาแบบองค์รวมที่ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในระดับอำเภอ ระดับจังหวัด และระดับประเทศ จากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อร่วมกันพัฒนาอำเภอให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

3. การติดตามและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ การพัฒนาอำเภอแห่งอนาคตเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง จึงจำเป็นต้องมีการติดตามและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทราบว่า การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ และหากพบปัญหาหรืออุปสรรคก็สามารถแก้ไขและปรับปรุงการดำเนินงานได้ทัน่วงที

4. การพัฒนาอำเภอแห่งอนาคตควรเชื่อมโยงกับนโยบายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น นโยบายพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก นโยบายการพัฒนาจังหวัดชายแดนใต้ และนโยบายการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ

5. ด้านงบประมาณ มีหน่วยงานรัฐ สถาบันการเงิน และกองทุนต่าง ๆ ที่สนับสนุนทางการเงิน เพื่อขับเคลื่อนโครงการไปสู่เป้าหมาย

6. แนวคิดนี้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ โดยมุ่งเน้นการอยู่เย็นเป็นสุข เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้ และคุณภาพชีวิตที่ดี ดังนั้น การพัฒนาอำเภอแห่งอนาคตควรคำนึงถึงการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมในระยะยาว

7. การพัฒนาอำเภอแห่งอนาคตยังต้องคำนึงถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น บริบทของอำเภอ ศักยภาพของอำเภอ และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ด้วย โดยปัจจัยเหล่านี้จะช่วยให้การพัฒนาอำเภอแห่งอนาคตบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

4.2.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสู่การปฏิบัติ (Policy Advocacy) เพื่อการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนา

1. สศช. ในฐานะกรรมการและเลขานุการ ก.น.บ. และ กระทรวงมหาดไทย (มท.) สำนักงาน ก.พ.ร. และสำนักงานงบประมาณ (สงป.) ในฐานะผู้ช่วยเลขานุการ ก.น.บ. เสนอคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ (ก.น.บ.) แต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานอำเภอแบบบูรณาการ (ก.น.อ.) เพื่อทำหน้าที่ในการพิจารณาโครงการและงบประมาณของอำเภอที่มีศักยภาพสูง กำหนดนโยบายและแนวทางการพัฒนาอำเภอในระดับพื้นที่ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเป็นศูนย์กลางขับเคลื่อนการบริหารราชการส่วนภูมิภาคที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบวิธีการ ทำงานให้มีความเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ เป็นที่ยอมรับและสนับสนุนของประชาชนและทุกภาคส่วน

2. **กรมการปกครอง** (นายอำเภอวังน้อย) จัดประชุมร่วมกันระหว่างภาคีเครือข่าย 4 ภาค ส่วน หรือเรียกว่า “**จตุรพัฒนา**” ได้แก่ 1) อำเภอ (นายอำเภอ และผู้แทนส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ) 2) ท้องถิ่น (นายกองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)) 3) ชุมชน/หมู่บ้าน (กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน) และ 4) ประชาชน (ผู้แทนภาคประชาชน ประชาคมระดับอำเภอ ภาคธุรกิจเอกชน กลุ่มและองค์กรทางธุรกิจ) เพื่อถ่ายทอด วิเคราะห์ และสรุปความเชื่อมโยงของแผนระดับต่าง ๆ โดยคัดเลือกประเด็นการพัฒนาที่สำคัญของอำเภอที่มีความโดดเด่นและมีศักยภาพ เป็นประเด็นสำคัญในการขับเคลื่อนอำเภอให้เป็นอำเภอที่มีความสมดุลและยั่งยืน โดยคำนึงถึงบทบาทหน้าที่และความร่วมมือระหว่างกัน

3. **กรมการปกครอง** (นายอำเภอวังน้อย) เป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำและขับเคลื่อน **แผนบูรณาการอำเภอที่มีศักยภาพสูง (แผน 5 ปี)** เพื่อเป็นแผนเดียว (One Plan) เชื่อมโยง สอดคล้อง และบูรณาการเพื่อตอบโจทย์ประชาชน ซึ่งแผนฯ มาจากปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง โดยผ่านกลไกจตุรพัฒนา ดังนั้น อำเภอจึงมีบทบาทสำคัญที่ต้องสร้าง One Plan โดยเป็นการประสานกันระหว่างอำเภอ ท้องถิ่นหมู่บ้าน (ผู้นำท้องที่) และภาคประชาชน

4. **สำนักงบประมาณ** เป็นหน่วยงานหลักในการ**จัดสรรงบประมาณแบบก้อน (Lump - Sum Budget)** ให้อำเภอที่มีศักยภาพสูงและให้หน่วยงานของรัฐที่อยู่ภายในจังหวัดนำเสนอโครงการและรายงานงบประมาณที่จำเป็นต้องใช้ เพื่อนำไปขับเคลื่อนการพัฒนาและแก้ไขปัญหาภายในของอำเภอตามแผนบูรณาการอำเภอที่มีศักยภาพสูง (แผน 5 ปี) โดยเสนอคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานอำเภอแบบบูรณาการ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติ

5. **กรมการปกครอง** (นายอำเภอวังน้อย) ขับเคลื่อนการจัดตั้ง**ศูนย์บริการประชาชนแบบเบ็ดเสร็จ (One-Stop Service Center)** จะมุ่งเน้นความสะดวกสบายและเร่งรีบในการให้บริการแก่ประชาชน ช่วยให้การทำธุรกรรมและการรับบริการเป็นเรื่องง่ายไม่ซับซ้อน ลักษณะที่สำคัญของการจัดตั้งศูนย์บริการประชาชนแบบเบ็ดเสร็จ (One-Stop Service Center) โดยจุดบริการเดียวตอบโจทย์ทุกอย่าง

6. **สำนักงานสถิติแห่งชาติ** (สำนักงานสถิติจังหวัดพระนครศรีอยุธยา) และ**กรมการปกครอง** (นายอำเภอวังน้อย) จัดทำ**ชุดข้อมูลที่สำคัญ (Master Data)** ของอำเภอ เช่น ข้อมูลกลุ่มเปราะบางที่ต้องได้รับความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน ข้อมูลผู้ป่วยติดเตียง ข้อมูลผู้พิการ ข้อมูลอาชญากรรม เป็นต้น โดยการบูรณาการฐานข้อมูลกลางของอำเภอเพื่อให้มีข้อมูลสำคัญที่พร้อมใช้ในการบริหารงานอำเภอให้มีความถูกต้องรวดเร็ว และนำเชื่อถือ สามารถนำข้อมูลมาใช้สำหรับกระบวนการตัดสินใจต่าง ๆ โดยพัฒนาเป็น Dashboard รายงานการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจของนายอำเภอ

7. **กรมการปกครอง** (นายอำเภอวังน้อย) **กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (สทช.)** **สำนักพัฒนารัฐบาลดิจิทัล** (องค์การมหาชน (สพร.)) ยกระดับให้ที่ว่าการอำเภอเป็น “**อำเภออัจฉริยะ (Smart District)**” ซึ่งเป็นการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการบริหารงานปกครองของอำเภอ ซึ่งเมืองอัจฉริยะเป็นแนวคิดที่ได้ใช้เทคโนโลยีและข้อมูลเพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตและการบริหารงานในพื้นที่อำเภอ โดยมีการเชื่อมต่ออุปกรณ์และระบบต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความสะดวกสบายให้กับประชาชน

8. **กระทรวงอุตสาหกรรม** (กรมโรงงานอุตสาหกรรม การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.)) **กระทรวงเกษตรและสหกรณ์** (กรมชลประทาน กรมส่งเสริมการเกษตร กรมวิชาการเกษตร) จัดตั้ง “**นิคมเกษตรกรรมวังน้อย**” เป็นพื้นที่เกษตรกรรมที่ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการบริหารจัดการการผลิตทางการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการเพิ่มผลผลิต ลดต้นทุนการผลิต และ

ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร: เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตรที่นำมาใช้ในการผลิตและการตลาด เช่น เทคโนโลยีเกษตรแม่นยำ (Precision Agriculture) เทคโนโลยีเกษตรอินทรีย์ (Organic Agriculture) เทคโนโลยีเกษตรดิจิทัล (Digital Agriculture) และเทคโนโลยีเกษตรสมัยใหม่อื่น ๆ และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคที่จำเป็นต่อการขับเคลื่อนนิคมเกษตรกรรมอัจฉริยะ เช่น ถนนหนทาง ไฟฟ้า น้ำประปา การสื่อสาร และระบบโลจิสติกส์

นอกจากนี้ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และกระทรวงมหาดไทย สามารถเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) ให้ความเห็นชอบหลักเกณฑ์และวิธีการสนับสนุนการจัดตั้งและดำเนินการ “เขตพัฒนาพิเศษแห่งชาติ วังน้อยมหานคร”

9. **กระทรวงคมนาคม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงแรงงาน กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ** จัดตั้ง “Wangnoi Logistic Hub” โดยพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมขนส่งในพื้นที่ให้มีโครงข่ายที่เชื่อมโยงกัน ทั้งทางบก ทางน้ำ ทางราง และทางอากาศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการลงทุนที่เพิ่มขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพความสะดวกและความปลอดภัยด้วยเทคโนโลยีการบริหารจัดการจราจรอัจฉริยะ ขับเคลื่อนให้เกิดศูนย์กระจายสินค้าโลจิสติกส์อัจฉริยะ (Smart Logistics Distribution Center) เป็นศูนย์กระจายสินค้าที่มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการบริหารจัดการสินค้าและกระบวนการขนส่งอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร ลดการปล่อยมลพิษ และเพิ่มความปลอดภัยในการดำเนินงาน

10. **สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงวัฒนธรรม** (กรมการศาสนา กรมศิลปากร) “ตักศิลามหานคร” เป็นศูนย์กลางด้านปฏิบัติธรรมด้านวิปัสสนาธุระสำหรับพระภิกษุและสามเณรตลอดจนนักเรียน นิสิต นักศึกษาและผู้สนใจทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติโดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาทั้งในและต่างประเทศ ผู้ท่องเที่ยว โดยเฉพาะเด็ก ๆ ได้เรียนรู้เกี่ยวกับศาสนาท้องถิ่น มีห้องทดลองสำหรับการอบรมและปฏิบัติธรรม กิจกรรมห้องทดลองอัจฉริยะ (Taxila Smart Lab)

11. การขับเคลื่อนอำเภออัจฉริยะ

- **กระทรวงอุตสาหกรรม** (กรมโรงงานอุตสาหกรรม) เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อน Smart Green Recycling มีหน้าที่ในการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมรีไซเคิล โดยสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มมูลค่าของขยะรีไซเคิล มีการบริหารจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การนำของเสียกลับมาใช้ใหม่ การคัดแยกขยะเพื่อนำไปใช้ในกระบวนการผลิต หรือการนำขยะที่สามารถย่อยสลายได้กลับมาใช้ในระบบเกษตรกรรม

- **กระทรวงคมนาคม** (กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท) เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อน Smart Transport Network โดยมีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและมาตรฐานการขยายโครงสร้างพื้นฐานทางถนน สะพาน และระบบรางให้ครอบคลุม และมีการขยายโครงข่ายการเดินทางพิเศษ เช่น ทางด่วน วงแหวนตะวันตก รถไฟความเร็วสูงให้รองรับการเดินทางและการขนส่งสินค้าเข้าและออกจากพื้นที่ การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์อุบัติเหตุ ข้อมูลที่รวบรวมจากอุบัติเหตุและเหตุการณ์จะถูกวิเคราะห์เพื่อระบุรูปแบบและแนวโน้ม ซึ่งสามารถช่วยเจ้าหน้าที่ในการตัดสินใจในการป้องกันอุบัติเหตุและปรับปรุงความปลอดภัยในท้องถนนได้ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์นี้ สามารถนำมาใช้ในการวางแผนโครงสร้างพื้นที่ ปรับปรุงถนน และจัดการจราจรได้อย่างปลอดภัย

- **กระทรวงเกษตรและสหกรณ์** (กรมชลประทาน กรมทรัพยากรน้ำ) ขับเคลื่อน **Smart Water Allocation** ในการวางแผนการจัดสรรน้ำอัจฉริยะ เริ่มจากการ “รู้ฝน รู้น้ำต้นทุน และ รู้กิจกรรม” กล่าวคือ การคาดการณ์สภาพอากาศ สถานการณ์ฝน ทำให้เราคาดการณ์ของปริมาณฝนแต่ละฤดูกาล การคาดการณ์น้ำต้นทุนจากแหล่งน้ำ/อ่างเก็บน้ำ ณ ต้นฤดูกาล ทำให้ทราบปริมาณน้ำต้นทุนเพื่อจํานมาจัดสรรเพื่อกิจกรรมต่าง ๆ ตั้งแต่ การอุปโภค-บริโภค ระบบนิเวศน์ การเกษตรและอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดการขาดแคลน กรณี อ.วังน้อย ถ้าน้ำต้นทุนมีน้อยมาก เป้าหมายการจัดสรรน้ำคือ การอุปโภค-บริโภค รวมถึงการท่องเที่ยว ต้องไม่ขาดแคลน อุตสาหกรรมต้องไม่ขาดน้ำ การปรับการเพาะปลูกพืชใช้น้ำน้อย กระบวนการคาดการณ์ต่าง ๆ โดยใช้เทคโนโลยีการตรวจวัดอากาศ ฝน น้ำในลำน้ำแบบ Real time และประยุกต์ใช้จำลองทางคณิตศาสตร์ (Mathematic Model) เพื่อการคาดการณ์สถานการณ์ น้ำต้นทุน และการเพาะปลูก เพื่อวางแผนการจัดสรรน้ำให้สอดคล้องแต่ละฤดูกาล

- **กระทรวงเกษตรและสหกรณ์** (กรมส่งเสริมการเกษตร กรมวิชาการเกษตร) เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อน **Smart Cropping Pattern** การวางรูปแบบการเพาะปลูกพืชอัจฉริยะ เริ่มต้นจาก “การรู้พื้นที่ รู้ฤดูกาล และรู้พืช” เพื่อกำหนดชนิดพืชที่เหมาะสมและจัดระบบการเพาะปลูกพืชให้สอดคล้องสถานการณ์ ดังเช่น การวิเคราะห์ อ.วังน้อย ลักษณะพื้นที่เป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีความเสี่ยงกับอุทกภัย อาจเกิดอุทกภัยช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี เกษตรกรทำนาข้าวเป็นหลัก ดังนั้น จึงควรมีการจัดระบบการเพาะปลูก โดยเลื่อนเวลาจากเดิมที่ในอดีต “ปลูกวันแม่ เกี่ยววันพ่อ” เป็นเริ่มปลูกตั้งแต่ต้นฤดูฝนเดือนพฤษภาคม อายุข้าวประมาณไม่เกิน 4 เดือน ก็จะสามารถเก็บผลผลิตเดือนไม่เกินกันยายน ก็จะหลีกเลี่ยงอุทกภัย นอกจากนี้ยังสามารถใช้ภาพถ่ายดาวเทียมในการติดตามการเพาะปลูก และดำเนินการเร่งรัด เพื่อให้การเพาะปลูกตามรูปแบบที่จัดระบบการเพาะปลูกไว้ นอกจากนี้ หลังจากเก็บเกี่ยวแล้ว พื้นที่นาดังกล่าวสามารถ ทำหน้าที่เป็นแก้มลิงในการเก็บน้ำในช่วงฤดูน้ำหลาก เพื่อลดปัญหาอุทกภัยได้ด้วย

- **กระทรวงเกษตรและสหกรณ์** (กรมส่งเสริมการเกษตร กรมวิชาการเกษตร) เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อน **Smart Farm** แปลงเพาะปลูกอัจฉริยะ เริ่มจากการ “รู้พื้นที่ รู้ความต้องการ และรู้เวลา” กล่าวคือ การใช้ระบบน้ำอัจฉริยะโดยใช้หลักการของเซ็นเซอร์ เพื่อตรวจจับความชื้นในดิน และปริมาณน้ำในแหล่งน้ำจากนั้นนำข้อมูลไปประมวลผลเพื่อรู้ปริมาณการใช้น้ำของพืช การจ่ายน้ำอัตโนมัติ โดยสามารถกำหนดปริมาณน้ำที่จะใช้และเวลาในการให้น้ำได้อย่างเหมาะสมและคุ้มค่าลดการใช้น้ำ โดยไม่จําเป็น รวมถึงการให้น้ำได้ถูกต้องตามช่วงเวลา เพื่อให้พืชเจริญเติบโตอย่างเหมาะสมและยังสามารถบริหารจัดการน้ำได้สอดคล้องกับสภาพอากาศปัจจุบัน อีกทั้ง ยังสามารถบริหารจัดการน้ำได้โดยสะดวกควบคุมได้จากระยะไกลผ่านแอปพลิเคชันมือถือ ช่วยให้สามารถควบคุมการใช้น้ำได้ทุกที่ทุกเวลา

- **กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม** (สถาบันนิวเคลียร์ แห่งชาติ) ขับเคลื่อน **Smart Nuclear Technology** การปรับปรุงพันธุ์พืช โดยใช้รังสีนิวเคลียร์ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรมในพืช ซึ่งช่วยให้ได้พืชพันธุ์ใหม่ที่มีคุณสมบัติที่ดีขึ้น เช่น ความต้านทานต่อโรค ความผลิสูง และปริมาณสารอาหารที่ดี เทคโนโลยีนิวเคลียร์เช่นเครื่องวัดนิวตรอนใช้ในการศึกษาความชื้นในดิน ความเค็มและสารอาหารในดินช่วยในการจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้นใช้เทคนิครังสีนิวเคลียร์ในการกำจัดแมลง เช่น เทคนิคการใช้รังสีเพื่อยับยั้งกระบวนการสืบพันธุ์ ซึ่งช่วยควบคุมปริมาณแมลงศัตรูที่เกิดขึ้นในธรรมชาติโดยไม่ต้องใช้สารเคมีฆ่าแมลงการใช้เทคโนโลยีนิวเคลียร์ในการถนอมอาหารและตรวจสอบปริมาณสารปนเปื้อนในอาหาร ทำให้ได้ผลิตภัณฑ์อาหารที่ปลอดภัยและมีคุณภาพ

- **กระทรวงพลังงาน** (กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน (พพ.)) ขับเคลื่อน **Smart Green Energy** ได้แก่ พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานน้ำ และพลังงานชีวภาพ เพื่อลดการใช้พลังงานจากแหล่งพลังงานที่ไม่สะอาดและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยใช้เทคโนโลยี Internet of Thing (IoT) ในการควบคุมการใช้พลังงานและจัดการการใช้พลังงานในกระบวนการผลิต โดยการติดตั้งเซ็นเซอร์และอุปกรณ์อัจฉริยะในการวัดและควบคุมการใช้พลังงานทำให้สามารถปรับปรุงประสิทธิภาพและลดการสูญเสียพลังงานได้

4.3 ความท้าทายในการนำแนวทางบรรลุเป้าหมายไปปฏิบัติ และความเสี่ยง

การนำแนวทางบรรลุเป้าหมายไปปฏิบัติ ตามข้อ 4.1 มีความท้าทาย ความเสี่ยง และการบริหารความเสี่ยงดังนี้

ความเสี่ยง	แนวทางบริหารความเสี่ยง
ความท้าทายที่ 1 : การบูรณาการการทำงานร่วมกันจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน	
1. ขาดการบูรณาการร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคี เครือข่ายส่วนต่าง ๆ และประชาชน อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เกิดแรงต้านจากคนในพื้นที่ และผู้ที่อาจเสียผลประโยชน์ในการนำการปรับเปลี่ยนและโครงสร้างพื้นฐานสู่ชุมชน หากขาดความร่วมมือและการทำงานร่วมกัน อาจทำให้ยากต่อการดำเนินการและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ในการพัฒนาอำเภอ 2. ขาดความเชื่อมโยงและสอดคล้องด้านนโยบาย และแผนยุทธศาสตร์ในแต่ละระดับไม่เชื่อมโยง ทำให้ขาดเอกภาพ ต่างคนต่างทำ	1. สร้างความเข้าใจและการสื่อสาร รวมถึงการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เปิดโอกาสให้คนในพื้นที่และเครือข่ายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ ตลอดจนการสร้างควมไว้วางใจด้วยความโปร่งใสในขั้นตอนกระบวนการงาน 2. จัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาให้เชื่อมโยงกันในทุกกระดับ และให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนพัฒนาในพื้นที่
ความท้าทายที่ 2 : นโยบายและการส่งเสริมจากภาครัฐขาดความต่อเนื่อง	
1. อุตสาหกรรมสีเขียวบนฐาน BCG เป็นเรื่องใหม่ ภาครัฐจะต้องมีความต่อเนื่องในทุกระดับ และให้ความสำคัญในการสร้างความสำเร็จที่ยั่งยืน และความยั่งยืนในการดำเนินการ 2. การขาดการประสานงานและการสื่อสารระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องทำให้ข้อมูลและนโยบายไม่ถูกส่งต่อไปยังหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทำให้ความต่อเนื่องขาด หรือไม่ได้รับการสนับสนุน	1. กำหนดเป็นนโยบายการขับเคลื่อนในระดับประเทศและกำหนดแผนงบประมาณเชิงบูรณาการในทุกกระทรวง โดยส่วนกลางและหน่วยงานท้องถิ่นต้องมีนโยบายและยุทธศาสตร์ รวมถึงแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องและส่งเสริมกันอย่างต่อเนื่อง มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบชัดเจน รวมทั้งมีภาครัฐกิจเอกชนให้การสนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติ

ความเสี่ยง	แนวทางบริหารความเสี่ยง
ความท้าทายที่ 3 : กฎและระเบียบ	
1. ข้อจำกัดของกฎระเบียบภาครัฐ ในการเอื้อให้ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน 2. กฎหมายขัดกันระหว่างหน่วยงาน	1. หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและตรวจสอบ จะต้องเข้ามาเป็นภาคีในการพัฒนาตั้งแต่เริ่มแรก จะได้เข้าใจขั้นตอนการดำเนินงานต่าง ๆ 2. ทบทวนและปรับปรุงกฎหมายให้มีความทันสมัย และทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยการบูรณาการกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมไว้ด้วยกันในฉบับเดียวเพื่อทุกหน่วยงานใช้อ้างอิง

4.4 สรุปการนำแนวทางบรรลุเป้าหมายสู่การปฏิบัติ

การนำแนวทางบรรลุเป้าหมายไปสู่การปฏิบัติถือเป็นสิ่งสำคัญในการผลักดันให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายหลัก ซึ่งต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจ และการยอมรับของทั้งหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลัก และประชาชนในพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบต้องเข้าใจและสามารถถ่ายทอดความหมายของเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากการบรรลุเป้าหมายหลักของการดำเนินการจำเป็นต้องอาศัยหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องขับเคลื่อนแนวทางการดำเนินงานอย่างสอดประสานกันทุกภาคส่วนในทุกระดับเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในแต่ละระดับ โดยเป้าหมายหลักของ “ต้นแบบแห่งชาติของการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต : กรณีศึกษาอำเภอลำปาง” ประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 4 เป้าหมาย (2E2S) แยกเป็น (1) ด้านเศรษฐกิจ (Economics) เป้าหมายหลัก คือ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ปี (2) ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) เป้าหมายหลัก คือ ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Performance Index - EPI) (3) ด้านสังคม (Social) เป้าหมายหลัก คือ ดัชนีชี้วัดความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และ (4) ด้านความมั่นคง (Security) เป้าหมายหลัก คือ อัตราคดีอาชญากรรมต่อประชากรแสนคนลดลง ร้อยละ 20

ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายแห่งความสำเร็จจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลต้องช่วยเหลือโดยการกำหนดเป็นวาระนโยบายหรือนโยบายที่จำเป็นต่อการขับเคลื่อนการดำเนินงานดังกล่าว และการปรับแก้กฎหมายที่ล้าสมัยให้ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง ตลอดจนการสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งนี้ จำเป็น ต้องมีการประเมินความเสี่ยงและบริหารความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในทุกมิติ เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดความผิดพลาด ความเสียหาย หรือเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์อันอาจส่งผลกระทบต่อ การบรรลุเป้าหมาย

5. สรุปในภาพรวม

5.1 สรุปในภาพรวมจากหัวข้อที่ 1-4

จากการศึกษาเรื่อง “ต้นแบบแห่งชาติของการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต : กรณีศึกษาอำเภอวังน้อย” พบว่า ปัจจุบันสถานการณ์ในพื้นที่อำเภอทุกภูมิภาคของประเทศไทยกำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว นับตั้งแต่โครงสร้างประชากร สภาพครอบครัว การอยู่อาศัยภายในหมู่บ้าน/ชุมชน การดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ ธุรกิจการงาน เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีสารสนเทศ การคมนาคม การสื่อสาร ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดการพัฒนาคความเจริญด้านต่าง ๆ และมีปัญหาตามลักษณะเฉพาะของแต่ละพื้นที่ ในขณะที่เดียวกันประชาชนมีความคาดหวัง และความต้องการที่มีความสลับซับซ้อน หลากหลาย ยิ่งยากมากขึ้น มุ่งเน้นทั้งปริมาณและคุณภาพ รวมทั้งเปลี่ยนแปลงระดับความพึงพอใจไปอย่างรวดเร็ว

การพัฒนาอำเภอมีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศ ทั้งในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สร้างโอกาสให้กับการเติบโตทางเศรษฐกิจ การสร้างสรรค์ชุมชนและสังคมที่แข็งแกร่ง หรือการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอช่วยสร้างรายได้ให้กับชุมชนท้องถิ่น ซึ่งการพัฒนาอุตสาหกรรมและการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวมักจะเป็นทิศทางสำคัญที่ทุกอำเภอมุ่งเน้นเพื่อให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ให้เกิดการสร้างงานที่เพิ่มขึ้น และดึงดูดการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ หัวใจสำคัญของการพัฒนาอำเภอ คือการบูรณาการยุทธศาสตร์และแผนงานต่าง ๆ ในทุกระดับตั้งแต่อำเภอ ท้องถิ่น หมู่บ้าน และประชาชน ให้เป็น “One Plan” จตุรพัฒนา แผนเดียวเชื่อมโยง สอดคล้อง และบูรณาการเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติของอำเภอ

อำเภอถือเป็นหน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค สังกัดกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่หลักในการให้บริการแก่ประชาชนโดยตรง โดยมีนายอำเภอเป็นผู้รับผิดชอบ ดังนั้น การขับเคลื่อนแผนพัฒนาพื้นที่ One Plan ให้สัมฤทธิ์ผลเป็นรูปธรรมจำเป็นต้องยกระดับภารกิจอำเภอ ซึ่งเป็นกระบวนการมุ่งหวังที่จะเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการภารกิจต่าง ๆ ในระดับอำเภอให้มีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์สูงสุด ซึ่งประกอบด้วย การปรับปรุงกระบวนการทำงาน การปรับปรุงการให้บริการสาธารณะ การสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน การสร้างแผนและนโยบายที่มุ่งหวังให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด และการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้ความสามารถ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการและความเร่งด่วนของชุมชนและพื้นที่ในลักษณะที่เหมาะสม การยกระดับภารกิจอำเภอจึงเป็นแนวคิดในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงขั้นตอนการดำเนินงานในภารกิจหลักด้านต่าง ๆ ให้มีความกระชับ รวดเร็ว และทันสมัยมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยมุ่งเน้นการให้บริการประชาชนในรูปแบบ “คิดไม่ออกบอกนายอำเภอ” และการพัฒนาพื้นที่อำเภอในรูปแบบ “One Stop Service ชุมชน”

ดังนั้น ต้นแบบแห่งชาติของการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคตจะต้องเป็นอำเภอที่เป็นศูนย์กลางการขับเคลื่อนการบริหารราชการส่วนภูมิภาคอย่างเป็นเอกภาพและบูรณาการทุกภาคส่วน มีกระบวนการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน มุ่งเน้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในมิติต่าง ๆ ให้มีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อการเติบโตที่ยั่งยืน สมดุล และทั่วถึง โดยไม่ทำลายทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในระยะยาวและสามารถรองรับการเจริญเติบโตในระยะยาวได้ โดยนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเข็มทิศนำทางสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและสมดุล (Sufficiency Economy Philosophy)

for Sustainable Development Goals :SEP for SDGs) ใน 4 มิติสำคัญสำหรับการพัฒนาอำเภอที่ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อความ “อยู่เย็นเป็นสุข” ของคนในชุมชน โดยมีคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานอำเภอแบบบูรณาการ ทำหน้าที่ขับเคลื่อน One Plan – จตุรพัฒนา ภายใต้หลักธรรมาภิบาล



ภาพที่ 22 ต้นแบบแห่งชาติของการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต : กรณีศึกษาอำเภอวังน้อย

ทั้งนี้ อำเภอที่สามารถนำต้นแบบแห่งชาติของการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต : กรณีศึกษาอำเภอวังน้อย ไปเป็นต้นแบบคืออำเภอที่มีศักยภาพในการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม โลจิสติกส์ หรือมีโรงไฟฟ้าเหมือนอำเภอวังน้อย ได้แก่ อำเภอที่อยู่ในระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor) จาก 3 จังหวัด จำนวน 24 อำเภอ ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 8 อำเภอ จังหวัดชลบุรี จำนวน 9 อำเภอ จังหวัดระยอง จำนวน 7 อำเภอ จะเห็นได้ว่า อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี และอำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง เป็นอำเภอที่มีศักยภาพเหมือนกับอำเภอวังน้อยมากที่สุด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ที่	จังหวัด/อำเภอ	อุตสาหกรรม	เกษตรกรรม	โลจิสติกส์	โรงไฟฟ้า
จังหวัดฉะเชิงเทรา					
1	อำเภอมืองฉะเชิงเทรา	✓			
2	อำเภอบางปะกง	✓			
3	อำเภอบ้านโพธิ์	✓			
4	อำเภอพนมสารคาม	✓	✓	✓	
5	อำเภอบางน้ำเปรี้ยว	✓			
6	อำเภอแปลงยาว	✓			

ที่	จังหวัด/อำเภอ	อุตสาหกรรม	เกษตรกรรม	โลจิสติกส์	โรงไฟฟ้า
7	อำเภอคลองเขื่อน	✓			
8	อำเภอสนามชัยเขต	✓			
จังหวัดชลบุรี					
1	อำเภอเมืองชลบุรี				
2	อำเภอบ้านบึง	✓	✓	✓	✓
3	อำเภอศรีราชา	✓		✓	✓
4	อำเภอหนองใหญ่	✓			
5	อำเภอบ้านค่าย	✓			
6	อำเภอพนัสนิคม	✓	✓		
7	อำเภอบางพลี	✓			
8	อำเภอบ่อทอง	✓			
9	อำเภอบางละมุง	✓			
จังหวัดระยอง					
1	อำเภอเมืองระยอง	✓			
2	อำเภอแกลง	✓	✓		
3	อำเภอบ้านฉาง	✓			
4	อำเภอปลวกแดง	✓	✓	✓	✓
5	อำเภอวังจันทร์	✓			
6	อำเภอนิคมพัฒนา	✓			
7	อำเภอบ้านค่าย	✓	✓		

5.2 บทเรียนที่ได้เรียนรู้จากการจัดทำรายงาน

5.2.1 ความท้าทายในการบูรณาการความคิดจากสมาชิกในกลุ่ม

สมาชิกกลุ่ม GP2 มาจากหน่วยงานที่หลากหลาย ทั้งหน่วยงานเชิงนโยบาย หน่วยงานให้บริการ หน่วยงานสนับสนุน มีพื้นฐานความรู้ ทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ ความถนัด พันธกิจ และวัฒนธรรมในการทำงานที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถแบ่งปันข้อมูลและประสบการณ์ระหว่างกัน และสามารถบูรณาการความคิดในการกำหนดหัวข้อในการจัดทำรายงานที่เป็นนวัตกรรมที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง แนวคิดวิเคราะห์ข้อมูล และเป้าหมายร่วมกันที่ต้องการให้วัตถุประสงค์ที่วางไว้เกิดความสำเร็จ รวมทั้งได้มุมมองในการแก้ไขปัญหาที่หลากหลาย ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้

ดังนั้น การเรียนรู้การทำงานร่วมกัน มีความยืดหยุ่น ปรับตัว การบูรณาการการทำงานเป็นทีม เพื่อผลักดันการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย ภายในระยะเวลาที่จำกัด ทั้งในส่วนการจัดทำรายงาน และการรักษาสัมพันธภาพอันดีต่อกัน จึงเป็นสิ่งที่ท้าทายในการจัดทำรายงานกลุ่ม (GP)

5.2.2 การเชื่อมโยงระหว่างแนวทางการพัฒนาตนเอง (IS) ให้เข้ากับการนำข้อเสนอในรายงานกลุ่ม (GP) ไปปฏิบัติ

สมาชิกในกลุ่มได้ถ่ายทอดองค์ความรู้เฉพาะในงานและนำแนวทางการพัฒนาตนเอง (IS) ได้แก่ (1) การคิดเชิงกลยุทธ์ที่เชื่อมโยงและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ (2) การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงและวางแผนการพัฒนาตามบันไดการเปลี่ยนแปลงและการเติบโตแบบก้าวกระโดดที่มีมั่นคง (Blueprint for Change) เพื่อบรรลุเป้าหมาย (Goal) และ (3) การคิดวิเคราะห์และคัดเลือกกิจกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำตามรูปแบบห่วงโซ่คุณค่า (Model Value Chain) เพื่อเชื่อมโยงและปรับใช้ในการทำ GP ให้สอดคล้องกับบริบทเรื่อง “ต้นแบบแห่งชาติของการพัฒนาอำเภอแห่งอนาคต : กรณีศึกษาอำเภอวังน้อย” รวมทั้ง 10 มิติ ดังนี้

รหัส	ชื่อ - สกุล	รายงานการศึกษาส่วนบุคคล (IS)	เชื่อมโยงรายงานการศึกษากลุ่ม (GP)
9802	นางรัชณี ศรีสุข	แนวทางการพัฒนาเยาวชน ให้มีความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญของเอกลักษณ์ของชาติ	การสร้างความรู้ในเรื่องเอกลักษณ์ของชาติ ให้แก่ เด็ก เยาวชน และประชาชน โดยเฉพาะด้านสถาบันศาสนา ในการเป็นศูนย์กลางทางศาสนาและวัฒนธรรม รวมถึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวัฒนธรรม
9811	นางสาวดารารัตน์ โฆษิตพิพัฒน์	การติดตามการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้วยตัวชี้วัดเชิงยุทธศาสตร์สำคัญ (Strategic KPIs)	การกำหนดตัวชี้วัด การจัดทำแนวทางการบูรณาการแผนและงบประมาณของราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอที่มีศักยภาพสูง กาจัดทำแผนบูรณาการอำเภอที่มีศักยภาพสูง (แผน 5 ปี) และ การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางด้านดิจิทัลเพื่อปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน และหน่วยงานสามารถปรับตัวได้ทันต่อสถานการณ์ของเทคโนโลยีของที่เปลี่ยนแปลงไป
9820	นางชญานิษฐ์ ปาสาทิกะ	แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการนิติกรณ์เอกสาร	เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของอำเภอวังน้อย โดยการลดภาระขั้นตอนสำหรับการรับรองนิติกรณ์ของหน่วยงานราชการและช่วยดึงดูดภาคธุรกิจและการลงทุนของชาวต่างชาติ ด้วยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ

รหัส	ชื่อ - สกุล	รายงานการศึกษาส่วนบุคคล (IS)	เชื่อมโยงรายงานการศึกษากลุ่ม (GP)
			ระหว่างประเทศ (Ease of Doing Business)
9829	นายธนทร์ สมบูรณ์	การยกระดับการบริหารจัดการระบบชลประทาน โดยกระบวนการมีส่วนร่วมให้สอดคล้องกับสถานการณ์ใช้น้ำปัจจุบัน	การยกระดับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำด้วยระบบชลประทานเพื่อสนับสนุนภาคการเกษตรให้มีแหล่งน้ำและระบบชลประทานสนับสนุนอาชีพเพาะปลูกด้วยเกษตรอัจฉริยะและอุตสาหกรรม และแก้ปัญหาภัยแล้ง และน้ำท่วม อย่างยั่งยืน
9838	นายยงยุทธ์ เพ็งเมือง	มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพความปลอดภัยเพื่อลดผลกระทบต่อประชาชนจากโครงการก่อสร้างระบบคมนาคม	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมทางถนน และเชื่อมโยงกับการพัฒนาระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ของอำเภอ เพื่อลดต้นทุนการขนส่ง และส่งเสริมการลงทุนและการพัฒนาเศรษฐกิจ
9847	นางธิรดา ชัยเดชอัครกุล	การจัดทำฐานข้อมูลสถิติเพื่อการบริหารเชิงพื้นที่ให้ตอบโจทย์ประชาชน	Smart City สมาร์ทวิ้งน้อยจะต้องรวบรวมข้อมูลให้เป็นดิจิทัล ในรูปแบบแพลตฟอร์มข้อมูลเมือง (City Data Platform: CDP) ที่ให้ข้อมูลที่แท้จริงตรงตามความต้องการของทุกภาคส่วนในพื้นที่อำเภอวังน้อย (Actual demands of the area base - Amphoe base)
9856	นายธีรเมธ เทพวิชัยศิลปกุล	การพัฒนาทำนบผู้ใหญ่บ้านให้เป็นน้กปกครองท้องถิ่นมีอาชีพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปกครองท้องถิ่น	ยกระดับการขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่เชื่อมโยงนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาในทุกระดับ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่
9865	ร้อยตำรวจเอก พลสันต์ เท็ดสงวน	ปัญหาการบริหารจัดการของกลางในคดีพิเศษและแนวทางแก้ไข	ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ให้นายอำเภอมีส่วนในการกำกับ ดูแล อบรม. และ อบจ. ในเรื่องงบประมาณ และเพื่อให้ นายอำเภอเป็นศูนย์กลางที่เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างประชาชน

รหัส	ชื่อ - สกุล	รายงานการศึกษาส่วนบุคคล (IS)	เชื่อมโยงรายงานการศึกษากลุ่ม (GP)
			องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ ราชการส่วนภูมิภาค
9874	นายรุจจพันธ์ เกตุกล้า	การพัฒนาเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย ทางนิวเคลียร์และรังสี	นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีนิวเคลียร์ มาใช้ในการเปลี่ยนแปลงพันธกรรมพืช และปรับสภาพ แวดล้อมทาง การเกษตรตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และ ปลายน้ำ สู่การเกษตรอัจฉริยะที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อมและเพื่อการแข่งขัน ในตลาดโลก
9883	นายชัยวิชิต ลิขิตาภรณ์	การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทาง คุณภาพด้านการตรวจสอบและ รับรองเพื่อรองรับอุตสาหกรรมยาน ยนต์สมัยใหม่ของประเทศ	อำเภอรังน้อยเป็นพื้นที่ High potential green industry area base ที่มีศักยภาพสำหรับ อุตสาหกรรมอนาคตสีเขียว การเตรียม โครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพที่ดี (National Quality Infrastructure – NQI) เป็นการสร้างความพร้อมให้ ภาครัฐและเอกชน เพิ่มความสามารถ ทางการแข่งขันของประเทศ

บรรณานุกรม

- จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. *แผนพัฒนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2566-2570*. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก https://www.ayutthaya.go.th/strategic/page.php?news_ID=319 (วันที่ค้นข้อมูล : 2566, 21 มิถุนายน).
- เทศบาลตำบลคงหลวง อำเภอคงหลวง จังหวัดมุกดาหาร. *ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. 2562*. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://www.dongluang.go.th/index/law/?doc=10299> (วันที่ค้นข้อมูล : 2566, 21 มิถุนายน).
- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน). *แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566-2570*. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.dga.or.th/wp-content/uploads/2023/05/แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย-ปี-พ.ศ.2566-2570.pdf> (วันที่ค้นข้อมูล : 2566, 21 มิถุนายน).
- สำนักงานปลัดกระทรวง. กระทรวงมหาดไทย. *การจัดทำและประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ (One Plan)* [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://library.moi.go.th/search/reader/moi496?page=0&space=100> (วันที่ค้นข้อมูล : 2566, 21 มิถุนายน).
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). *ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580*. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://nsc.nesdc.go.th/wp-content/uploads/2023/06/NS_PlanOct2018.pdf (วันที่ค้นข้อมูล : 2566, 21 มิถุนายน).
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). *รายงานสรุปผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติ ประจำปี 2565*. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://nsc.nesdc.go.th/wp-content/uploads/2023/03/NS-Book-for-Web_final_240366.pdf (วันที่ค้นข้อมูล : 2566, 21 มิถุนายน).
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)*. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก https://www.nesdc.go.th/article_attach/article_file_20230307173518.pdf (วันที่ค้นข้อมูล : 2566, 22 มิถุนายน).
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). *แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)*. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://nsc.nesdc.go.th/wp-content/uploads/2023/03/masterplan_updated2023_080363.pdf (วันที่ค้นข้อมูล : 2566, 21 มิถุนายน).
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565. *ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย*. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=evaluate_happiness (วันที่ค้นข้อมูล : 2566, 31 กรกฎาคม).
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566. *อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ ฉบับ พ.ศ. 2564 (Gross Regional and Provincial Product Chain Volume Measures 2021 Edition)* [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=13913&filename=gross_regional (วันที่ค้นข้อมูล : 2566, 31 กรกฎาคม).
- The Standard. *EPI 2022: ดัชนีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมไทย อยู่อันดับเท่าไรในเวทีโลก* [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://thestandard.co/thai-environment-epi-2022/globalreports.23degrees.eu/epi2022/root> (วันที่ค้นข้อมูล : 2566, 31 กรกฎาคม).

ภาคผนวก

การลงพื้นที่ศึกษาดูงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
วันพฤหัสบดีที่ 17 สิงหาคม 2566
ณ ศาลากลางจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (นายนิวัฒน์ รุ่งสาคร)



การลงพื้นที่ศึกษาดูงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
วันพฤหัสบดีที่ 17 สิงหาคม 2566
ณ ศาลากลางจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ประธานหอการค้าจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (นางณัฐนิชา สอนดี)
ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (นางสาวบงกช แจ่มทวี)



การลงพื้นที่ศึกษาดูงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
วันจันทร์ที่ 24 กรกฎาคม 2566
ณ อำเภอวังน้อย

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	หมู่ที่	ตำบล
1.	นางนิตยา ทรัพย์เจริญ	ผู้ใหญ่บ้าน	1	วังจุฬา
2.	นายรุ่ง งามบุญชื่น	ผู้ใหญ่บ้าน	2	วังจุฬา
3.	นายวิโรจน์ จำเริญสิริบุญกุล	กำนัน	4	วังจุฬา
4.	นางไสว เดียวฮับ	ผู้ใหญ่บ้าน	5	วังน้อย
5.	นายมนตรี ไตรเวช	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	1	วังน้อย
6.	นายพิมล ศรีประยูร	ผู้ใหญ่บ้าน	7	วังน้อย
7.	นายจิรัฏฐ์ จิตรเทิม	สารวัตรกำนัน	8	วังน้อย
8.	นายเด่นชัย ทรงชัยพรรณนา	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	3	วังน้อย
9.	นายณัฐวุฒิ จรเสถียร	ผู้ใหญ่บ้าน	8	วังน้อย
10.	นายเอกรินทร์ ทับเที่ยง	ผู้ใหญ่บ้าน	4	วังน้อย
11.	นายพูนศักดิ์ จันทองสุข	ผู้ใหญ่บ้าน	6	วังน้อย
12.	นางวิภาดา มรกฏ	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	2	วังน้อย
13.	นายธงชัย ทองอ่อน	ผู้ใหญ่บ้าน	3	ข้าวงาม
14.	นายชูชาติ คำเปลว	ผู้ใหญ่บ้าน	2	ข้าวงาม



การลงพื้นที่ศึกษาดูงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วันจันทร์ที่ 24 กรกฎาคม 2566

ณ องค์การบริหารส่วนตำบลหันตะเภา

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง
1.	นางขวัญเรือน คงแสงภักดิ์	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหันตะเภา
2.	นางภักจิรา ทาร์ภักษ์	รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รักษาราชการแทนปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลหันตะเภา
3..	นายบุญสม เย็นใจ	ชาวบ้าน
4.	นางธนภรณ์ หงส์ทอง	ชาวบ้าน
5.	นางวิไล กสิกร	ชาวบ้าน
6.	นางสาวนริศรา อภิลาก	ชาวบ้าน
7.	นางวรรณภา ทองอร่าม	ชาวบ้าน
8.	นางสาววรารัฐ จันทรัมย์	ชาวบ้าน



การลงพื้นที่ศึกษาดูงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
วันจันทร์ที่ 24 กรกฎาคม 2566
ณ แฟคตอรีแลนด์ วังน้อย

ผู้จัดการเขตประกอบการแฟคตอรีแลนด์วังน้อย (นายพิษณุ อังคะนาวิน)



วีดิทัศน์: วังน้อยอำเภอแห่งอนาคต



วีดิทัศน์: ความเห็นนายนิวัฒน์ รุ่งสาคร ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา



ภาพ: กิจกรรมกลุ่ม GP2 ลงพื้นที่



คณะผู้จัดทำ

- 9802 นางรัชณี ศรีสุข
ผู้อำนวยการสำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
- 9811 นางสาวดารารัตน์ โฆษิตพิพัฒน์
ผู้อำนวยการกองติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการพัฒนาระบบราชการ
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักนายกรัฐมนตรี
- 9820 นางชฎานิษฐ์ ปาสาทิกะ
นักการทูตชำนาญการพิเศษ
กองตรวจลงตราและเอกสารเดินทางคนต่างด้าว กรมการกงสุลกระทรวงการต่างประเทศ
- 9829 นายธเนศร์ สมบูรณ์
ผู้อำนวยการสำนักบริหารจัดการน้ำและอุทกวิทยา กรมชลประทาน
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- 9838 นายยงยุทธ์ เฟื่องเมือง
ผู้อำนวยการสำนักก่อสร้างทาง กรมทางหลวงชนบท
กระทรวงคมนาคม
- 9847 นางธิดา ชัยเดช้อครกุล
สถิติจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำนักงานสถิติแห่งชาติ
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
- 9856 นายธีรเมธ เทพวิชัยศิลปกุล
นายอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กรมการปกครอง
กระทรวงมหาดไทย
- 9865 ร้อยตำรวจเอกพลสันต์ เทิดสงวน
ผู้อำนวยการกองคดีทรัพย์สินทางปัญญา กรมสอบสวนคดีพิเศษ
กระทรวงยุติธรรม
- 9874 นายรุจพันธ์ เกตุกล้า
ผู้อำนวยการกองอนุญาตทางนิวเคลียร์และรังสี สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ
กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
- 9883 นายชัยวิชิต ลิขิตาภรณ์
ผู้อำนวยการกองกำหนดมาตรฐาน สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม